



Edebiyat Defteri

Meryem Ayan -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
30 Eylül 2024 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

KORKUYORUM

Sana olan aşkıyı öyle bir çırpıda anlatamıyorum
Kelimeler kifayetsiz kalıyor,boğazım düğümliyor hatta,
Konuşamıyorum...

Bütün yaşanmışlıklar geliyor aklıma
Sol yanım sanki yerinden fırlayacakmış gibi çoşuyor
Nefes alamamaktan korkuyorum...

Ellerim,kollarım seni sarıp sarmalarken
Dizlerimin bağının çözüldüğü geliyor aklıma
Yere düşmekten korkuyorum...

Sen şimdi dönmüş sırtını gidiyorsun ya...
Gitme kal diye bağıracağım arkandan
Bana yüzünü çevirdiğinde ölmekten korkuyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/952227/korkuyorum.html>

SÖZÜ GÜMÜŞ SUKUTU ALTIN YARIM

Bugün son kez bakıyorum sanki gözlerine
Şöyle derinden derinden bir baktım sana.
Senin de yılların yorgunluğu çökmüş gözlerine
Senin de bin bir hayat hikayesi var gözlerinde...

Omuzlarında hayatın yükü,göz pınarlarında bin bir çağlayan birikmiş
Şöyle derinden bir dokunsam sana
Hepsi akıp gidecek,bin bir isyan sözleriyle
Ve o zaman hepten kaybedeceğim seni belki de...

Yüzümü kırışmış,göz altlarımız torbalaşmış.
Yaşlanmış işte ikimiz de
Ben de bin bir hatalar zincirinin vermiş olduğu suskunluk
Sendeki; bende ki o suskunluğun vermiş olduğu kırgınlık...

Ellerinin şefkati dolaşıyor şimdi saçlarımda
Gözlerindeki buğudan okuyorum yılların gönül kırgınlığını
Sen zaten hiç dile getirmedi ki,hiç söylenmedi ki bana
İçinde yaşadın tüm fırtınaları,orda susturdun tüm çığlıklarını

Belki bu son bakışımız gözlerimize böyle derinden
Beni affet vefalı yarım,sözü gümüş sukutu altın yarım...
Gitme,bırakma beni diyecek yüzüm bile yok sana
Şimdi benim içimde bir fırtına kopuyor ki
Ah ah son pişmanlıklar fayda etmiyor işte...

Beni affet sözü gümüş sukutu altın yarım...
Kapadın gözlerini, bakmıyorsun işte artık bana
Herşey bitti gözlerin sustu,içindeki fırtına dindi
Ve bir ben kaldım geriye ...bel ki de ben de öldüm senden önce...

Elveda senle beraber yaşayamadıklarım
Ve hakettiğin halde sana yaşatamadıklarım
Sözü gümüş,sukutu altın yarım
Beni affet...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/952511/sozu-gumus-sukutu-altin-yarim.html>

UNUTTUM UNUTURUM DERKEN

Gözlerinde bir buz dağı saklı sanki...
Cümlelerin zoraki,sesin cansız,isteksiz,
Seni bir gün görmeden duramayan ben,
Sesinle can bulan ben,
Sensizliğin denizinde yüzüyorum şimdi.
Boğulmamak için çırpınsam da fayda yok.
Sen de bitmiş tüm duygular sanki,
Yapacak bir şey yok artık.
Kırılan bardak misali cam kırıklarıyla dolu yüreğim.
Her şeyi maziye gömdüm.
Seninle doğmadım ki senle öleyim.....
Belki yıkılıyorum,acı çekerim günlerce,
Belki suskunlaşır yüreğimle beraber dilim de herkese.,
Belki bir kaç gün,belki bir kaç ay;;;
Kırgın, kırılğan dolanırım başıboş bir halde
Ve unutulan tüm güzel şeyler gibi ben de seni unuturum...
Sana ait ne varsa yırtıp atarım,çerçeveleri boşaltırım
Adına yazdığım ne varsa silip atarım benliğimden
Belki o an vazgeçmiş de olurum kendimden
Kalbime hükmetmem lazım,seni bir kalemde silip atmam lazım.
Beni ben yapan seni çıkarıp atmam lazım içimden.
Zor olacak belki;
Seni her şeyinle unutacağım.
Belki pişman olur dönersin diye beklediğim bunca senenin sonunda
Ömrümden ömür gitmiş aslında.
Unuttum unuturum derken;
Seni maziye gömmeye çalışırken.
Ben benden gitmişim,aynalar öyle söyledi bugün....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/954001/unuttum-unuturum-derken.html>

KATILİM SENSİN

Dün gece içimdeki çığlıklarımı haykırdım duydun mu?
Sana ulaştı mı haykırışlarım?
Hissettin mi sıkışan yüreğimin sancısını?
Aniden uyanıp o derin uykundan
Sıkıca sarıldın mı yastığına?
Kokumu çektin mi ciğerlerine?
Ağladın mı yokluğumun acısıyla...?
Kalkıp dolandın mı evin içinde çaresizce?
Baktın mı aynada yorgun bezgin yüzüne?
Ağladın mı bensizlikte sessizce?
Bir efkar sigarası yaktın mı?
Çektin mi her nefeste beni ciğerlerine?
Ağladığını görmesin kimse diye
Yastığa yorgana boğuldun mu tüm bedeninle?

Korkma!!!

Senden başka kimse duyamaz benim sessiz çığlıklarımı,
Senden başka kimse hissedemez benim ağladığımı,
Katilim sensin,vicdanın yaşatıyor sana bu duyguları,,
Ben her gece bu alemdeyim...
İşte ben hep bu hallerdeyim...
Gönlümdeki tüm fırtınaları dindirdim ben.
Sessiz çığlıklar biriktirdim içimde
Benim yaşadıklarımı yaşıyorsun şimdi sen de,
Her gecen böyle geçecek bundan böyle.
Ya beni öldüreceksin tamamen.
Ya da vazgeçeceksin düşüncelerime gelmekten...
Hangimiz ölmeli bilmiyorum!!!
Ama sen kazandın işte,,, katilim sensin, ben öldüm bende.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/954126/katilim-sensin.html>

O ZAMANLAR

Kumdan kaleler yapardık eskiden.
Çocukluğumda gittiğim sahil kenarlarında,
Bir dalgayla yıkılıp dağılıp suya karışırdı.
Yok olacağını bile bile uğraşırdık saatlerce.
Çocuk ruhuyla ne eğlenceli gelirdi bu uğraşı,
Onca geçip giden zamanın ardından,
Yıkılıp gitse de kumdan kalemiz...üzülmezdik.
Gülerdik hatta kahkahalarla,ayaklarımızla tepiklerdik.
Saatlerce gülerdik...

Sonra biz büyüdük.
İçimizde başka duygular da büyüdü.
Biz büyüdük, kocaman olduk sanki;
İçimizde bambaşka bir kale imar ettik.
Adı aşktı.....

Ve o bambaşkaydı...
Sağlamdı,yıkılmayacak kadar sağlam bir geçmişi vardı.
Biz çocukluğumuzda başlamıştık o kaleyi örmeye.
Ağlarken sildiğimiz de gözyaşlarımızı,
Bölüştüğümüz de simit çayımızı,
Paylaştığımız da oyuncaklarımızı.
Saçımızı başımızı çekerken bile önce kim ağlarsa öpüp kucaklardık ya hani;
Aslında o zamandan sevdik biz birbirimizi.
Çocukluk aşkım,çocukluğumun oyun kahramanı.
Hep sen tutardın elimden,ben kazanırdım oyunları
Ve sen gülerdin tatlı tatlı alkış tutardın.
Ben mızıkçılık yapardım bazen,oyun bozandım azıcık...
Küserdim ,surat asardım,sen şirinlik yapardın
Aptal çocuk derdim,ama yine de severdin,, severdim seni...

Göz açıp kapayıncaya kadar geçmiş gibi zaman
Kocaman olmuşuz,büyümüştüz...

Kumdan kalemizin yıkılması gibi darmadağın oldu aşkımız.
O zamanlar eğlenirdik..
Şimdi virane olduk, ağladık, parçalandık....
O zamanlar küssek de barışırdık.
Şimdi barışmak bir tarafa yüzümüze lanetler yağdırdık.
O zamanlar her şeyimizi paylaşırdık
Şimdi birbirimizde olan ne varsa dağıtıp attık.
Kırdık birbirimizi hatıralarımızı bile yağmaladık...
Ve düşman gibi ayrıldık...

Keşke hiç büyümeseydik.
Çocuk kalsaydık,çocukca sevseydik...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/957579/o-zamanlar.html>

ÇEYİZ SANDIĞINDA SAKLI UMUTLARIM

Sene 1988 aylardan kasım.....
Kuytu köşelere gömdüm acılarımı
Ceviz işlemeli çeyiz sandığımda kilitli mutluluklarım.
Bir türlü gün yüzüne çıkamadılar...
Hiç kullanılmayan dantellerim gibi...

Çeyiz sandığındaki işlemelerim gibi
Sarıp soldu hayata dair bütün umutlarım...

Lal oldu dilim,ucuna gelenleri söylemeden yuttu.
Sandılar ki suskun pusgun uyuntu...
Ezdikçe ezelim,başını kaldıramasın
Gözlerimizin içine bakamasın.....
Eline koluna ip bağlanmış kukla hesabı
Susturdular hep beni,
Konuştular kendileri...

Sabır taşı olsa çatlar dağılırdı.
Ben aşkıyı mutluluklarımı,umutlarımı gömdüm maziye
Çeyiz sandığında gençliğim vardı,hayallerim vardı.
Böyle gelin edilir miydi hiç kız evladı?
Ruhumu bıraktım,benliğimi bıraktım baba ocağında
Kurumamıştır daha akittiğim gözyaşlarım evin her odasında
Anlatamadım,dinletemedim,dillendiremedim...
Ahhh babam ah annem ne istediniz benden
Neden hayallerimi koparıp aldınız ellerimden
Çok mu geldi sofranızda bir tabağım bir kaşığı
Neden hayallerimin katili oldunuz
Neden beni açmadan soldurdunuz?
Daha ben okuyacaktım,öğretmen olacaktım,,
Anlatamadım bir türlü anlaşılmadım.
İşte ben böyle böyle gelin edildim...

Bu yüzden sevmem ben kasımı
Bana ayrılığı hatırlatır,ulaşamadığım kavuşamadığım sevdami
Umutlarımı,aşkımı,gençliğimi, heveslerimi kitledim ben o gün
Kendime ceza kestim taştan duvarlar ördüm.
Anlatamadım dillendiremedim,çünkü hiç dinlenmedim
O beyaz gelinliği ben o gün kefen misali giydim.

Sustum,yirmilik umutlarımı katladım dürdüm...
Hepsini hiç açılmayacak şekilde gömdüm.
Ve ben o gün ruhumu öldürdüm...

Yıllar sonra.....
Öldüm mü?
Yok yaşıyorum.
Adına yaşamak denilirse...
Suskun muyum?
Yok susmuyorum..
Hiç konuşmadığım kadar çok konuşuyorum
Şimdi onlar bakamıyorlar gözlerimin içine.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/959851/ceyiz-sandiginda-sakli-umutlarim.html>

KAYBETTİM

Giderken söylediğin sözlerin
Gözlerime bıraktığın acı
Kalbime hançer misali sapladığın o her cümle
Mıh gibi işledi içime

Yalnızlığın verdiği acı geçti aslında
Geçmeyen tek şey
yokluğun
Giderken bıraktığın
soluğun
Giderken bıraktığın
nefretin
Giderken bıraktığın
çığığın
Kalbimi paramparça eden bakışın

Ben şimdi kahrediyorum kendime
Pişmanlıklarıdayım
Ama nafiye
Senin dönüşün yok
Benim de gel diyecek yüzüm yok
Ne desen ne söyleyen haklısın

K a y b e t t i m
seni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/961455/kaybettim.html>

YAĞMUR

Ben hüzünlü zamanları seviyorum
Yalnızlığım onlarla geçiyor
Hüznüme ortak oluyor sisli puslu havalar
Hele yağmurlu havaları var ya
Çok seviyorum

Kendimi sokaklara atasım geliyor
Atıyorum da bazen
Gözyaşlarıma arkadaş oluyor her damla
Ne o bana soruyor
neden ağlıyorsun diye
Ne ben ona soruyorum
peki sen neden yağıyorsun diye

Yağmur damlalarına karışıyor gözyaşlarım
Hüznümü bırakıyorum kaldırımlara
Bir nebze rahatlıyorum belki
Bir daha ki yağmura kadar
Hüzünlerimi biriktiriyorum
Gözyaşlarımı biriktiriyorum içimde

Sen böyle sisli puslu yağmurlu bir günde gitmiştin
Peşinden ağladığımı kimse fark etmemişti bile
Gökyüzü ağlıyordu,ben ağlıyordum
Yanaklarımdan süzülen her damla
Kaldırıma düşmeden önce yüreğimi delip geçiyordu

Ben bana gelişini
hiç hatırlamıyorum.
Sahi nasıl tanışmıştık hiç bilmiyorum
Belki güzel bir gündü
günlük güneşlikti
Öyle günleri belki bu yüzden sevmiyorum
Hesap soruyor sanki güneşin her pırıltısı gözlerimden
Çünkü senin gözlerin benim güneşimdi
O yüzden hatırlamıyorum
bana gelişini

Ama
Gidişin mıh gibi aklımda

o da her yağmurda akıp gidiyor
usulca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962343/yagmur.html>

SEN

Sen yüreğimin susuzluğunu dindiren,
Yüreğime nefes üstüne nefes ekleyip yaşatansın.
Nasıl bir sevgi çıkmazındayım bilmiyorum ama?
Sen gönlümün derinliklerinde kök salan bir çınarsın.

Biz iki deli nasıl sevdalandık birbirimize?
Sen patlamaya hazır bir volkan gibisin
Ben kutuplarda bir buz kütlesi aynı...
Zıt kutupların insanıydık yani.
Sen hep kırmızıyı sarıyı ateşi severdin.
Ben hep soğuk olan her şeyi severdim.
Sen ve ben imkansızdık yani....
Sen bir gün orda bir gün burda gündelik ilişkilerin adamıydın.
Ben aşka sevgiye inanmayan kendi halinde bir kadın...
Bir gözlerimi saklayamadım aşktan.
Bir onlar seni gördüğü an erim erim eridi.
Nasıl aktım gönlünün derinliklerine doğru bir bilsen
Yanardağ misali volkanlar patladı içimde bir an.
O bir anlık bakışın sanki ömrüme ömür kattı.
Kaybolup gitti o buz kütlesi ben kendi içimde yandım.
Gözlerimi kaçırıp gözlerinden kendi yalnızlığıma kaçtım.
Ben utandım kendi içimde yaşayıp hissettiklerimden,
Ben aşkı sende yaşamaktan bulmaktan korktum kaçtım...
Kaçtım senden;kaçtım o volkan gözlerinden...

Oysa sende buz mavisi gözlerimi erittiğinin farkındaydın.
Ateşinle beni alev alev yaktığının farkındaydın.
Beni içinde bulunduğum yalnızlıktan çıkardın tuttun ellerimden.
Ben sende durdum;ben sende duruldum dedin.
Sen o volkan misali yanan yüreğinle,
Yılların susuzluğunu dindirdin bir anda,
Sen benim yüreğimdeki yıllanmış tabuları yıkan,
Buzdan kaleleri yıkıp yakan,
Gönlüme kök salan bir çınarsın.....
Sıkıca sardın sarmaladın beni hiç ummadığım bir anda,
Gözlerimi gözlerine hapsettin;
Bu gözler,bu alev alev yanan beden senin artık dedin.
Ve biz o gün bugündür sevdalıyız deli aşkım....
İki deli; iki alevli sevdalıyız.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/965627/sen.html>

SEVDİM

Ben seni tepeden tırnağa sevdim biliyor musun?
Saçından tut ayak parmağının ucuna kadar sevdim seni.
Sadece bana geldiğin zamanlarda değil,
Benden gittiğin zamanlarda bile sevdim seni.
Hasretini çekmeyi,, kapıdan dışarı ayak basarken,
İçime doluşan o özlemlerle karışık duygularda bile sevdim seni.
Saçlarının her telini parmaklarımın arasında ahenkle dans edişini,
Gözlerinin bana baktığında içinde gördüğüm gökyüzünü sevdim.
Yağmur bulutu gibi ağlamaya yağmaya her daim hazır gözlerini sevdim.

Gülüşlerini,gülümsemeni, güldürmelerini sevdim...
Dudaklarını sevdim;gülüşlerin yakıştığı,
Her kelimenin tatlı tatlı çıktığı
Her tadışımında hayat bulduğum dudaklarını sevdim.
Ellerini sevdim,ellerimin arasındaki sıcaklığını,
Tenimde dolaşırken ki yumuşaklığını sevdim.
Sensiz yarımım işte biliyorsun...
Beni tamamlamanı,beni sevmeni sevdim.
Ben bir seni sevdim.
Bir de seni seven yüreğimi sevdim....

Ben seninle hiç son düşünmedim ki
Sonumuz ne olacak diye hiç hayıflanmadım
Çıkarısız nedensiz sevdim ben seni
Gülüşlerini öpüşlerini sevdim.
Bana ait oluşunu benimle yanmanı
Benimle çoşmanı sevdim
En kötü anımızda bile
Ellerimi tutup gözlerime bakmanı sevdim
En zor zamanımda aklıma gelen ilk kişi olmanı sevdim
Ve sadece senin yanında huzur bulduğum için sevdim seni

Bana verdiğin hayatı sevdim.
Hayatımın anlamı,beni ben yapan AŞKIM.
Bana verdiğin güven duygusunu sevdim.
Sevdim işte niyesi miyesi yok.....
Sadece sevdim.

SEVDİM SENİ.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/968254/sevdim.html>

SEN DİYE BİRİ HİÇ OLMADI

Ben senin katran karası gözlerinde görmüştüm
Bembeyaz umutlarımı,hayallerimi
O kapkara gözlerinle ışık olmuştun
Bembeyaz bir sayfa açmıştın umut defterimde
Geleceğimde hep sana dair hayaller
Hep sana ait kurgular vardı beynimde
Senden başkası şimdiden haramdı bana
Düşlerimde bile yer yoktu hiç kimseye
Ama yine de bir eksiklik vardı sanki bu sevgide?
Çocukca hayallere mi kapıldım acaba?
Yine hüsrân olur muydu bu aşkın sonu?
Yine gereğinden fazla mı sevdim acaba?
Yine hak edilenden daha çok mu değer verdim?
Ne kadar çok çelişkiye düşürdün beni
O katran gözlerinde başka hayaller dolaşüyor sanki
Ben düşlerime bile alamazken kimseleri
Sen gözlerinden kalbine indirmişsin çoğu kimseyi
Belki bu kadar taparcasına sevmemeliydim
Arada bir yalan dolan katmalıydım sen gibi
Arada bir küçük kaçamaklar yapsaydım
Senin gibi rol yapsaydım.....yapabilseydim.

Aşk; yazarı senaryosu olmayan koskocaman bir kurgu
Sahnesi yok,,tekrarı yok..
Hayatın içinde yaşanıyor hepsi,hiç kapanmıyor perdesi..
Biri bitiyor.biri başlıyor
Hatta bazı aşklar iç içe karmakarışık yaşanıyor,yaşıatılıyor
Benim gibi saf oyuncular
Senin gibi usta oyunculara denk gelince
Düşleri hayalleri kirletilince aşktan korkuluyor..
Evet sen aşktan korkuttun beni,soğuttun
Ben bu perdeden iniyorum artık.
Senin gibi oyunculara bırakıyorum seni,yalan aşkını
He bir de o katran karası gözlerin artık karanlığım oldu
Karanlığa karıştı seninle beraber.....yok oldu.

Seni gömdüm.
Seninle kurduğum düşlerimi de...
Bir zamanlar ya da önceden diye başlayarak bile
Anılıp söylenmeyeceksin bundan sonra dilimde
Seni hiç tanımadım.....
Sen diye biri hiç olmadı.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/970221/sen-diye-biri-hic-olmadi.html>

ÖLMÜŞTÜN

Yılların kırgınlığı dargınlığı bir günde bitmez ki ama;
Geçmiş karşıma aman diliyorsun.
Dikip gözlerini gözlerime ne olur affet diyorsun.
Sen önce şöyle bir geçmişe gitsen
Kaç uzun yıl geçmiş aradan görürsün
Eser kalmış mı bak; bak bir iyice bana...
Genliğimden eser kalmış mı?
Gözlerimde yılların yorgunluğunu gördün mü?
Alnımdaki çizgileri saydın mı?
Her biri dert le kahırla örülü beyazlamış saçlarımı gördün mü?
Yani anlayacağın ben o bıraktığın ben değilim...

Ki;
Sen benden gittiğin gün ölmüştün zaten
Şu an karşımda hiç kimse yok;
Sen gittiğin gün sıfatını yitirmiştin zaten
O yüzden duymuyorum görmüyorum.

Ki ;
Ölüler konuşamaz zaten....
Ben seni gömeli yıllar oldu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/971055/olmustun.html>

GELME

Of of ne zaman dınecek içimdeki bu fırtına...
Geçmişimde kalmıyorsun.
Bıraktığım yerde durmuyorsun.
Hep önümde arkamda, sağımda solumdasın.
Uykularımın ardında düşlerimde kalmıyorsun.
Uyanışlarımdasın,gözlerimin bakışlarındasın.
Nereye baksam her kimi görsem hep senden izler,
Hep senden bir şeyler diziliyor hafızama,
Unutulmuyorsun,,,,,, tamam unutulmadın.
Ama ne olur,,,; bu kadar girme artık dünyama.
Yorulduım...
Sevdanın yükü ağır geliyor artık bedenime
Öyle sessiz sakın kalsana gemişimde.
Yıllar geçtikçe azalır hafifler sanıyordum bu yürek sancısı
Alışırım diyordum,düşlerimde düşüncelerimde yaşatırım
Varlığı yeter nefes aldığımız müddetce güçlüyüm diyordum
Ama yok;
Sen durmuyorsun bırakmak istediğim yerde
Hatıran peşimi bırakmıyor
Tamam seviyor seviliyorsun
Ama bu kadar işte....
Ayrı dünyalara düştük
Bırak yüreklerimiz bir
Bedenlerimiz ayrı yaşamaya devam etsin
Kal orda.....
Gelme artık düşlerime düşüncelerime.
G E L M E.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/973215/gelme.html>

YETER Kİ GEL

Şimdi Sen gelsen;
Tutsan ellerimden
Hiç konuşmadan
Çekiştire çekiştire
Götürsen beni
Hiç bilmediğim bir yere
Korkmam.
Ayaklarım geri geri gitmez hiç
Sen varsın yanımda
Sen tutuyorsun ellerimden
Her nereye götürürsen kabulüm...
Sorgusuz sualsiz sendeyim...Seninleyim...
Çırpınmam,bağırıp çağırmam.
Hesap bile sormam ne yapıyorsun diye?
Yeter ki gel;
Gel de götür beni buralardan....
Başımı omzuna yaslıyayım
Bir kerecik gözlerine bakayım
Şimdiden sonra ne olacak bile demem
Sen varsın sen tutuyorsun ellerimden
İnan bu bana yeter.
Delicesine,korkusuzca sevmek bu belki
Yılların özlemi başka nasıl diner ki...
Yeter ki gel;
Hiç bir yere götürmesen de olur
Yanyana omuz omuza dursak da olur.
Yeter ki gel;
Bekliyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/974953/yeter-ki-gel.html>

VİCDANSIZ

Korkuyorum.
Geceye karışıp giden çığlıklar var
Belki yine bir yerlerde.
Bir imdat feryadından medet uman çığlıklar yükseliyor.
Zayıf aciz çaresiz bedenlere kıyan
Gözü dönmüş manyaklar var.
Gözleri körleşmiş
Kalpleri körelmiş inançsızlar var..
Nasıl kıyılıyor?
Bir nefes nasıl sonlandırılıyor?
O nefesi sen mi verdin ki?
SEN ALIYORSUN BRE VİCDANSIZ.....
Sen de bir ananın evladı değil misin ki?
Bir evladı söküp alıyorsun ana kucağından
Daha tazecik fidanı sokuyorsun mezara...
.....

Korkuyorum işte...
Korkulacak haldeyiz hepimiz.
Bir adam karısının boğazını kesiyor.
Küçük yavrularıda katlediyor.
Nasıl bir dünyadayız Allah ım...?
Sen biz insanoğluna akıl fikir ver,
Şeytana uydurma yarabbim.
Çocuklarımızı eşimizi dostumuzu koru...
Bütün insanlığı koru.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/975460/vicdansiz.html>

her şey renklendi

Yaşamıyor muşum
Yok muşum senden önce.
Öncesinde;
Öylesine yaşayan
Öylesine nefes alan
Bir hiçmişim,
Bir nefes mişim sadece....

Sen çıktın karşıma
Her şey renklendi senden sonra
Etraf aydınlandı
Öldü eskiye dair içimde ne varsa,
İçime oksijen doldu sanki
Gözlerim ya gözlerim nasıl oldu bir bilsen
Tüm renklere aşık oldu yeniden,
Seninle beraber aldığım nefese şükür öğrendim ben.

Her gün yürümüşüm bu yolları aslında
Ama hiç görmemişim yol kenarındaki çeşmeyi
Hiç içmemişim suyundan
Bakkal amcanın selamını almamışım,duymamışım
Ağaçlardaki kuşları görmemiş,
Komşunun köpeğinden hiç korkmamışım.
Yemişim içmişim yatmışım kalkmışım yani
Boşa yaşamışım.....

Sen nasıl bir şeysin ya....
Beni baştan aşağıya ben yaptın
Beni benden alıp sen yaptın
İçime doldun oksijen misali
Temizledin arındırdın beni
Sevdiğim,aşkım.
Şimdi gülen gören gözlerimin ışığı
Aldığım nefesim sol yanımda,her şeyim...

Yaşamıyordum yoktum senden önce
Seni tanıdım doğdum ben.
Şimdi varım seninle yaşıyorum....A Ş K I M..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/976417/her-sey-renklendi.html>

SUSACAĞIM

Senin için boş bir köşe bıraktım köşemde
Gel ne zaman istersen doldur.
Yılların nefretini,yılların yoksunluğunu sormayacağım senden.
Kader kısmet deyip susacağım.
Belki gözlerim aşk dolu bakmayacak sana
Yüreğim kıpır kıpır etmeyecek seni gördüğümde
Saçımı süpürge ettiğim zamanların hatırına
Birlikte geçirilmiş bir güzel günün hatırına
Bağırma taş basıp susacağım.

Gençliğin verdiği bir şımarıklık var ya hani
Hiç yaşlanmayacağım elden ayaktan düşmeyeceğim sanırsın
Sonradan fark edersin saçlarındaki beyazları
Göz altındaki kırışıklıkları
Önceden bir çırpıda gittiğin yolları gidemezsin
Ellerin kolların ağrır,bacakların taşımaz seni
Bir masumiyetlik, bir suskunluk bulaşır üstüne
Yılların vermiş olduğu pişmanlıklar mih vurdurur diline
O zaman gel otur köşene....

Senin mih vurulmuş dilin olsun...
Benim de gem vurulmuş suskunluklarım olsun...

Sen köşende otur sessizce
Ben yine kadını işte,,,işim gücüm bitmez hiç
Görmem seni,yıllarca görmediğim gibi....

O köşeyi neden ayırdım sana biliyor musun?
Dönüp dolaşıp geleceğini bildiğim için
Yaşadığını sanma sakın
Ben sana hep susacağım...
Farkında değilsin belki ama ;
O köşe senin mezarın....

Ben artık bir ölüye bakar gibi bakıyorum şu saatten sonra sana
Sen ister kal ister git artık....
Hep var la yok arasıydın zaten hayatımda
Son pişmanlık hiç fayda etmeyecek
Gittiğin gün ölmüştün zaten ...
Geldiğin günün de bir hükmü yok.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/978147/susacagim.html>

KAPAT TÜM KAPILARI

Yokluğunu kaldırabilecek durumda değilim
Sen gitmeyi seğtin ama
Ben sana yol gösterecek durumda değilim
Sensizlik korkutuyor beni
Yalnız kalabilecek gçte değilim
Nasıl geldik bu duruma anlamıyorum
Sensizliği kaldırabilecek durumda değilim

Ben seni geri istiyorum
Ne sen bensiz ne de ben sensiz yapamayız
Biz birbirimizden kopamayız
Sen bende bulmuştun hani kendini
Bende bulmuştun benliğini
Dokunduğum tenin büyülenmişti hani her dokunuşumla
Kadife tenin bir benim ellerimde işleniyordu hani ilmek ilmek
Nefesim nefesindeyken işte bu diyordun bu ^^SEVMEK,SEVİLMEK^^
Ne oldu kadife tenlim ne oldu da bozuldu büyü?
Hangi duygular hangi kem gözler içindeki aşkı öldürdü
Ölmemiştir bitmemiştir
Sadece kirlenmiştir nazara gelmiştir belki...

Hadi kapat tüm kapıları
Bana geri gel.....
Benim kapım da yüreğimde ardına kadar açık sana
Ama;
Gidişine değil kadife tenlim gelişine ardına kadar açık...
İzin vermiyorum.
Gel otur yanıma.Bak gözlerime,tut ellerimden
Kapadım tüm kapıları gel....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/980139/kapat-tum-kapilari.html>

YALANCI

Senin nazını kahrını çekecek durumda değilim artık
Sen kendine dürüst değilsin ki ne umayım artık senden
Beklenti diye bir şey kalmadı artık bende
Sen sana yakışanı yaptın
Sahiplenmedin.....
Ben de bana düşeni yapıyorum
Terk ediyorum.....

Bir ipte çok cambaz oynattın
Dilinin kemiği hiç yokmuş
Yalancı çobanı geride bıraktın
Vicdan denen duygu hiç kalmamış zaten
Kendi yalanlarını doğru bellemişsin
Yalan la gerçeği ayırt edemez duruma gelmişsin

Yalan olan tek dünya
Ah bunu bi anlasaydın da
Sana mı kalacağım yalan dünya deyip
Doğru yaşasaydın.....

Ben gidiyorum
Gerçek olan bu
Yalan dünyanın içinde yalanların sana kalsın....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/981667/yalanci.html>

UĞURLADIM

[italik]

Sonsuzluğa bir gemi kalktı az önce gönül limanımdan
Sessizce sisli bir gecede uğurladım seni
El salladığımı görmedi hiç kimse
Yanaklarımdan süzülen gözyaşlarımı da...

Ne garip ne tuhaf bir duygu bu bilmiyorum.
Nasıl bir fırtına kopuyor içimde bir bilsem.
Seni uğurlamaya can atarken yüreğim,
Bir taraftan da gitme kal diye bağırmak istiyorum.

Çok parçalandı yüreğim için için çok kan ağladı
Göz görmedi dil sustu bazen,gönlüm katlandı
Yaralayan acımasızdı,yaralarım ağırdu
Nasıl bir fırtınaydı bu,yine de içim sızladı....

Ama dönüşü yok bu gidişin.
Bu limanda bir bekleyen yok artık.
Seni sonsuzluğa;
Kendimi yeni bir yolculuğa uğurladım.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/983505/ugurladim.html>

Sen hiç uğramadan kendine bir yer ayarlamadan çek git

Yıkık dökük bir virane yüreğim
Kimseyi ağırlayacak hali yok artık
Sen hiç uğramadan kendine bir yer ayarlamadan çek git
Bu viranenin tamir olacak hali yok artık

Yarası kırığı beresi çok bırak değme yüreğime
Sarmaya kalksan inan bir ömrün yetmez
Dayanamazsın sen de yıkılır dağılırsın
Sen hiç uğramadan kendine bir yer ayarlamadan çek git

Bir darbeyi daha kaldıracak durumda değilim
Yarası beresi, acısı tatlısı, iyisi kötüsü hepsi içimde
Bırak bu yıkıntılar içinde son nefesini versin yüreğim.
Sen hiç uğramadan kendine yer ayarlamadan çek git...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/984384/sen-hic-ugramadan-kendine-bir-yer-ayarlamadan-cek-git.html>

SEN DE GELECEKSİN AZ SONRA

Saçlarımız artık gümüşe boyandı farkındamısın?
Gözlerimizin altında torbalar
Yüzümüz pürüzsüz değil eskisi kadar
Her bir çizgide ayrı hüznler saklı
Gözlerimizin buğusunda geçmişe dair pişmanlıklar.
Artık eskisi kadar hızlı yürüyemiyoruz yollarda
Bir çırpıda sokakları arşınlayıp
Çılgınlar gibi koştuğumuz zamanlar geçti
Bir güne neler sığdırdık çekirge misali bir orda bir burda
Pire gibi hiç durmazdık yerimizde,
Şimdi kaç kere dinlenir olduk yol boylarında
Sırtımızı yaslayacak nefeslenecek duvar dipleri,ağaç gövdeleri gözetler olduk
Bir zamanlar adımızı,aşkımızı yazardık halbuki;
Durup dinlenmeden.....
Gün yetmezdi de geceleri sabaha erdirirdik çoğu zaman
Ne çok gezerdik,ne çok güler eğlenirdik.,
Şimdi çarşı pazardan yorgun argın dönüp,
Bir nefeslik nefesimiz varmışcasına nasıl da atıyoruz kendimizi koltuğa...

Üstümüzü örtecek insanımız yok yanımızda...

Aynı ilk yıllarımız gibi ömürlük sevdam
Bizbize başbaşa
Arada olan tomurcuklar büyüdü yeşillendi serpildi
Hepsi birer tarafa kaybolup gitti
Ayda yılda bayramlarda yol gözler olduk
Şimdi bayram değil seyran değil
Gelmezler ki;

Gözlerimin bakışı donuklaştı,canımdan can çekiliyor sanki
Üşüdüm,,,,,, biliyorum ki sende üşüyorsun...

Ben yine koşuyorum biliyor musun?
Saçlarım siyaha boyanmış yine?
Gençleşmişim,çakı gibi delikanlıyım
Yaslandım bir ağaç kütüğüne,,,,,

Bekliyorum...
Biliyorum sen de geleceksin az sonra.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/984724/sen-de-geleceksin-az-sonra.html>

Siz cennetin çocuklarısınız artık...

Yazıklar olsun insanlığımdan utanıyorum
Şu kahrolası tabloyu gördükçe
Bu ilk değil ki
Bunun gibi ne fidanlar boğulup gitti.
Söyleyecek çok şey var ama söyleyemiyorum
Dilim tutuluyor konuşamıyorum
Hıçkırıklar boğuluyo boğazımda
Boğulan hıçkırıklarım sadece
Bu çocuklar boğuluyor bir umut yolculuğunda
Bunların vebali tüm dünya halkının boynunda
Bu masum meleklerin suçu ne?
Üç günlük dünyayı paylaşamayanların zulmünden kaçmaktan başka...
Siz üşüdünüz çocuk,hayalleriniz üşüdü.
O soğuk dalgaların içine gömüldü tüm umutlar
Oyuncaklarınız yok,oyunlarınız yok sizin
Küçücük omuzlarınızda koskocaman yük
Küçücük gözlerinizde korkular büsbüyük
Hayaliniz sıcacık bir yuva,sıcacık bir çorbaydı
Siz hiç şımarmadınız şimdiki çocuklar gibi
Hiç şımaracak yaramazlık yapacak zamanınız olmadı olmayacak..
Hayaller suya gömüldü yazık...
Olmadı çocuk olmadı...
Siz annenizin babanızın değilsiniz
Siz cennetin çocuklarısınız artık...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/985137/siz-cennetin-cocuklarisiniz-artik.html>

SARILMA ZAMANI ŞİMDİ

Şu an karşımda duran sen misin?
Kara gözleriyle ciğerlerimi delercesine bakan
Ayaklarımı yerden kesen,iÇimi tir tir titreten
Kalbim kanatlanmıŐ kuşlar gibi Şu an
Neden duruyoruz ki;
Sarılıp ağlama zamanı Şimdi...
Ne kadar sıcaksın.
Başım ne kadar  zledi güvenli omuzlarını bir bilsen
Kokusunu ciğerlerime iŐlediĐim yarım
İyi ki çıkıp geldin sen.
Nerdedin bunca zamandır diye sormam

K O R K M A....

Yanımdasın ya Şu an;geĐmiŐin önemi yok..
 rkek bir kuş gibi titriyoruz ya ikimiz de
KonuŐmaya sorgulamaya gerek yok
Kokumuzu nasıl çekiyoruz bak ciğerlerimize
Nasıl özlemlerle sarılıp sarmalandık hiÇ konuşmadan
Gel otur yanıbaŐıma..
Gel yeniden taht kur hiÇ  ıkarmadığım hayatıma...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/986177/sarilma-zamani-simdi.html>

GEL ARTIK

Gülüşlerimi gözlerinin bir bakışına
Dudaklarının arasına
Sarılışına,kucaklayışına sakladığım Sevdalım...

Gel artık..

Gel de ; sebepim olsun gülüşüm.

Elim ayağım birbirine dolansın sevinçten
Şaşırayım ne yapacağımı
Oraya buraya gezineyim,duramayayım yerimde, içim içime sığmasın

Gözlerim de gökyüzüm aydınlansın.
Yanaklarım al al olsun
Dudaklarım kiraz kırmızısı..
Kalbim yerine sığamaz olsun,kelebekler uçusun içimde...

Gel gel artık...

Giderken götürdüğün gülüşlerimi geri ver
Sarıl,hiç bir şey deme
Sadece sebepim ol gülmelerime...

G E L A R T I K...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/989470/gel-artik.html>

YA SAATLİK YA SONSUZ BİR UYKU

Şimdi gecenin sessizliğini dinleyen bir ben varım
Bir de benim sessizliğime ses olan nefesim,,,

Duvarlar üstüme üstüme geliyor sanki
Ne ben sığabiliyorum bu evin içine,ne de evin kendisi kendine...

Her yerde oraya buraya dağılmış bir şeyler karman çorman
Ne ben toplamaya çalışıyorum ne de dağıtmayayım diye uğraşıyorum...

En son ne zaman gülmüştüm ya da gülümsemiştim hatırlamıyorum
Gittiğin günden kalan acı bir gülümseyiş hala yüzümde; o da ağlamaktan beter bir ifade....

Ne kadar beklesem de gelmeyeceğini biliyorum,gidenin gelmediği yerdesin çünkü;
Benim gelebilme ihtimalim olduğu halde ben bile sana gelmeye korkuyorum....

Gelirsem dönmem bilirim,,, kalırım uzanırım yanı başına gömülürüm..
O her harfine kurban olduğum adın yazılı musalla taşını görürsem dayanmam ölürüm....

Resmini de kaldırdım zaten öyle boş bir çerçeveye bakıp durur gözlerim
Ne kendini görmeye takatı var zaten; ya da görülmeye değer bir şey yok ki görmüyor o yüzden...

Gün ağaracak birazdan ve ben yavaş yavaş sahte yaşam belirtileri göstereceğim
Kalkıp oturduğum yerden musalla taşından farkı olmayan yatağıma uzanacağım...

Gece oluncaya kadar.....uyuyacağım
Ya saatlik ya sonsuz bir uyku.....hangisi yazılmışsa kaderime....onu yaşayacağım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/992132/ya-saatlik-ya-sonsuz-bir-uyku.html>

GEL GÖR ESERİNİ

Kurşun gibiydi sözlerin
Can alıcı,vurucu,yıkıcı
Her biri birbirinden ağırdı
Kendimi savunmama zamanım bile olmadı
Birbir peşine sıraladın öldürücü sözlerini
Her sözün tam isabetti derinden yaraladın beni
Suskunluğuma hapsediyorum kendimi
Hiç bir şey söylemeyeceğim.
Sen gelip görene kadar eserini
Ölmeyeceğim.
Sürüneceğim....

İnsanı en çok sevdiği yaralarmış,parçalarmış bunu anladım
Şimdi lime lime ettiğin kalbim hazmı zor yaralarla dolu
Hiç bir şeyin tadı tuzu kalmadı,yorgunum bitkinim
Zamana bıraktım her şeyi...Gel gör eserini
Ya gelir görürsün eserini gözlerinle...
Ya da dilinle vurduğunu gömmeye gelirsin ellerinle....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/994219/gel-gor-eserini.html>

Sonumsun SOL yanımda....

Aslında çok şiirler yazarım,çok şarkılar söylerim sana
Yüreğimde neler kopuyor bir bilsen
Dilime gelip de kaleme dökülmeyen
Ab-ı hayat dudaklarını her tatışım benim için
Gözlerin gökyüzüm pırlıtısında hayaller kurduğum.
Çağlayan misali çoşarım kollarında ben
Engin bir deniz aşkın;
Kulaç attıkça mutluluktan boğulduğum.
Sen benim sesim nefesim soluğum....
Satır satır dizelere düşen sonsuzluğum....

Aslında çok şiire çok şarkıya gerek yok canım
Ne yazarsam ne söylersem söyleyeyim
Ucu hep sana bana dokunuyor zaten
Bir sonsuzluk güftesi yazdım sana .
Sonumsun sol yanımda.....
Yalnız seni seveceğim.ömrüm yettiğince,
Ben yaşadıkça bu canda bu nefes var oldukça
Sonumsun SOL yanımda....

Bunu bil yeter sadece....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/995972/sonumsun-sol-yanimda.html>

GÖMÜLDÜĞÜN YERDE

Sevgiye aşka dair ne varsa içimde
Gömdüm hepsini seninle birlikte
Her şeyini kaldırıp attım ortalıktan
Seni bana hatırlatacak ne varsa gömdüm seninle birlikte

Ama olmuyor işte olmuyor malesef
Bitmiyorsun silinmiyorsun düşüncelerimden
Resimlerini eşyalarını kaldırıp attım da çöpe
Kaldırıp atamıyorum ki kendimi de

Kendimi de gömmeliyim seninle beraber
Kendimden de vazgeçmeliyim senden vazgeçtiğim gibi
Giderken de bu kadar bencilsin işte
Bir başına gitmiyorsun sürüklüyorsun beni peşinden.

Sen gittiğinde ben yeni bir hayata başlamalıydım
Senden kurtulmanın tadını bayram havasında yaşamalıydım
Ama olmuyor işte olmuyor malesef
Unutulmuyorsun.....

Gömdüğüm yerde rahat dur, kıpraşıp durma artık yüreğimde
Bir daha seni taşıyacak gücüm yok
Varlığını çıkarıp attım hayatımdan
Aklıma düşüp gittiğinle kalacaksın bundan böyle sadece....

Zamanla tamamen silerim belki seni yüreğimden
Gömüldüğün yerde çürüyüp gidersin adın sanın silinir beynimden
Her baktığımı gördüğümü sana benzetmekten vazgeçtiğimde
ANLARIM KI,
Senden ne varsa silinmiştir bende.....
Kaybolmuşundur gömüldüğün yerde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/996848/gomuldugun-yerde.html>

SENSİZLİĞİ AŞTIM

Seninle dolu dolu olsam da
Ne gariptir ki;
Sensiz yaşıyorum.
Yanımda yanı başımda değilsin
Birlikte gezmiyoruz
Birlikte sabahlara akşamlara ermiyoruz
Dolu dolu yaşamıyoruz günlerimizi
Aynı havayı solumuyoruz
Aynı caddelerde beraber dolaşmıyoruz
Aynı şehrin ışıkları altında değiliz
Bir yorgunluk çayı içemiyoruz
Keyifle tütürmüyoruz sigaramızı
Binlerce kalabalığın içinde yalnızız
Ayrı sesleri duyuyor
Yabancı insanlar içinde kayboluyoruz
Ayrı dertlerin sorunların içinde
Birbirimizden haberimiz olmadan yaşıyoruz
Ayrı şehirlerin ışıklarında
Karanlığa bürünüyor bedenlerimiz
Birbirimizden uzaklarda
Birbirimizle dolu rüyalarda özlem gideriyoruz

Sensiz olduğum bu şehirde;
Seninle dolu dolu yaşıyorum aslında
Hayallerim günlerim gecelerim hep seninle
Seninle sensizliği aştım biliyor musun?
Hep bendesin, benimlesin, düşlerimde düşüncelerimdesin....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997060/sensizligi-astim.html>

YALAN DÜNYA

Sana mı kalacağım sandın
___Ey yalan dünya?
Beni çok denedin,çok sınıydın
Çok ağlattın,çok yıprattın
Yalan aşklar,yalan oyunlar sürdürdün önüme
Sahte perdeler gerdin önüme
Hayatı toz pempe göreyim diye
Sana kanmadım.
___Ey yalan dünya
Hep kötü yönünü gösterdin sonra
Kötülükleri önüme serdin
Yine de beni yolumdan çeviremedin
___Ey yalan dünya
Toplayıp pılımı pırtımı
Alıp yanıma yaşadıklarımı çekip gideceğim.
Sana mı kalacağım sandın
___Ey yalan dünya.?
Yordun beni oyunlarınla
Küstürdün beni yalanlarınla
Sana yenilmedim,sana kanmadım
Sana tapmadım
Sana mı kalacağım sandın
___Ey yalan dünya?
Ey Dünya Varsa sana kalan
Adın olmazdı zaten yalan.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997619/yalan-dunya.html>

HEVESİM KAÇTI

Sana yürekten ta içimin en güzel yerinden seslensem
Sesimi duyar sesime ses verir misin?
Efendim Canım der misin?
Yada beni duymazdan gelip çekip gider misin?
Nasıl bir çelişki içine soktun beni bak gör işte,,,
Elimi uzatsam tutmayacağından korkuyorum.
Geleni gideni olmayan sokaklar gibi karanlık yüreğim
O kadar sessiz o kadar kimsesiz çaresiz...
Önüme arkama eş olacak gölgem bile yok yanımda
Adımların ürkek o yüzden yalnızlık korkusuyla...
Bir anda nasıl vazgeçebildin hala anlamıyorum.
Taştan mıydı yüreğin hiç mi sevmemiştin?
Bu kadar nasıl bir anda buza dönüştü her yanın
Bakışların sözlerin lafların...
Ve beni kovar gibi yollayışın....

O gün bu gündür hevesim kaçtı her şeyden...
Beni anlamadığını fark ettiğim günden beri
Vazgeçtim her şeyden....
Sana kendimi anlatmayı bıraktım
Tanıdıysan zaten bunca yıl beni
Sen tahmin ediyorsundur ne hale geldiğimi...
Olsun;
Her şekilde vazgeçirdin işte kendinden beni...

Haa kulaklarında çınlayan benim sesim değil
Seslenecek halim de yok zaten
O vicdanın sesi;
Dinlersen gelirsin kapım açık her zaman ki gibi....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/998004/hevesim-kacti.html>

SESSİZCE ÖZLÜYORUM

Ben seni özledikçe ne kadar suskunlaştığımı,
Ne kadar çok kabuğuma çekilip daraldığımı anladım bugün.
Özleminin çığ gibi büyürken içimde,
Bir yanardağ misali içimi yakıp kavurması ne tezatlık değil mi?
Biri koca bir buz kütlesi,biri yakıp kavuran ateş parçası halbuki.

Ben seni özledikçe saçmalıyorum bir de biliyor musun?
Hiç bir şeyi yerli yerinde yapamıyorum.
Hiç bir şeyi olması gereken yere koyamıyorum.
Dağılıyorum,dağıtıyorum yani anlayacağın
Bazen bu karmaşada kendimi bile bulamıyorum.

Ben seni özledikçe kilit vuruluyor ayaklarıma
Ne sana gelebiliyorum,ne de gel diyebiliyorum.
Suskunluğuma çekiliyor bütün bedenim.
Avazım çıktığı kadar seslenmek istesem de
Olmuyor,,ben seni sessizce özlüyorum....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1000096/sessizce-ozluyorum.html>

VEDALAŞALIM

Sona geldik belki biz bu sevdada
Bir birimizi üzüp kırmayalım
Kırıcı sözler etmeyelim
Onca yaşanmışlıkların hatırına
____Ne olur?
Bir birimize kötü söz söylemeyelim.

Olmuyorsa olmasın bırakalım.
Zorlamaya gerek yok bir birimizi
Aşk bitti demek ki;
Saygıyı da kaybetmeden
- ____Ne olur?
Vedalaşalım iki dost gibi...

Bir birimizde neyimiz varsa iade edelim
Yaşanmışlıklar kalsın gönlümüzün kuytu yerlerinde
Elle tutulur değil hiç biri hepsi hatıra olsun bize
____Ne olur?
Bırakalım hatıralar kalsın içimizde...

Hadi vedalaşalım artık,
____Ne olur?
Kırıcı sözler etmeyelim yaşanmışlıkların hatırına,
Gözümüzdeki yaşlar, içimizdeki hüznün engel olmasın bize...
Sona geldik biz bu sevdada, sen yoluna ben yoluma,,,E L V E D A....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1000609/vedalasalim.html>

DOKUNSALAR AĞLAYACAĞIM

İçimdeki bütün kelebekler öldü
Bahara dair hiç bir kıpırtı yok yüreğimde
Kocaman bir taş oturmuş bağrıma
Dünyanın yükü binmiş sanki üzerime
Yağmur bulutu gibi dolu gözlerim bu aralar
Dokunsalar ağlayacağım...

Elim kolum kitlendi işe güce kalkmıyor
Ayaklarımda derman yok yol yürümüyor
İçim bin bir düğüm olmuş sanki
Ne yana çevirip döndürsem çözülüyor
Yağmur bulutu gibi dolu gözlerim bu aralar
Dokunsalar ağlayacağım.

Gelmeyin üstüme melankolik bir durumdayım
Ölmüş sanki bütün renkler her yer simsiyah
Yüreğim gibi bütün dünya karanlığa bürünmüş sanki
İçim sıkılıyor içim daralıyor
Yağmur bulutu gibi dolu gözlerim bu aralar
Dokunsalar ağlayacağım...

Her şey üstüme üstüme geliyor
Yaşadığım şehir üstüme çökecek sanki
Gücüm kuvvetim kalmadı dayanamıyorum
Düğüm düğüm kendi içimde boğuluyorum
Alıp başımı gitsem diyorum
Peşim sıra gelecek her şey biliyorum.
Yağmur bulutu gibi doluyum bu aralar.....

___ hıçkırına hıçkırına bağıra çağıra ağlamak istiyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001158/dokunsalar-aglayacagim.html>

BEN AVUNACAĞIM

Yine bir vedayı sıkıştıracağım dizelere.
Yokluğun içimde şimdiden büyüdü bile.
Hasretini çekmek zor olsa da,
Bir gün geleceksin ya;
Ben avunacağım,Senin için yazdığım her kelimedede...

Bugün yarın gideceğim diyorsun.
Ne zaman geleceğin ise muamma,
Ama hiç gelmeyeceğim elveda demiyorsun ya...
Bir gün geleceksin ya;
Ben avunacağım,Senin için yazdığım her satırda...

Yolun açık olsun canım şimdiden.
Gittiğin yol da geldiğin yol da açık olsun.
Ben buralardayım,elini koy sol tarafındayım.
Dönülmez yollara düşme sakın ha,
Bir gün geleceksin ya;
Ben avunacağım,Senin için duacıyım..

Gidişini gün gün dile getirdin.
Gelişine bir gün biçmedin.
Beklemek güzeldir,beklenen özel olunca,
Beklemem diye korkma sakın ha,
Bir gün geleceğini biliyorum ya;
Ben avunacağım,Senin için yaşamaya çalışacağım....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003955/ben-avunacagim.html>

YAKAMOZ

Bir sahil kenarı düşlüyorum.
Çarşaf gibi deniz ve sadece ben.
Gün doğumunu,gün batımını seyrediyorum.
Yıldızlarla bakışıyoruz her gece.
Onlar gökyüzünde yalnız,ben de yeryüzünde..
Denizle göğün birleştiği o noktada yakamozları görüyorum.
Yıldızların pırıltısı vuruyor denize.
Sanki binlerce aşık dans ediyor.
O anda bir damla gözyaşım düşüyor denize
Ve deniz çoşuyor ,taşıyor...
Yıldızlar şaşırıp kalıyor.!!!!!!
Her yer sessizliğe bürünüyor ve SEN çıkıyorsun yakamozlar arasından.
Tutuyorsun ellerimden,yıldızlar saygıyla eğiliyor.
Dans eden o yıldız kümesi duruyor.
Sarmaş dolaş oluyoruz ay ışığının gölgesinde.
Gecenin en siyahından gelir ya yakamozların en güzeli
Sen de böyle gecelerde gelirsin ya hep düşlerime
Bu yüzden severim ben kara geceleri....seninle..

YAKAMOZ:Deniz yüzeyindeki ışıltı demektir. Biyolojik ışık üretme özelliğine sahip, akıntı ve rüzgârlarla sürüklenen ve bir şeye dokunduğunda ışık veren deniz hayvanı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004115/yakamoz.html>

GİT GİDEBİLDİĞİNCE

Son sözümü söylemedim ben
Sen ellerin cebinde
Boynun bükük gitmeye kalkıyorsun
Bu kadar mıydı?
Bu kadar kolay mıydı GİTMEK...?
Hani sen koca bir çınar,
Yıkılmaz bir kale gibiydin
Hiç bir güç, hiç bir kuvvet duramazdı karşında
En büyük gücün kuvvetin
O vazgeçilmez büyük aşkıydı hani?
Hani erdemlikti böylesine ölümsüz sevmek
Hani nefesindi,, kalbindi, o vazgeçilmez büyük aşkın.
Şimdi başını önüne eğmiş...
Omuzlarını çökertmişsin.
Bir kaç kelime etmeye bile gerek duymadan
Ellerin cebinde, boynun bükük gitmeye kalkıyorsun
Gözün gönlün de çökmüş artık
Gözlerinin ferî kalmamış
Ki baktığın zaman gökyüzündeki tüm yıldızlar görünürdü
Gözlerinin içinde.
Şimdi ışığı sönmüş sokak lambaları gibi
Kendi önünü görmeye dermanı yok...
Saçın sakalında birbirine karışmış
Sen onlardan dağınık,onlar senden dağınık..
Şimdi diyorum tutsam ellerinden
Kafanı kaldırıp bir baksan gözlerime
Işığı ferî gelirse gözlerinin
Hiç bırakmam sıkıca tutarım ellerinden,yüreğinden
Ama ...
Sen bir adım attın ya gitmek için hiç bir şey söylemeden.
Gerek duymadın ya gidiyorum demeye...
Benim de son sözüm
Bir daha geriye dönme,
Giderken başını arkana çevirme.
Sana gitme dur diyecek biri yok ardında,
Yolun nereye kadar giderse,,,
Durma.....
Git gidebildiğince. . . .

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004581/git-gidebildigince.html>

SONRALARA KALMASIN HAYAT

Ben sonralara bırakmak istemiyorum hayatı.
Sonra gelirim,sonra giderim demek istemiyorum.
Sonra hallederiz,sonra düşünürüz,
Hele ki;
Sonra görüşürüz sözünü hiç duymak söylemek istemiyorum.
Sonralara kalmasın hiç bir şey
Sonralara kalmasın hayat.
Sonraya kalan sona kalıyor çünkü
Bugünden sonraya ereceğimize güvencemiz yok ki...
Neden sonralara erteleyelim ki;
Ya gözü açık kalıyor kalanın,
Ya gözü açık gidiyor gidenin
Sonraya bırakılan her şeyi tamamlayamadan,
Kaş la göz arasında göç ediyor insanoğlu
Ya eceliyle,ya kalleşce canından can çıkıyor.
Sonraya bıraktığı her şey acısıyla tatlısıyla son buluyor....

Sonralara kalmasın hayat;
Bugün kırduğumuz üzdüğümüz kim varsa gönlünü alalım
Yarın olsun barışırım demeyelim.
İçimiz dışımız pişmanlık ateşiyle yanmasın.
Bugünden yarına hiç bir sonramız kalmasın....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1005139/sonralara-kalmasin-hayat.html>

KALDIR BAŞINI BENİ SEVDİĞİNİ SÖYLE

Gözlerin hiç bu kadar soğuk bakmamıştı bana
İçim dondu korktum,ürperdim,üşüdüm.
Kalbime binlerce hançer sokuldu sanki;
Dondum kaldım,ağlayamadım...

Kaldır başını beni sevdiğini söyle
Alevinle yak ısıt yaşat beni
Gözlerinin ateşi canlansın yeniden
Kalk ne olur bana sevdiğini söyle.

Bu korkunç rüyadan uyandır ne olur beni
Düşlerinde gördün soğuk yüzümü de
Tut kaldır ellerimden;
Kaldır başını ne olur geçti bitti rüyaydı de...

Ellerin hiç bu kadar soğuk olmamıştı
Üşümemişti hiç avuçlarının arasında ellerim
Buz tutmuş sanki tüm bedenin..Korkutma beni ne olur;
Kaldır başını boz bu soğuk havayı...

Hani ilk tanıştığımızda ben konuşamamıştım
Donmuş kalmıştım sanki hatırlarsın değil mi?
O zaman nasıl da sınımsız bakmıştın,gülmüştün
Nasıl da ısıtmıştın kalbimin derinliklerini...

O zaman olmayacak değil mi artık hiç?
Kaldırıp başını bakmayacaksın artık gözlerime.
Bu beyazlar hiç yakışmadı ki üzerine,
Oysa en çok o rengi severdik seninle...

Hani biz hiç ayrılmayacaktık,beraber gidecektik her yere
.....
.....
Ve öldüm bende....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1007007/kaldir-basini-beni-sevdigini-soyle.html>

BEKLİYORUM

Bana kapılarını kapatma ne olur.
Ben böyle bir acı yaşamak istemiyorum.
Senin benden kaçıp gizlenecek yerin yok.
Ben sensiz olmak istemiyorum.

Cesaretin varsa bir ömür boyu kollarımda ol.
Ol ki gör sevmek sevilme nasılmiş.
Kapılar ardında bırakma sevdami,
Ben sensiz olmak istemiyorum.

Benden uzaklara kaçma,benden uzaklaşma.
Desen ki bana sevmiyorum git;
__Boynumu büker,sevdami gömer giderim...
Ama demiyorsun işte uzak duruyorsun sadece..

Sen değil miydin benim içimdeki tüm duvarları yıkan?
Tüm yasakları kırıp delicesine beni kendine bağlayan.
Kaçmaya çalıştıkça,beni sıcacık kollarıyla yakalayan.
Kapatma kapıları aç,ben sensiz olmak istemiyorum.

Ben bilmiyordum ki senden önce sevmek sevilme nasıldı.
Sen bana aşkı öğreten dünyayı küçücük bir yüreğe sığdıran.
Yıldızları gözlerinde taşıyan ışığım olan,yoldaşım olan.
Ne oldu da şimdi kapatmaya çalışıyorsun kapıları?

Gitmene izin veremem özür dilerim.
Sen kapıları kapatmaya çalıştıkça sanıyorsun ki;
Ben vazgeçerim.
Yanılıyorsun aşkım..
Seviyorum be,ölümüne seviyorum ...
Bıraktığın yerde,bıraktığın noktada bekliyorum.

Sen ne yaparsan yap,,ben seni geri istiyorum...
Geleceksin biliyorum.
Bana aşkı öğreten,,,beklemeyi de öğretiyorsun işte
Beni sınaama.
Senden vazgeçmeyeceğim.
Bu sınavı da geçtim biliyorum....
Az sonra geleceksin...B E K L İ Y O R U M....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1008198/bekliyorum.html>

ben seni unutmak için sevmedim....

Kim ne derse desin,kim ne düşünürse düşünsün
Sen benim her şeyimsin...

Hani ayırdılar ya bizi bir çırpıda
Bir araya gelip söz birliği edercesine kopardılar ya bizi birbirimizden
Anlamadılar ya aşkımızı,söz hakkı tanımadılar ya bize
Sonbahar yaprakları misali atıverdiler ya bizi
Hiç bilmediğimiz bir rüzgarın önüne
Sen ayrı diyara ben ayrı bir kola düştüm ya o an
Ve biz boyun eğdik ya kaderimize
Bedenen ayrıldık da ruhen ayrılmadık ki hiç..
Bırak onlar öyle sansın
Bırak onlar ayrıldık sansın...
Sen benim her şeyimsin
Gözlerinde güneşi gördüğüm
Yıldızları gördüğüm can tanem
Hayatım senin ellerine emanet
Yüreğimdeki aşkınla körü körüne bağlıyım sana
Sadece sen varsın işte hayatımda

Her şeye herkese kilitli bedenim.
Sen bana sarıldığında açılırdı tüm kilitler
Sen beni kendimle barıştıran insan...
Sen benim ışığımdın,,her şeyimdin
Sarıldığında tüm dertlerimi yok edendin
Ama herkes bilsin,dünya bilsin
Şimdi ve sonsuza kadar,tek sevdiğim sensin..

Gözlerinin bakışı yakışı her an üzerimde
Sen olmadığın zamanlarda ışığım olur kapkara
Ama bir o kadar da pas parlak gözlerin...
Bana her sarıldığında sanki yeniden doğardım ben
Tüm günahlarından arınmış gibi
Yeni doğmuş masum bir bebek gibi..
Sen yanımdayken korkmazdım ki ben hiç bir şeyden
Kolların güven verirdi bana,öyle güçlü öyle şefkatliydi çünkü..

Şimdi hayallerimdesin işte ;;;
Ellerinin arasında dans ederken saçlarım
Hem kaderime lanetler ederim,hem de sensizliğe sarılırken,
Seninle her defa yeniden doğuşuma şarkılar söylerim.
Müzeyyen Senar söyler bilir misin o şarkıyı?
___BEN SENİ UNUTMAK İÇİN SEVMEDİM
___GÜLMEK AYRILIK DEMEKMiŞ BİLMEDİM.
___BEKLEDİM SABAH AKŞAM YOLLARINI ÖLMEK İSTEDİM BİR TÜRLÜ ÖLMEDİM
___AŞK BU MU? SEVDA BU MU ?HAYAT BU MU ?KALP ACI, DÜNYA HÜZÜN GÖZ YAŞ DOLU.....

Bu şarkıyı mırıldanıp dururken akar yanaklarımdan
Kalbimin derinliklerine göz yaşlarım
Bahtıma lanetler okurum bir taraftanda hıçkırıklara boğulurken
Neden neden derim Allah ım neden birbirimizin değiliz?
Neden o ve ben biz olamadık?
Böylesine tutkuyla sever sevilirken
Neden ayrı ayrı örüldü ağlarımız?
Neden ayrılığa mahkum edildi tertemiz aşkımız...?

Evet her şeyim ben seni unutmak için sevmedim....
Unutmadım ki,,unutamadım ki.
Mıh gibi içimde ,yüreğimde mühürlüsün.

Farz etti ki unuttum seni, bir gün unutuldun
O gün adım sanım silinmiştir yeryüzünden
O gün aslında sana kavuşmuşumdur ben...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1008793/ben-seni-unutmak-icin-sevmedim.html>

ÇEYİZ SANDIĞINDA SAKLI UMUTLARIM

Sene 1988 aylardan kasım.....
Kuytu köşelere gömdüm acılarımı
Ceviz işlemeli çeyiz sandığımda kilitli mutluluklarım.
Bir türlü gün yüzüne çıkamadılar...
Hiç kullanılmayan dantellerim gibi...

Çeyiz sandığındaki işlemelerim gibi
Sarıp soldu hayata dair bütün umutlarım...

Lal oldu dilim,ucuna gelenleri söylemeden yuttu.
Sandılar ki suskun pusgun uyuntu...
Ezdikçe ezelim,başını kaldırmamasın
Gözlerimizin içine bakamasın.....
Eline koluna ip bağlanmış kukla hesabı
Susturdular hep beni,
Konuştular kendileri... okulum bitmiş evlenecekmişim
Evlenmeliymişim,okuyup da ne edecekmişim?

Sabır taşı olsa çatlar dağılırdı.
Ben aşkımlı mutluluklarımı,umutlarımı gömdüm maziye
Çeyiz sandığında gençliğim vardı,hayallerim vardı.
Böyle gelin edilir miydi hiç kız evladı?
Ruhumu bıraktım,benliğimi bıraktım baba ocağında
Kurumamıştır daha akıttığım gözyaşlarım evin her odasında
Anlatamadım,dinletemedim,dillendiremedim...
Neden hayallerimi koparıp aldınız ellerimden
Çok mu geldi sofranızda bir tabağım bir kaşığı
Neden hayallerimin katili oldunuz
Neden beni açmadan soldurdunuz?
Daha ben okuyacaktım,öğretmen olacaktım,,
Anlatamadım bir türlü anlaşılmadım.
İşte ben böyle böyle gelin edildim...

Bu yüzden sevmem ben kasımı
Bana ayrılığı hatırlatır,ulaşamadığım kavuşamadığım sevdami
Umutlarımı,aşkımı,gençliğimi, heveslerimi kitledim ben o gün
Kendime ceza kestim taştan duvarlar ördüm.
Anlatamadım dillendiremedim,çünkü hiç dinlenmedim
O beyaz gelinliği ben o gün kefen misali giydim.

Sustum,yirmilik umutlarımı katladım dürdüm...
Hepsini hiç açılmayacak şekilde gömdüm.
Ve ben o gün ruhumu öldürdüm...

Yıllar sonra.....
Öldüm mü?
Yok yaşıyorum.
Adına yaşamak denilirse...
Suskun muyum?
Yok susmuyorum..
Hiç konuşmadığım kadar çok konuşuyorum
Şimdi onlar bakamıyorlar gözlerimin içine.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1010608/ceyiz-sandiginda-sakli-umutlarim.html>

ÖZLEDİM

Öyle çok özledim ki seni;
Sesin, nefesin, kokun burnumda tütüyor.
Baktığım her yerde sen varsın sanki;
Kimi görsem senden bir şeyler....
Baksam da göremiyorum zaten,
Sen gittin gideli buraların tadı tuzu yok
Benim tadım tuzum yok zaten...
Çayım, sigaram keyif vermiyor

Ben seninle oturup çay içmeyi,
Keyifle sigara tüttürmeyi,
Sohbet etmeyi, gülüp kaynaşmayı özledim.
Onun bunun lafını eymeyi,
Ahmet'i, mehmet'i kötüleyip,
Ayşe'nin, Fatma'nın giydiklerine bahaneler vermeyi özledim.

Karşı komşuyu çekiştirip,
Aman n n " o da bir şeyden anlamıyo" demelerimizi özledim.

Yan yana olmayı, bir seslensem gelebilecek kadar yakınımda olmanı özledim(((
Hadi gel çay demledim içelim,
Ya da hadi gel az dolaşalım kafa dağıtalım demelerini özledim...
Hastalansak, üzülsek, birbirimize gidip gelmelerimizi özledim

Özledim canım işte ya...
Ne anlatabiliyorum, ne de senden başkasını anlayabiliyorum.
Ne de senden başkasıyla anlaşabiliyorum.
CANIMM, CANDOSTUMMM. HERŞEYİM
Elimi koyduğum yerde sol yanımdasın biliyorsun..
Aramızda ne kadar çok mesafe olsa da önemli değil diyorsun
AMA.....!!!
Şimdi bana sen lazımsın....Yoksun..

Bakışını, gülüşünü, sesini, sohbetini, seni özledim işte ya...
Zamanla geçer mi bu özlem ateşi?
Unutur muyuz acaba senli benli günleri?
Şimdi eskisi gibi iç içe yan yana yakın değiliz.
Her şeyde senden izler, her şeyde ben den izler.
Yağmur yağıyor dışarda hafiften,
Bak yine sen düştün aklıma işte..
Bu havalarda ne severdik balkonda çay içmeyi,
Ordan burdan atıp tutup sohbet etmeyi,
Off offfffff!!!!
Şimdi bana sen lazımsın ama yoksun...ÖZLEDİM işte ya...

Şiir dostlarım bir süre yokum yoruldum diye not bırakan ve bu şiirimi seslendirip bana süpriz yapan güzel yürekli şairem. GAMZELİMM yokluğunun ilk günü ve ben ÖZLEDİMMMMMM....İyice dinlen ve gel bekleniyorsun CANIM.

SONSUZ AŞKIM

Seni tanıdığım zamanlarda ben
Biçare sersem serseriler gibiydim.
Ne yaşamasını bilirdim
Ne de yaşatmasını...
Sevgiden saygıdan yoksun monotonluklar içindeydim.
Ne sabahların anlamı vardı,
Ne de akşamların.
Ne konuşmasını bilirdim
Ne de bildiklerimi konuşurdum.
Susmak güvensizliğimin ardına sığındığım umutsuz silahımdı sadece
Gözyaşlarımda öylesine saklı saklı akardı
İsyanlarımı kimse duymazdı duyurmazdım korkularımı
Binlerce kalabalık içinde yaşadığım yalnızlığımı bilmezdi hiç kimse.
Kendi halimde yaşadım.
Ya da yaşadığımı sanırdım işte..
Aydınlıkta bile karanlıktaymışcasına korkardım
Sıkılırdım kalabalığın içinde yalnız olmaktan
Çoğu zaman yalnızlığımınla başbaşa kalırdım
Ve dostum olurdu çayım sigaram
_____Şöyle bir düşünüyorum da ne kadar boş yaşamışım.

Sen bir ışık gibi çıktın karşıma aydınlığım oldun.
Solmuş kararmış bir filizdim köşede
Sen beni canlandırdın,dallanıp budaklandırdın
Canıma can verdin ışığınla beni yaşattın.
Her şey öylesi güzelleşti ki seninle
Seni tanıdığım andan itibaren yeniden doğdum ben
Seni sevmek bana her şeyi sevdirdi.
Tabi her şeyden çok seni sevdim ben.
Ben seninle gülmeyi,,,gülmenin güzelliklerini sevdim
Binlerce kalabalığın içinde kaybolmadan seni sevmeyi öğrendim
Mücadele etmeyi,ayakta durabilmeyi ,,,
Umutlardan koskoca ucu bucağı olmayan bir yol çizmeyi öğrendim.
Sen bana aşkı öğrettin ,aşkı verdin
Sevdim sevdirdin,bana yaşama gücü verdin
Sen tüm çaresizliklerimin içinde bana umut ışığı oldun
Yol arkadaşı kalp sırdaşı hayat oldun,hayatım oldun
Ben seninle yeniden doğdum....

_____SONSUZ AŞKIM...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1011484/sonsuz-askim.html>

Sonumsun SOL yanımda.

Sonumsun SOL yanımda....

Aslında çok şiirler yazarım,çok şarkılar söylerim sana
Yüreğimde neler kopuyor bir bilsen
Dilime gelip de kaleme dökülmeyen
Ab-ı hayat dudaklarını her tatışım benim için
Gözlerin gökyüzüm pırlıltısında hayaller kurduğum.
Çağlayan misali çoşarım kollarında ben
Engin bir deniz aşkın;
Kulaç attıkça mutluluktan boğulduğum.
Sen benim sesim nefesim soluğum....
Satır satır dizelere düşen sonsuzluğum....

Aslında çok şiire çok şarkıya gerek yok canım
Ne yazarsam ne söylersem söyleyeyim
Ucu hep sana bana dokunuyor zaten
Bir sonsuzluk güftesi yazdım sana .
Sonumsun sol yanımda.....
Yalnız seni seveceğim.ömrüm yettiğince,
Ben yaşadıkça bu canda bu nefes var oldukça
Sonumsun SOL yanımda....

Bunu bil yeter sadece....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1011614/sonumsun-sol-yanimda.html>

Bu GECE GELME

Gün gecenin üstüne düştü
Aydınlıkla karanlığın savaştığı bir saatteyim
Yatsam;
Ölmez de kalkabilirsem sabah olacak az sonra.
Yatmasam;
Sabah olsun da yaparım dediğim bir sürü iş var.
Gönlüm yorgun.vücutum kırgın
Bir gram uyku yok yine gözlerimde
Bu gece karası ruh halim senin yüzünden
Olur olmadık zamanlarda aklıma düşüyorsun
Ne işin var ki şu saatte beynimin içinde
Uykuya yatan her şey herkes gibi yatıp uyusan
Dolanmasan düşlerimde düşüncelerimde
Geceleri düşmesen kalbime,gözlerime....
Damla olup yağmasan akmasan gözlerimden
Lanet okumasam sana
Ah kör olası gelme artık gelme uykularına
Bölme beni parça parça yağmalama böyle her gece
Uykumu alıp gitme;
Ve beni lanet olası senle bırakma
Görmeyeyim her gece hayalini baş ucumda
Sıçrayarak kalkmayayım yeni yeni dalmaya çalıştığım uykularımdan
Daha ne kadar sürecek bu işkence
Ben seni silmişim kalbimden
Beynimden de çık git artık.
Sana yer yok bana ait olan bu bedenimde
Sen demiştin ya;
Her şey yaşandı bitti.
Sen de bitmiş...
Ben de bitmemiş demek ki...

Öyleyse suçlu sen değilsin
Ben söz geçiremiyorum demek ki kendi kendime
Ne senin suçun geceleri uykumu bölmen
Ne de hayalini bana göndermen...
Hepsi kalbimin beynimin bir oyunu bana
Öyleyse lanetim sana değil
Benim kahrolası kalbime....

Kendimi azat etmeliyim senden
Bu acıda bu sancıda senin suçun yok
Sen bitti dedin gittin
Bende bitirmeliyim.
Sevmeyen istemeyen bir yüreği
Bir çırpıda terk edip giden seni
Hayal de olsa istememeliyim.....

Sabah ışıdı yola çıkıyorsun işte
Bir sis perdesinin arasına karışıp kaybolacaksın az sonra
Seni kendimden azat ediyorum artık....Hoşcakal
Bu gece gelme.Hiç gelme artık düşlerime düşüncelerime
Hangi gönüldeysen orda kal.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1012693/bu-gece-gelme.html>

YAŞIYORUZ.

Seninle dolu dolu olsam da!!!
Ne gariptir ki sensiz yaşıyorum.
Beraber gezmiyoruz.
Beraber sabahları akşam etmiyoruz.
Aynı şehrin ışıkları altında değiliz.
Aynı havayı solumuyoruz...
Sen ve ben ne gariptir ki bir türlü BİZ olamıyoruz...
Uzak diyarların birinde birbirimizden habersiziz
Yüreklerimiz aynı aşk ile çarparsa da
Ne yazık ki yan yana el ele kol kola değiliz
Sahte bir dünya kurduk ikimiz de
Çevremizde bizi seven bizim sevdiğimiz bir sürü insan var
Ama hepsi sözde....hepsi sahtece.
Yüzümüzde çoğunlukla hep sahte gülüşler,
Zoraki hayat zoraki birliktelikler işte...
Kaderimize boyun eğmek bizim ki.
Ne yapsak ne etsek bir araya gelemeyiz ki.
Bizdeki Aşk böyle olduğu için güzel belki.
Kavuşma umudu yok.
Sen ayrı hayatın ben ayrı hayatın içindeyiz çünkü.
Sen ve ben hiç Biz olamadık,, olamayacağız da.
Bu bir büyü
Bozulsa bitecek her şey.
Bozulsa aşkımız bu kadar destansı olmayacaktı belki.
Bu kadar sevip özlemeyecektik birbirimizi
Ve bu kadar yanmayacaktık kaderimize...
Ne uzun yıllar geçti bak ayrı ayrı.
Hüzün olup akıyorsun bazen gözlerimden.
Yüreğim nasıl sıkışıyor o an bir bilsen.
Bütün hayatım film şeridi gibi geçiyor o an gözlerimin önünden.
Ahhh ah diyorum böyle mi olmalıydı.
Böyle mi olmak zorundaydık biz...?
Neden ayrı kollardayız.?
Neden her sabah birlikte uyanmıyoruz.?
Neden bir arada değil de ayrı kollarda yaşlanmaktayız...?
Ahh ah hatıralarımın en dokunulmaz hazinesi....
Ben seni hep sensiz yaşadım içimde.
Canıma can kattın hayalinle bile.
Ben senin nefes aldığını bildiğim sürece,
Yaşadım ,,yaşamaya çalıştım.
Adına yaşamak denilirse.

Kaç uzun yıl geçti aradan,,,
Bak yaşlandık artık,
Birbirimizden uzaklarda nefes alıyoruz.
Sensiz yaşayamam demiştik ya en son,,
Yaşadık işte,yaşıyoruz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1013236/yasiyoruz.html>

AŞKI MASAL SAYDINIZ

Ne gözlerine bakmaya doyabildim.
Ne de gözlerinde hayaller kurabildim.
Lakin kurduğum hayaller yıkılmaya meyilliydi.
Zira Aşkımız başkalarının dilinde hikayeydi...

Kuytu köşelerde çöküp çok dindirdim gözyaşlarımı.
Kimselere göstermeden yüreğimin çöküşünü,
Her defasında dimdik girdim evimin kapısından içeri,
Yalandan yere müzik açtım son ses çoğu kez ne çaldığını bilmeden,
Yüreğimdeki ayrılık şarkılarını bastırdım ,
Hiç bilmediğim melodileri dinleyerek...
Göz göze geldiğimizde çoğu zaman
Birbirimizden başka her türlü kalabalığı görürdük orda.
Hayatımıza dair öyle çok müdahaleler yapıldı ki,
Sen ve ben okuyamadık birbirimizi.
İnemedik hiç derinlerimize.
Eremedik hiç son sayfamıza,göremedik sonumuzu orda...
Gözlerim dolu dolu girdim ben her gece yatağıma.
Yastığım sildi yanaklarımı.
Yorgan altında sakladım hıçkırıklarımı.
20 lik hayallerimi gömdüm her gece umutsuzca,
Yine de bir umutla kalktım her sabaha..
Ufacık tefecik bedenimde,
Öyle yükler vardı ki.
Daha çok erkendi halbuki.
Ben daha kalem defter tutan elimi,
Masallar okuyan gözlerimi,
Aşkı bir kişide bilen kalbimi,
Bu kadar yoramam ki...
Kendime bu kadar eziyet edemem ki.

Ahhhh ahh
Yazık değil mi bana yazık değil mi hayallerime?
Gözlerine doya doya bakamadığım aşkıma yazık değil mi?
Ne istersiniz hayallerimden,
Ne istersiniz küçücük yüreğimden,
Aşkı masal saydınız,
Beni aşksız bir hayata Polyanna yaptınız.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1015668/aski-masal-saydiniz.html>

ALIŐMIŐTİM

Hiç içimden gelmedi boynuna sarılıp doyasıya ağlamak
Az sonra bitecek her şey neden alışsın ki kollarım sıcaklığına?
Neden yaslıyım başımı bir daha bulamayacağım omuzlarına?
Gözüm görmeden git her nereye gideceksen,
Bu son vedayı kaldıramam artık ben..
Hem vedalar bana göre değil artık
Seni çok uğurladım icimde ben
Kokunu çekmek istemiyorum cigarlerime
Sonra buram buram burnumda tuteceksin
O kömür karası gözlerinle beni benden edeceksin
Ya kalacaksın ömür boyu benimle...gitmeyeceksin
Ya da gideceksin ama ..,beni benden götürmeyeceksin.

O yüzden diyorum sana
Vedalar bana göre değil artık
Sen bendeki gıdılarını bitirdin
Sen benden gideli epey bir zaman oldu yani
Yüreğimi acıtmıyor artık bu gidişin
İstediğın zaman istediğın yere gidebilirsin
Korkma sakın..
Sensizlik korkusu diye bir şey yok icimde
O korkuyu içime gömeli çok oldu
Ben sensizliğı seninleyken yaşamıştım
Ben sensizliğe seninleyken alışmıştım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1016666/alismistim.html>

ÖLSEM DE SENİ SEVEREK ÖLECEĞİM

Biliyordum geleceğini
Biliyordum dünya gözüyle yeniden görüşeceğimizi,
O kömür gözlerinin içine baktığımda
Yine eriyip geçmişe bir yolculuk edeceğimi biliyordum
El ele gelemedik titreyen yüreklerimizin atışını bile duyamadık
Arzu ile yanıp kavrunan kollarımızı da kavuşturamadık
Yine gözlerimiz aldı birbirinden nasibini
Ahhh o gözlerine doya doya bakamadığım kömür karası ama pasparlak gözlerin
Nasıl da alıp götürdü beni bir çırpıda 17 lik çağlarıma

Etimi tırnağımdan koparsalar
Liğme liğme beni doğrasalar seni benden alamazlar ayıramazlar demiştin ya hani
Yaşayamam ölürüm demiştin ya hani
Seksen yaşına da gelsem elden ayaktan düşsem
Üç ayaklı da olsam seni alacağım demiştin ya hani
O zamanlara dönüverdim birden ve dediğim geldi aklıma bir çırpıda
Bu dünya da sen ve ben asla BİZ olmayacağız
Ahiretimsim orada kavuşacağız.....

Çünkü biz artık ayrı kollardaydık
Başka başka gönüllerde istemesek de mesken tutmakdaydık
Biz kaybolduk,gençliğimiz kayboldu
Aşkımız bize göre sonsuzdu
Ve sonsuzluğa savruldu.
Sen bu dünyada haramsın artık bana uzak durmalısın
Yüreğimin en güzel köşesinde ölünceye kadar saklısın
Hadi git bakma öyle gözlerimin içine
Dünya gözüyle gördüm ya seni bir kere daha
Bu bile yeter bana bir kırk yıl daha

Seninle bir ömür kuramadık bir ömür yaşayamadık
Ahhh gözlerine bakmaya doyamadığım
Hadi git;yüreğim alışkın artık üzülmiyorum
Kaybolan gençliğimin hiç kaybolamayan aşkısın SEN
Sevmelere doyamadığım destansı aşkım
Kaybolduk biz bu yalan dünyanın içinde
Ve dediğim gibi.....
Bu dünyada ruhen seninim ahirette herşeyimle sana aitim
Ahiretim sensin ölsem de seni severek öleceğim....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1017859/olsem-de-seni-severek-olecegim.html>

Benden Git Hadi

Bir yalnızlık senfonisi içinde yüreğim
Sana bestelediğim onca güzel aşk şarkıları varken
Bilmem neden bu yalnızlık düştü payımıza
Ayrılığı hiç sevmezdim ben oysa
Vedaları sevmezdim
Seni nasıl uğurlayacağım şimdi içimden
Ben seni ömrüm bildim hayatım bildim
Şimdi senli benli günlerimi nasıl maziye gömeceğim?
Gece gibi karardı yüreğim
Bütün ışıklar söndü sanki içimde
Kelebeklerini öldürdün ruhumun
Mevsimlerimi çaldın giderken benim
Şimdi ilkbahar yaz çok uzak bana
Hüzün bulutları sardı dört bir yanıma
Gözlerim ağlamaya hazır yağmur bulutu yüklü her daim...

Değişen her neyse ben bu değişime hazır değilim
Gitme kal diye yalvarmam mı gerekiyor bilmiyorum
Ama gözlerin buz kütleleri sanki
Artık orada kendimi göremiyorum
Senli benli düşlerimi geçmişe gömüyorum.
Geleceğe dair hiç bir hayalimde yoksun artık
Yol verdim sana benden git hadi.

Bundan sonra kan damlası da yüreğimden
Sana gitme kal demeyeceğim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019702/benden-git-hadi.html>

GEL

Hani uzaklarda bir çığlık hissedersin bazen
Bazen dersin ki bugün hiç keyfim yok
Canın sıkılır sanki bir yerlerde üzülmüştür sevdiğin
Ve sen bunu hissetmişsindir...
O an yanında olmak gözlerine bakmak
Sarılıp boynuna omuzlarını ona teslim etmek istersin
Ben burdayım hep yanndayım demek istersin
Yüreğin sıkışır sıkışır da elinden bir şey gelmez
Dünya dar gelir ya o an
Olduğun yere sığamazsın
Kendini de bir yere koyamazsın
Ne yer içersin, ne de eğlenirsin
Kara bulutlar çöker şehrine
Onun olmadığı bu şehir tüm kasvetiyle çöker içine
Mevsimlerin anlamı kalmaz
Saatler durur sanki zaman ilerlemez
Ah ah dersin bir kuş olsam kanatlanıp uçsam
Sevdiğimin canı sıkın bir görsem
Bir sarılsam sıkıca
Sanki geçecek her şey....
Böyle bir haldeyim işte bugün..

Yoksa ben mi özledim delicesine de
Bu haldeyim bilmiyorum
Aslında benim canım sıkın biliyor musun
Galiba gelmesi gereken sensin..
Hissediyor musun sevdiğim?

Hadi çık gel o zaman.....

Benim beynimin gevezeliği tutmuş benden hayır yok gibi...

Sen durma çık yola hadi gel.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1020821/gel.html>

AL GÖTÜR BENİ

Bana bir ses ver ne olur
Bana seslen ben geldim de
Kapıyı vurmadañ gir içeri
Sarıl boynuma sıkıca
Geç kaldım de
Ama geldim işte de...
Beni sevindir, tut ellerimden
Bir daha hiç gitmeyeceğim de
Hep yanında yanı başında olacağım de
Küçük çocuklar gibi dolanayım etrafında
Sevinçten heyecandan ne yapacağımı şaşırayım
Sen gülen gözlerinle bak bana
Ben de güleyim ömrüm boyunca
Avuçlarının sıcaklığı dolaşsın saçlarımda
Ben yanayım senin aşkınla....

Bu pencerenin kenarında
Kim bilir kaçınıc vuslatındayım yalnızlığının
Kim bilir kaç zamandır böyle seni beklemekteyim
Ölümün soğuk nefesini çekeli çok oldu
Yüreğim o keskin bıçak darbesini yiyeli bir hayli oldu
Yine de bir umut bekliyorum pencere kenarlarında seni
Alışkanlık yılların vermiş olduğu bir bağlılık işte
Akşama doğru anca anlıyorum bugün de gelmeyeceğini
Ve hiç gelemeyeceğini
Ama ben yine de yarın sabaha hazırlıyorum kendimi
Pencere kenarında sandalyem
Gözlerimde hayalin ve benim olmayacak hayallerim...

Bir sabah gel tut ellerimden
Kaldır beni bu sandalyeden
Saatlerce ölüme çeyrek kalmışlığın dansını yapalım seninle
Beni almadan gitme ne olur bu sefer
Evimizin her yerini dolaşalım dans ederek
Son vedamı yapayım tüm eşyalara
Yalnızlığımı paylaşan
Sesime ses vermeyen sessiz dostlarıma
Bu sabah al götür beni
Yorulduğum
Her güne seni bekleyerek başlamaktan....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1022234/al-gotur-beni.html>

Bu bizim şarkımız olsa gerek

Seni sensiz yaşamanın kaçınıcı senesindeyim bilmem
Saçlarımdaki aklardan anlıyorum ki epey bir zaman olmuş..
Gözlerim de eskisi kadar net görmüyor bugün fark ettim.
Baya uzun bir zaman yaşamışım sensiz demek ki
Sensiz yaşayamam dediğim halde halbuki

Onca seneyi nasıl yaşayıp geride bıraktım acaba?
Sahte gülüşler,sahte mutluluklar mı doluydu ömrüm
Senden başka neden her şeyi silmiş beynim?
Kendimi bile tanıyamıyorum,acaba ben kimim?

Neden bu koskoca tozlu eşyaların içinde yalnızım
Neden duvarlar boş,bir resim bile asmamışım
Kendini bile yansıtamayan aynaya
En son ne zaman ne zaman baktım bilmiyorum

Eski bir plak var tozlu masamda
Ne zaman açsam hep aynı şarkı çalıyor sadece
Bu bizim şarkımız olsa gerek belki de

^^Geç buldum çabuk kaybettim,hicran oldu hayat bana^^...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1022693/bu-bizim-sarkimiz-olsa-gerek.html>

Bir Umut Olsaydı.

Bir yol var;
Hep sana çıkıyor ucu başı
Ne olur ölüm olmasaydı sonunda
Bir umut olsaydı,küçük de olsa bir umut...
Bir nefes olsaydın baş ucumda
Gitmeseydin böyle ap ansız
Kararmasaydı ömrünün en güzel çağları
Bir filiz olsaydın yeşerseydin,açsaydın yaşasaydın
Bir can olsaydın canına can kattığınla
Evlenseydin barklansaydın çoluk çocuğa karışsaydın...
Beni böyle başı boş çaresiz bitkin yıkık bırakmasaydın

Dün geçtiğimiz beraber yürüdüğümüz sokaklarda
Bugün omuzlar üzerindesin
Duyuyor musun kara gözlü meleğim ceylanım?
Bak bu yakılan ağıtlar senin için...

Oysa bir hafta önce beraber arşınlamıştık bu sokakları
Ana kız alt üst etmiştik çarşı pazarı
Söyle kınalı kuzum beyaz gelinliklere bürünmeden
Kefenlere bürünen kızım söyleee...
Söyle kim giyecek şimdi o çok beğenerek aldığın ayakkabıyı
Ya annecim haftaya anneler günü şimdiden alıvereyim deyip te aldığın
Üzerine biricik kızından biricik annesine yazdığın o paketi nasıl açacağım ben şimdi?
Açamam ki özene bezene yazdığın o yazıyı bozamam ki?

Musalla taşında gördüğüm o soğuk beden senin mi?
O kokusunu sevdiğim taramaya doymadığım saçların örtmüş göğsünü
Oysa ben bir hafta önce taramıştım o up uzun saçlarını
Beline kadar uzanan o ipeksi saçlarını bir kerecik daha tarasam
Öpsem koklasam seni ne olur?
Bir kaç tel saçın kalmış aynanın önündeki tarakta
Nasıl aldım nasıl kokladım nasıl sakladım avuçlarımın içinde bir bilsen
Sanki yanımda beliriverdin o an ellerin omuzlarımdaydı
Kara gözlerinin bakışı yansıdı bir an aynaya
Ahhh öpmelere koklamalara doymadığım
Şimdi ben yaşayan bir ölüyüm
Şimdi ben anne değilim artık
Bir anne diyenim olmayacak artık etrafımda
Sen gelinlik hayalleriyle büyüyen nazlı kızım
Küçükken düğünlerde gelinlik giyecem diye ağlayan kızım
Yaşın on dokuz kara topraklara sarıldın kara gözlüm
Sen hiç büyümedin ki benim gözümde
Sen anne olmayacaksın ki
Ben de anne değilim artık
Seninle beraber öldüm bende

Sen kara topraklara
Bende bu hayallerinle dolu dört duvar arasına...
Gömüldüm aslında....
Artık gözlerin yok bana şirin şirin bakan
Avuçların yok ellerimi sıkıca tutan
Kokun yok sesin yok nefesin yok nazlı ceylanım
Ben şimdi nasıl nefes alırım,nasıl yaşarım..?
Bir umut olsaydı küçük bir umut olsaydı ahhhh ahhh.
Geri dönüşü yok ki o gidilmez dönülmez yolun
SEN GİTTİN BEN BİTTİM KIZIM....

Anneler gününe bir hafta kala 19 yaşındaki tek evladını kalp krizi sonucu kaybeden bir arkadaşın duygularıyla yazdım bu şiiri....Allah rahmet eylesin.Allah düşmanıma bile evlat acısı göstermesin....AMİNNNNN...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1025011/bir-umut-olsaydi.html>

rüzgar

Yasak ve yarım yamalak duyguların içinde kalan geçmişimi
Hapis ettim yüreğime veda ettim bugün sensizliğe ve sessizliğe...
Adını benim bile koyamadığım
Yazgısını yaşayamadığım küllenen aşkın küllerini savurdum bugün.
Attım rüzgarın önüne...
Her şeyi kaldırıp atmak
Gözlerimdeki hüznü yakmak istiyorum artık
Ağırlığın var yüreğime taş gibi oturan
Hafifleyip seni içimden koparıp atmak istiyorum artık
Eyvallah çekmek istiyorum içimdeki kederlere
Ve eyvallah deyip uğurlamak seni geçmişimden
Hiç tanımamış olmak,gözlerine hiç bakmamış olmak istiyorum
Aşkınla yanıp kavrulmamış olmak istiyorum.

Bugün bu rüzgar alıp götürür mü acaba seni benden?
Başarabilir miyim bir anda yok etmeyi seni içimden?

Yoksa küllenen aşkın közü var ya en derinlerde
Su ateşi söndürür,rüzgar kuvvetlendirir ya hani
Bu rüzgara savurduğum aşk ,,,
Dönüp dolaşıp daha da çok yakar mı acaba yüreğimi?.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1025672/ruzgar.html>

Beraber gidelim zamansız yolculuğa....

Seni terk ettiğimi mi sandın ey sevgili
Oysa ki sen herkesten daha çok tanıyorsun beni
Cesaretim yok ki seni bir anda bırakıp gitmeye
Hem ben yapamam ki böyle bir eziyeti
İki seven yüreğe....

Zaman neleri sığdırmıyor ki içine
Bir bizim sevdamızı mı saklayamayacak ömür boyunca
Geceli gündüzlü mevsimlerin içine yaydım hasretimizi
Akreple yelkovanın buluştuğu zamanlarda
Daha bir çok düşünüyorum seni
Tıpkı dediğim gibi o zamanlarda sarabiliyorum hayalini
Akreple yelkovanın kavuştuğu gibi.....

Ağlamak istiyorum aslında seninle beraber
Ve gözyaşlarını silmek için buradayım demek istiyorum...

Çok üşüdüğünde bil ki yanında olacağım
Gözlerimin sıcak bakışı hiç gitmeyecek üzerinden
Belki ellerim ellerine değmeyecek o an
Belki uyuya kaldığın zamanlar olacak ve ben örtemeyeceğim üstünü
Gece 12 zaman akreple yelkovanın kavuştuğu anlardan biri işte
Ve ben tüm sıcaklığımla örteyim seni üşümeyesin diye
Gece boyunca bekleyeyim başında gözlerin gözlerimde olsun
Korkma bensiz kalmaktan ben her zamanında seninleyim
Bak sevgilim ben hep akreple yelkovanın buluştuğu saatlerde sendeyim
Ömrümüzü zamana nasıl sığdırdık görüyor musun?
Bir gün olurda yalnız hissedersen kendini
Ve ilerlemezse zaman
Bi cesaret gitmişimdir bu dünyadan istemeden de olsa
Seni yanıma almaya korkmuşumdur...
Geri gelmez zamanların içinde sen beni ara bul ne olur
Beni aramaktan vazgeçme bu umut bile ayakta tutar seni biliyorum.

.....
Umutların pes ederse ve dersin ki yıkılsın dünya
O zaman kır saatleri gel bana
Beraber gidelim zamansız yolculuğa....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1025861/beraber-gidelim-zamansiz-yolculuga.html>

SÖZÜ GÜMÜŞ SUKUTU ALTIN YARİM

Bugün son kez bakıyorum sanki gözlerine
Şöyle derinden derinden bir baktım sana.
Senin de yılların yorgunluğu çökmüş gözlerine
Senin de bin bir hayat hikayesi var gözlerinde...

Omuzlarında hayatın yükü,göz pınarlarında bin bir çağlayan birikmiş
Şöyle derinden bir dokunsam sana
Hepsi akıp gidecek,bin bir isyan sözleriyle
Ve o zaman hepten kaybedeceğim seni belki de...

Yüzümü kırıışmış,göz altlarımız torbalaşmış.
Yaşlanmışız işte ikimiz de
Ben de bin bir hatalar zincirinin vermiş olduğu suskunluk
Sende; bende ki o suskunluğun vermiş olduğu kırgınlık...

Ellerinin şefkati dolaşıyor şimdi saçlarımda
Gözlerindeki buğudan okuyorum yılların gönül kırgınlığını
Sen zaten hiç dile getirmedi ki,hiç söylenmedi ki bana
İçinde yaşadın tüm fırtınaları,orada susturdun tüm çığlıklarını

Belki bu son bakışımız gözlerimize böyle derinden
Beni affet vefalı yarım,sözü gümüş sukutu altın yarım...
Gitme,bırakma beni diyecek yüzüm bile yok sana
Şimdi benim içimde bir fırtına kopuyor ki
Ah ah son pişmanlıklar fayda etmiyor işte...

Beni affet sözü gümüş sukutu altın yarım...
Kapadın gözlerini, bakmıyorsun işte artık bana
Her şey bitti gözlerin sustu,içindeki fırtına dindi
Ve bir ben kaldım geriye ...bel ki de ben de öldüm senden önce...

Elveda senle beraber yaşayamadıklarım
Ve hak ettiğin halde sana yaşatamadıklarım
Sözü gümüş,sukutu altın yarım
Beni affet...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1026747/sozu-gumus-sukutu-altin-yarim.html>

ACIMADILAR

Sen ve ben asla bir araya gelemeyecek
İki kör sevdalıydık sadece .
Biz pembe hayaller kurarken en masum masalarda
Aşkın düşmanları vardı etrafımızda
Yüreğimizde filizlenen tüm duyguları
Keskin bıçakla dağladılaracımadılar...
Ayrılığın okunu öyle bir nişan aldılar ki
Ucu zehirliydi ve öldürdü aşk keleşini
Ayrılanın başka yolları vardı belki
Belki seni ve beni direkt öldürselerdi bu kadar acı çekmezdik
Bu kadar işkence çekmezdi yüreklerimiz
Başımızı gövdemizden ayırdılar sanki
Ne kadar da yabancılaştık birbirimize bir anda
Onlar kazandıkların zaferin coşkusunu yaşarken
Ben yüreğimdeki cam kırıklarını toparlamaya çalıştım
Çok sevmekten de bir sürü hatalar meydana geliyormuş demek ki
Gözümüz kör kulağımız sağır olsun derken
İçimizdeki küçük aşk perilerini unuttuk
Terk edip gittiler artık bu zehirlenmiş yürekleri
Paylaşılması gereken duygularımızı çaldılar
Nasıl zehirlediler bizi çatal dilleriyle
Ve biz onlara izin verdikacımadılar
Maziye gömdüler bir anda ikimizi..

Belki de biz;;;;; hiç biz olmayı beceremedik.
Soğuk düşlerimizde ayrılığın dansını ettik senelerce
Şeytan misali nifak tohumlarını serpiştirdiler işte içimize
Elveda diyecek yüzümüz bile kalmadı birbirimize.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1028364/acimadilar.html>

BELKİ GELİRİM

Üç beş vakte kadar geleceğim,
Dinsin bitsin yeter artık gel diyorsun ya.
Yarın olmaz sa ertesi gün geleceğim .
O gün de olmazsa haftanın bir günü muhakkak geleceğim .

Sen bekle yani...beklemek zor gelmezse yüreğine...
Dedim ya ne gün biter,ne hafta elbet birinde geleceğim.
Gelmeye gönlü olanın bahanesi olmaz iki eli kanda olsa gelir.
Gelemem demeye gücü olmayanın da ne günü tükenir ne haftası işte....

Fazla naz aşık usandırır hesabı bizimkisi.
Bir düşsensene şöyle üç beş sene öncesini .
Gel dediğimiz de birbirimize NEDEN demiyorduk.
İlk fırsatta birbirimize koşuyorduk...

Sonraları ne oldu bilmem?
Ben gel dedim ; Sen neden ne oldu dedin?
İhtiyacım var sana gel diyorum işte
Bundan ala neden mı olur sence?

Sen nedenleri sıraladıkça bendeki nedenler öldü.
Bir anlamı kalmadı gelmelerin....aşkımız zamana yenik düştü.
Ve ben artık sana hiç gel demedim,yüreğim kan ağladı çöktü...
Olman gereken zamanlarda yoksun başım omuzlarında değildi çünkü...

Kaç zaman geçti ki bilmiyorum?
Gel diyorsun.....
Gelmeye gönlüm yok,dedim ya nedenlerim öldü.
Senin gibi bahanem de çok yani...
Bekle,,belki gelirim haftanın bir günü...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1028618/belki-gelirim.html>

Savurup Attım Seni

[italik]

Geceleri böyle hüzün çöktüğünde içime .
Gülen gözlerinle gelirsin hayalime .
Hemen mutluluğun resmi beliriverir karşıma.
Gökyüzündeki tüm yıldızlar dansa kalkar.
Hepsi bir bir peşine bana göz kırpar.
Kendi başıma öyle bir dansa kalkarım ki,
Az önceki hüzünlü halimi unuturum sanki.

Kirpiklerimi tararım tek tek.
Belki ellerin nemli gözlerimi okşar hayalimde.
Heceleri ufalarım beyaz kağıtlara .
Sevdanla dile gelir o an şiirler .
Hüzünle yarışır geceler bıkip usanmadan,
Ben seni sever, seni yaşarım yüreğimde,
Fotoğrafına dalar gider gözlerim.
Senli benli günlerin hayali dolar geceme .
Dudaklarının sıcaklığını hissederim tenimde .
Gecelerime misafir olman yeterli gelmiyor artık .
Hayalin beni sarıp sarmalamıyor .
Saçlarıma baharlar ekilmiyor sensiz.
Tek tek açılmıyor bile ,, , , kalbim gibi onlar da karmakarışık.

Kirpik uçlarımda birikiyor hüzün yağmurları .
içime akıyor hasretliğinin sancısıyla beraber.
Şöyle bir ağlasam doya doya ,,
Bu kadar birikmezsin belki içimde .
Ve boşuna gelip durmazsın böyle gecelerime ...

Artık elveda demek istiyorum.
Senli benli günleri silmek istiyorum yüreğimden .
Gecelerime gelmesen .
Yıldızlarla bakışıp durduğumda gözlerini hayal etmesem.
Senin gözlerin benim gökyüzümdü ya hani !
Hani her baktığımda aydınlatırdın ya içimi! !
Ve ben gözlerinde severdim ya geceyi !
Korkmazdım ya karanlıklardan !
İstemiyorum artık ne seni ne gece karası gözlerini.....

Savurup attım seni tan yeri ağarırken.
Pusu kurmuş sabah ayazına haps ettim
Azat ettim hayallerimden seni....
Özgür bıraktım gecelerimi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1028812/savurup-attim-seni.html>

Haberin Olmaz

Gözlerimde sevda yanığının ateşi var
Fazla dalma istersen, hiç bakma,
Yanar kavrulursun haberin olmaz.

Benim ellerim hiç üşümez
Hala o ilk tutulduğunda kalan bir sıcaklık var
Ellerim bir avuca muhtaç değil yani
Bırak tutma soğutma ellerimi...
Donar kalırsın haberin olmaz.

Yüreğim kor alevlerin içinde hapis
Oraya ulaşmaya hiç uğraşma istersen
Mecnun a dönersin haberin olmaz...

Ben aşk kadınıyım aslında.
Ama aşka aşık değilim.
Yıllar önce bütün aşkları haps ettim
Ölümsüz aşkın kuytusuna,,,
gömdüm ne var ne yoksa...

Şimdi menekşelere aşığım mesala.
Kasımpatıları seviyorum.
Gülü seviyorum çiçeği böceği seviyorum işte.
Bunlar da aşk değil mi sence?

Sen her şeyini toparla git,
Bana mesken tutmaya çalışma,
Evsiz barksız kalırsın haberin olmaz.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1029527/haberin-olmaz.html>

O Gün Hiç Gelmedi

Sonra görüşürüz dedik;

Ama o sonraya erişemedik.
Grşemedik...

Keşke o günü hiç bitirmeseydik.
Yaşamamız gereken ne varsa yaşasaydık
İçimize gömmek zorunda kalmasaydık yarınlarımızı
Ve sonraya bırakmasaydık konuşmalarımızı.

Kitlendik şimdi;
Sonralara yaşanacak hiç bir şey kalmadı....
Ertelendi hayatımız
Hayallerimizde kaldı işte
Sonralara bıraktıklarımız...

Keşke yaşanması gereken ne varsa yaşansaydı..
Pişmanlığı ağır geliyor şimdi dnde kalanların
Sonraya bıraktığımız ne varsa
Yarınlara taşınamadı
Ve son pişmanlık fayda etmedi
Yetinmeli bu gönül hayallerde kalanlarla....

Bizim sonra görüşürüz dediğimiz gün zamanın birinde esir kaldı
O gün hiç gelmedi...

şimdi birbirimize geç kalınmiş hayatın
Olur olmaz yanlarını yaşıyoruz
Bu günü ve yarını olan
Dnde kalmişları keşkelerle anımsadığımız
Sensiz bensiz bir hayat malesef yaşadığımız.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1030028/o-gun-hic-gelmedi.html>

Karla Karışık Karmakarışık

Her şey belki bir masaldan ibaretti;
Her şey hayaldi belki...
Güzel başlamıştı her şey halbuki,
Aslında her şey tesadüflerden başka bir şey değildi..
Üşüyordum, mevsimlerden kıştı
Her yer karla karışık karmakarışık...
İçimi ısıtan bir gülümseme, bir bakışını
Nasıl yandım o anda cayır cayır bilemedim
Ben o ana kadar meğerse hiç yanmamışım
Hiç ısınmamışım, hep kıştaymışım..
Yüreğim bir buz kütesinin içinde mahkummuş sanki...
Mevsimlerin bile farkında değilmişim
Ben sıcak temmuzun da bile
Kış yaşıyormuşum
Gözlerinde gördüm güneşi
Nasıl yandım nasıl ısındım bir bilsen
Her yer karla karışık karmakarışık ya hani
Aslında kış değilmiş mevsimlerden
Benmişim kendi kendine üşüyen...

Yılların ayların mevsimlerin önemi yok aslında;
Şimdi ellerim bağrım, başım beyaz inciler
Hafiften de kamburum bile var artık.
Nasıl uçup gitti bir çırpıda seneler
Üstümde senden kalmış bir sıcaklık
Sadece içimi ısıtan..

Sen yoksan mevsimlerden hep kış
Her yer karla karışık karmakarışık...
Ve akıp giden üzerimden yağıp giden sensizlik...
Yalnızlık.....

Giderken her şeyimi alıp gittin benden
Mevsimlerden bana bir kış kaldı
Güneşim yok, baharım yok...
Yüreğimde sana ait sıcak hatıralar,
Yüzümde senden geriye kalan soğuk çizgiler.
Gözlerimde kıştan kalma soğuk bakışlar.
Koskoca bir yalnızlık.
Hatıraların içimi ısıtmaya hiç yetmedi
Isınmaktan vazgeçtim ben, bu soğuk beni ayakta tuttu belki
Isınmayı unuttum zaten, titriyorum ama her nedense gülümsüyorum
Belki yalnızlığının verdiği acı tebessümdü
Ağlamakla gülmek arası bir çelişki...
Sensizim,,ve hep sana üşüyorum
Belki bu üşüdüğüm son gündü...

Sen gelmeden önce de çok üşüyordum
Bir ateş yaktın ısıttın senelerce
Ve gittin gelişin gibi sessiz sedasız bir şekilde
Bu üşüdüğüm son gün
Kar yağıyor gözlerime
Çok soğuk, gözlerimin buğusuna adın yazıldı
Hayalin çakıldı
Ne sıcak gülüyorsun

Her yer karla karışık karmakarışık.....
Ellerimde ellerinin sıcaklığı var
Eldivenlerimi attım gözlerimi kapadım

üşümüyorum artık.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1030423/karla-karisik-karmakarisik.html>

BENİ ALMIYOR

Avuçlarımın içi kan dolu
Gözlerimden bir nehir misali aktı hepsi
Yine o kanla yıkadım yüzümü
Ağladıkça anladım seni gömdüğümü. . .
İçim hiç soğumayacak bu gidişle
Kan ağlattın beni
be vefasız ciğerlerim söküldü

Hani sevecektin bir ömür boyu
Hani sen saçlarıma bahar
Gözlerime güneş olacaktın
Hani okyanus dibindeki inci taneleri kadar değerliydim
Kimselerin görmemesi gereken
En değerli hazinendim.

Kan damlıyor gözlerimden
Öleceğimi zannettim bir ara hasretinden
Her yer de sen vardın
Rüzgarla gelirdi kokun ciğerlerim sen dolardı sanki
Sensiz nefes alamam sanırdım
Seni bana getiren rüzgara nasıl sarılırdım bir bilsen
AHHH bir bilsen....

Yokluğunun bilmem kaçınıcı günü artık
Belki ay oldu yıl oldu bilmiyorum....
Bu karanlığı sevmiyorum
Sana geldiğim zamanlarda gece gibi kararıyor içim dışım
Ellerim adının her harfini dolaşüyor tek tek
İçime uçuşuyorsun
İçime doluşuyorsun
Bütün varlığınla ruhuma işliyorsun...
Gözlerimden kan damlıyor yine avuçlarıma
Onlar senin için
Nasıl düşürürüm toprağa?
Nasıl gömerim onları da senin yanına?....

==Sevdiğine doymadan ölmüş garip bir aşık==

Sen öldün de ben yaşıyor muyum sanki?.....

Ölüm şerbetini çok erken içtin.
Her geldiğimde diyorum ki gitmeyeceğim.
Şuracıkta kalıvereyim,kıvrılıp yatıvereyim.
Olmuyor be vefasız olmuyor.
Burası karanlık burası soğuk.
Adın yazılı mezarın beni sarmıyor.
Beni almıyor.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1031293/beni-almiyor.html>

Kelebeğin ömrü kadar.

[italik]

Kelebeğin ömrü kadar olsa hayatımız
Seninle yaşamak isterdim...
Saçlarıma baharı
Gözlerime güneşimi alırdım
Renklerin en kırmızını
Taşırdım özümde
Bana hem hayatı hem ölümü hatırlatacak
Kimi zaman alev gibi sıcak
Kimi zaman ölümün rengi kadar soğuk olacak
Saçlarımız gümüşe boyanırken bile
Aynı yürekte aynı bedende tüm renklerimiz solacak
Üç günlük üç evrelik dünya işte,,
Kelebeğin ömrü kadar.
Doğduk büyüdük öldük...

Ve bütün hayat bundan ibaret.
Aradakiler hikaye....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1032409/kelebegin-omru-kadar.html>

Bayram Bizim Neyimize?

[italik]

Bayram geliyormuş
Bayram bizim neyimize?
Kaç ocak söndü belli değil
Bayram geliyormuş,,bize ne?
Bayram bizim neyimize?

Kaç eli öpülesi gitti?
Kaç taze fidan veda etti hayallerine?
Kaç mezar açıldı daha vakti zamanı varken?
Bayram geliyormuş bize ne?
Bayram bizim neyimize?

Kaç anne yas türkülerini gözlerine işledi nağme nağme?
Bakmakla yetindi evladının cansız hayaline
Kaç gelin, kaç evlat, kaç baba ağladı günlerce?
Bayram geliyormuş,,bize ne?
Bayram bizim neyimize?

Kaç genç hayalleriyle beraber gömüldü?
Belki dün yaşanan son gündü
Belki sevgiliye verilen son öpücüktü
Bugün hayaller bitti,bayram geliyormuş bize ne?
Bayram bizim neyimize?

Yaşlı gözlerde yaşanacak bayramlar
Dikenli yollarda büyüyecek umutlar
Korkuyu damarlarında hissedecek artık çocuklar
Mendiller arasına şeker değil;
Gözyaşlarını biriktirecek taze fidanlar...

Bayram gelmiş bize ne?
Bayram bizim neyimize?.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1032734/bayram-bizim-neyimize.html>

Yüreklerimiz Öldü Çünkü....

[italik]

Bugün bir yürekten gidiyorum.
Geride yaşanıl(ma)mış onca günü bırakarak.
Kendi yüreğimi çok ezip yıprattım.
Başka bir yüreğe değer verirken.
Başka bir yüreği kendimden çok severken...

Ya gözlerimin suçu ne?
Onlar hüzün bulutlarına saklandı hep.
Ağlamaya hazır yağmur bulutu gibi.
Kırpık uçlarımda artık naftalin kokulu hatıralar.
Yanaklarımda iz yaptı akıttığım gözyaşlarım.
Her damlası kurşun gibi ağırdı...

Başımda ağırlar gönlümde yorgunluklar.
Nedir bu kendi kendime eziyetim?
Bahar gelmiş farkında değilim.
Etrafımda uçuşan kelebekleri geç farkettim.
Kanatları kırıldı hepsinin ben sevemedim.

Omuzumda eski bir sevda yükü.
Yüreğimde o yükün vermiş olduğu çöküntü.
Son demlerimdeyim belki ömrümün.
Bu güne kadar yaşamayı becerebildiysem sensiz.
Artık seninle yaşanacak gün kalmadı demektir geriye.
Son verdim artık yüreğimin eziyetine.
Ve ben karar verdim seni içimde öldürmeye.

Ben de sensiz yaşa(ya)mam ölürüm .
Hadi ölelim yaşanılmamış yılların anısına.
Seninle yaşamadığım ne kadar gün varsa,
Yaşanmış var sayalım be kömür gözlüm.
Birbirimizin ruhlarına fatiha okuyarak gidelim.
Geride kalan yürek dayanamaz ki;
Hadi gel beraber ölelim....
Yüreklerimizi huzura erdirelim...

Aşk öl(me)mek demekmiş.
Ölüm(süzlük)mü yoksa yüreklerimizdeki huzurun adı..
Bugün başlarmı acaba yeni bir hayat?
Ellerimiz yeniden ısındı sanki.
Ama bakışlarımız boş be kömür gözlüm.
Yüreklerimiz öldü çünkü....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1032879/yureklerimiz-oldu-cunku.html>

HAYAT

Hayat çok şey alıp götürür bizden
Zamanın içinde kaybolur bazen hayallerimiz
Elimizi uzatsak uzanabileceğimiz
Tutabileceğimiz çok umutlarımız varken
Bir çelme takılır hayatımıza her şey alt üst olur
Hayat benim için kendi kendine bir muamma
Belirsizlik,bugünü yarını belli olmayan kördüğüm
Herkes mi kötü yoksa en kötü olan ben miyim?
Hayat neden hep aldı benden? neden...?
Oysa o kocaman yaşanması gereken bir olgu değil mi?
Hayat herkesi içinde barındıran kocaman bir evren değil mi?
Bazen verdikleriyle aldıklarını bir kefeye koyayım diyorum
Aldıkları ağır basıyor her nedense
Hayat nefes almak mı sadece?
Aldığımız her nefes yeterli mi hayatın verdiklerine?
Hayatın acılarını çekmek ya da sevinçlerini yaşamak
Ömrümüze ne kadar zaman biçildiyse
Aldıklarını aldığıyla verdiklerini verdiğiyle kabullenmek gerekir herhalde
Gidenler gitti gitti de ömrümüzden ömür de götürmediler mi?
Hayallerimiz çalınırken hayatın içindeki o güzellikler yok oldu
Hayat sadece yaşamaktan ibaret oldu işte
Ölmüyoruz sürünüyoruz hesabı.

Ahh Hayat AHH.
Ne çabuk harcadın beni. . . .

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1033741/hayat.html>

Sustum Sustum.

Etrafa dağılmış hayallerimi topluyorum şimdi
Vurgun yemiş yüreğimle ağır aksak bir halde
Seni derleyip toplayıp atayım diyorum bir köşeye
olmuyor
Titriyor ellerim her hatıranı dokunduğumda
Kanım çekiliyor damarlarımdan
Aşkın girdabında dönüp duran bir aveyim sanki
Kurtulamıyorum vazgeçemiyorum o hengameden
Silip atamıyorum bir çırpıda
Yüreğime yapışmış katran karası hayaller var ..
.....

Aşkının şerbetinde toydum, eziyetinde piştım doydum .
.....

Şimdi seni o sert esen rüzgarların önüne atıyorum .
Nereye savrulduğunu bilmek istemiyorum....
Tavan arasındaki tozlu boş bir çerçeveden ibaretsin artık
intiharlara sürükledin ömrümü .
Boynumda hep asılmaya hazır bir organla dolaştım sanki
Gözlerimin buğusunda hep kendi cenazem vardı...
.....

Kendi kendimi gömdüm bugün ağıtlar eşliğinde
Etrafımda kimi kimsesi olmayan bir sürü hatıra vardı
Sonsuzluğa kanat açtım kara toprakları dost bilerek
Ve seni de bir kuşun kanadında uğurladım bulutlara
sarıldım durdum yağmurlara
sustum sustum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1034460/sustum-sustum.html>

TERTEMİZ

[italik]

Gözlerimin perdelerini çektim
Açtım dünyaya yeniden
Kalbime inen bir yol vardı orda
Hırpalanmış bozulmuş yıkık dökük
Yüreğimi döven ezen her şeyi attım çöpe
Pusuda bekleyen hüznler varmış kıyıda köşede
Hepsini doldurdum ömür sepetime
Attım ne var ne yoksa .
Kararlıyım.
Bugün tamir var yüreğimde...

Hatıra defterim gibi bir sürü yaprak birikmiş içimde
Çoğu sararmış solmuş,çoğunda kan damlayan izler
Kurşun gibi işlemiş bir kaç yara gördüm yüreğimde
Etrafı dağlanmış kendi kendini sarmış sarmalamış
Ağladıkça içine akmış kan dolmuş her yerine

Elleri bağrında kitlenmiş ürkek yüreğim
Kendi kendinin gardiyanı olmuş senelerce
Ne çok eziyet çekti kim bilir?

Karalar bağlamış yüreğime bembeyaz çarşafklar serdim bugün
Tertemiz
Sil baştan yaşayacağım
Kalbime kocaman bir ayna yerleştirdim
Gözlerimde şimdi ışıltısı pırıl pırıl tertemiz.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1034640/tertemiz.html>

BİTTİ

[italik]

hadi gel ;
hayallerimde yaşadığım yaşattığım yaşlandığım. . . .
ayrılmadan önce
bulutların üzerinde yapalım son dansımızı
yıldızlar eşlik etsin bize son kez
ordun bakalım yaşadıklarımıza ve yaşayamadıklarımıza
hayalimde ki pempe panjurlu evimizin
sarmaşık kaplı duvarları gibi karmakarışık yüreğim
bir kırmızı tomurcuk gül vardı balkonun en ücra köşesinde
onu bile alıp takamadın saçlarım
rüzgarı bekleyen sararmış kurumuş yaprak gibiyim
intiharıma bir esimlik zaman kaldı...

şimdi zaman gibi geçiyorum gözlerinin önünden
bana yetişmekte geç kaldın

nasırlaşmış hayat çizgileri sıkıştı avuçlarıma

hep seninle yaşadım ama sensiz yaşlandım.....

ve bulutlar yağmur yağdırdı
kurumuş kök salamamış aşk kırıntılara
filizlenir mi sanıyorsun şu saatten sonra?
dallanır budaklanır mı kanatları mı içimdeki aşk kelebeği?
mavi bir kuş konar mı omuzlarıma gökyüzünden gelip
güneşten ateş,yıldızlardan ışık alıp mesala?
ve aydınlatır mı
gece gibi kararttığın ruhumu mesala?

seninle kalkıp gidemediğim yerlere dalıp gidiyorum şimdi
boş hayallermiş hepsi...

ben ki gözlerinin siyahında bembeyaz hayaller kurmuştum

Bitti....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1034943/bitti.html>

Ölüyorum Şimdi

[italik]

biliyor musun kömür gözlüm?
seni sevmenin çıtır taze bir lezzeti vardı yüreğimde
hiç bayatlamayacak ekşimeyecek kadar güzel bir tat
senin gülmelerinin keyfini çıkarmak
toprakdan filizlenip güneşin tadını alan çiçek kadar güzeldi
ellerinin sıcaklığı kalbimi dipsiz kuyulardan çıkarır
iliklerime işlerdi...
seni sevmek ömrümün ezberiydi sanki satır satır aklımdaydı her halin
parmaklarımın saçlarının arasında gezinmesi
bütün dünyayı dolaşmaya eş değerdin biliyor musun?
bana sarıldığında hissettiğim o güç
çelik zırlara bürünmüşcesine güven veriyordu yüreğime
korkum yok oluyordu ,ben bile şaşıyordum cesaretime
seni sevmek yücelmekti, yükselmekti, ölmekti...
sen varken her şey tamamdı
hayat sen demekti ,
ne güzel sevdim ben ve ne güzel sevildim
aşkın gözü körmüş ya hani
biz sadece birbirimizi görmüşüz,,,, diğerlerine körmüşüz.
yavaş yavaş sinsi yaklaşmış etrafımıza pusu kurmuşlar
fitne fesat bakışlarıyla yalan dolan dilleriyle bizi vurmuşlar
farketmeden ağır yaralar almış yüreklerimiz
daha hayatımızın yaşanması gereken en güzel baharları varken
biz kışa döndük bir anda soğuduk buz olduk
hiç bitmeyecek sandığım o koskocaman aşk
yılların ,yolların, ellerin dillerin içinde kayboldu sanki
ilk önce gözlerin uzaklaştı benden kömür gözlüm
siyahı ben bir senin gözlerinde sevmiştim
şimdi her yer siyaha büründü de sevmez oldum tüm renkleri
sonra sesin soluğunda duyulmaz oldu kulaklarımda
etrafıma bilmediğim tanımadığım yüzler sesler yaklaştı
öylesine bir kargaşa ve karmaşa içine soktular ki beni
ben benden uzaklaştım,ben benden çıktım kendime yabancılaştım
dedim ya etrafımız sarılmış
yüzümüze güle güle kuyumuzu kazdılar be kömür gözlüm

_____ bendeki bütün ezberlerin hala aklımda
şimdi sadece herkes herkesin olmasını istediği yerde
yüreklerimizin ne alemde olduğunu bilmesin kimse
bırakalım hayat devam ediyor sansınlar
nefes almak değildir yaşamak.....bilmiyorlar ki

_____ hayat bitti,,ö(z)lüyorum şimdi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1035311/oluyorum-simdi.html>

SEN YOKSUN.

[italik]

Şimdi yeniden ellerini tutabilme şansım olsa keşke...
Sesin sesime nefesin nefesime karışsa yeniden...
Baharlar açsa yüreğimin en derinlerinde....

Sen giderken aşk ile yanan kalbimi de götürdün
Beni ölüm gibi soğuk yangınlara attın
Biçare bıraktın, nefessiz bıraktın
Ölüm fermanıma mührünü bastın sanki
Sen giderken gözlerim toprağa karıştı
Saatler durdu, mevsim bahardı ama içim kıştı...
Buz kesti dünya..
Ve güneş artık sensiz bensiz bir zamanda saklı kaldı

Hep üşüyeceğim....

Yatıp sığınacağım yer sensiz ve kapkaranlıktı,
Bir zamanlar kale gibi sığındığım yüreğin
Canıma can olan bedenin
Gökyüzüm gibi ıslık ıslık içimi aydınlatan gözlerin yok ki şimdi
Aşkın büyüüne nasıl inanayım artık
Sen yoksun,
Sonsuza kadar gölgem olamadın
Beni sarıp sarmalayan kolların yok ki şimdi
Günaydınım olamadın karbeyaz sabahlarıma
Ellerin silmedi gözyaşlarımı
Dudakların susturmadı feryatlarımı
Sen gittin.
Giderken görmedin ki nasıl kırıldı kanatlarım
Nasıl çözüldü dizlerimin bağı,,, koptu sanki ayaklarım.
Koşamadım, seslendim sadece ama duymadın duyuramadım
Sessiz çığlıklarımın içinde boğuldum kendi kendime
Giderken dönüp bakamadın ki gözlerime son kez
Ben ardın sıra bakmakla ağlamakla yetindim sadece

Hayalin hiç yalnız bırakmadı beni çok şükür
Senden vefalıymış...
Bir an olsun ayrılmadı yanımdan,,
yoksa yaşayamazdım bunca yıl biliyorsun.
Sen giderken beni yanında götürmedin ama
Hayalin bekliyor baş ucumda .
Bu mutluluk bu avuntu yetiyor şimdilik bana...

Kavuşmak mı?
O ne zaman olur bilmiyorum.
Bekliyorum...
Sen yoksun....ama bir umut işte...
Yaşıyorum..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1037502/sen-yoksun.html>

Canım Sıkılıyor,

[italik]

Şimdi aniden çıkıp gelsen
Güneş gibi doğsan içime yeniden
Gözlerimin ferisi gelse
Canlansam,
Canıma can gelse tepeden tırnağa...

Kaybolmuşluğumun içinden çıkarıp alsan beni
Unuttuğum her şeyi yeniden hatırlatsan
Gülmeyi mesala;
Güneş gülüşlü müyüm ben sahiden?
Demek ki senmişsin güneşim
O yüzden öyle güzel gülüyor muşum ben..

Bir gariplik, bir hüznün, bir yalnızlık var içimde
Ne yaparsam ne etsem farkında değilim kendimin
Yabancılaştım sanki her şeye
En çok da kendime..
Susunluğumda boğulacağım sanki
Bütün cümleler içimde savaş halinde...

Canım sıkılıyor,
Her şey, herkes griye boyandı sanki
Hüznün bulutları geziniyor tepemde
Gözlerimde dokunsalar ağlayacağım bir yağmur bulutu yüklü
Ama inat ediyorum bekliyorum ...

Mutluluk gözyaşları olarak akıtacağım onları...

Gözlerine baka baka atacağım can sıkıntılarımı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1038046/canim-sikiliyor.html>

Seni Tanımıyorum...

Ben belki senin tanıdığından daha cesaretliyim
Bilmiyorsun deli yanlarımı
Ben seni sevgimle yücelte bilirim
Nefretimle hiç acımadan gömebilirim de
Bir pirinç tanesine sana olan aşkı yazabilirim
Bir kalemde hiç umursamadan silebilirim de
Senin için ne derlerse desinler ben bendeki seni bilirim
Bir çırpıda bir hiç uğruna seni içimde öldürebilirim de
İnsanı en çok sevdiği parçalıyor ne yazık ki
Ve en çok sevdiğinden yara alıyor
Şimdi bir zamanlar hüküm sürdüğü yüreği tanıyamıyorsun değil mi?
Ben giyinip kuşanmıştım halbu ki aşk zırhımı
Senin gözlerinden kalbine inen yola koca bir ordu yollamıştım
Kalbine saptığı aşk okuyla...
Yalanları aldatmaları hasretleri acıları bileyip atmıştım
Ya da attığımı sanmışım işte...

Şimdi yalandan dolandan kurduğun
O koskoca viraneyi yakıp yıkıyorum

Sen diye biri hiç olmadı
Seni tanıımıyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1038228/seni-tanimiyorum.html>

Özledim.

Bir ses soluk bekliyorum senden kaç gündür
Özlemim bendimi aştı taşı artık
Hasretliğinin en çekilmez olduğu zamanlardayım
Hiç bu kadar özlemedim sevdiğim
Hiç bu kadar korkmadım sensizlikten
Nerede olursam olayım sensizliği yenemedim
Seni taşıdım yüreğimde, hasretin bile var oluş sebebim.

İçimde öyle dolusun ki gözlerimde buram buramsın
Yokluğunu yaşamak aldığım nefesi verememek gibi
Versem kaybolup gidecekmışsin gibi sanki
Oysa her nefesim sensin, KaLbiMSiN. . . .

Ölmek gibi yokluğun,

Bir kuşun kanatlarının kırılması gibi
Gökyüzünden mahrum olmak uçamamak gibi
Maviye doyamamak, yeşile konamamak gibi sanki...

Özledim.....

Kokunu nasıl çekip hapis etmişim içime biliyor musun?
Her şeye rağmen yaşayacak kadar içimde sen dolusun....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1038523/ozledim.html>

Gidiyorum...

Gidiyorum;
Vedaya gerek yok
Hiç sevmem vedaları
Zaten beceremem de
Boğazıma düğümlenir bütün kelimeler

Sıkıldım yalnızlıktan
Yoruldum boş boş bakınmaktan
Gönül dostlarım kaybolmuş...

Kalemim kırılmadı
Defterin bir köşesine astım
Her şeyi zamana bıraktım....

Gidiyorum....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1039907/gidiyorum.html>

Işığım Aydınlığım KaLbiMM...

Seni anlatmaya kelimeler yetmez biliyorum.
Ve nerden nasıl başlayacağımı bilmiyorum.
Sen denizlerden daha derin,
Rüzgarlardan daha çoşkusun hep içimde.
Sen tüm gökkuşağını ellerime verdin.
Gözlerinden gözlerime aşk güvercinleri uçurdun.
İlk bakışın ilk doğuşum gibi saf ve tertemizdi sanki,
Yeniden doğdum gözlerinde günahsız ve dupduru...

İçimde başka bir aşk olamazdı o saatten sonra.
Hayatıma girdiğin an berraklaştı her şey,
Kalbime yerleştiğinde siyah diye bir renk kalmadı dünyada.
Beyaz güvercinler uçtu kanatlarında aşk kırıntılarıyla.
Ve sen renklerin en güzeliyle gökkuşağıyla girdin hayatıma.
Geçmişimde ne kadar tozlu hatıra varsa,
Hepsini temizledim attım...
Sararmış solmuş rengi kaybolmuş ne varsa kaybettim gözümün önünden.
Şimdi pırıl pırıl bakan bir çift göz var karşımda.
Ve içimdeki tüm soruların doğru cevabı sensin.
Işığım aydınlığım KaLbiMM...

Seni Seviyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1040338/isigim-aydinligim-kalbimm.html>

Anladım...

Bugün seni anlatmak istedim
Yapamadım...
Seni hiç bir harfe sığdıramadım.
Sanki başka bir evrende yaşıyorum.
Seni anlatacak kelimelere ulaşamadım.

Resmini çizeyim dedim.
Olmadı...
Seni karalayıp silmeye kıyamadım
Dayanamadım....

Ve vazgeçtim seni anlatmaktan
Gözlerimi kapattım.
Derinden bir nefes aldım.

Anladım...

Aşk anlatılmaz,

Yaşanır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1041397/anladim.html>

Sen Gelirsen...

Gözümün yollarda kalışı önemli değil de
Bir de bilmiyorum ki zaten gelip gelmeyeceğini
Aklım fikrim de takılı kaldı ne zaman geleceğinde
Gözden beyinden yoksunum bu aralarda
Biraz kör,biraz beyinsizim..
Aptal saf salak gibiyim yani.....

Ne yaptığımı bilmiyorum çoğu zaman
Kahvaltıya kek yapmışım ama tuzlu
Zeytine nane katmışım kekik yerine
Çayı da tencereye demlemişim iyi mi?
Valla hiç iyi değilim...
Kendini akıllı sanan salak telefon klavyesi bile
Gülüyor halime...

Kahve yapıp içeyim diyorum
Her defasında şekeri dolduruyorum içine
Oysa şekerlessiz içerim .
Yanına bir keyif sigarası yakayım diyorum.
Her defasında sigarayı unutup dilimi yakıyorum.
Valla hiç iyi değilim...
Galiba sen gelene kadar ben biteceğim...

Gel değiştir artık ...

Kurtar beni böylesi kendimi bilmez hallerimden....

Sen gelirsen bahar gelecek yeniden....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1041981/sen-gelirsen.html>

BİLEMEMİŞİM...

Belki olmaz ben görmem;
Göremem....

Gözlerinden akan yaşlarla cenazemi yıkasınlar.
Saçların dalga dalga örtsün üstümü
Gidişin kolay olmuştu ya hani
Ölüşümde o kadar oldu işte...

Dudaklarımda mühürlüydü adın
Kalbimin en derinlerinde saklıydı her harfi
Gözlerim nereye dalsa
Sensizliğin pençesindeymişim aslında
Sanki boşuna kendi kendime sevmişim
Ben yaşarken ölmüşüm sende hiç bilmemişim

Bilememişim....

Kol kanat gereceğim bir sevda yok artık içimde
Sevdaya dair ne varsa hepsi tavan arasındaki sandıklarda
Ne kilidi var ne değeri
Uçurumlarda yüreğim uçurumlarda bedenim
Bir adımlık canım kaldı.
Korkmuyorum
İçimde kaldırdım ben cenazemi.

Şimdiden sonra sadece nefes almak yaşamak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1042911/bilememisim.html>

YÜREK SIZISI

Yüreğimin sızısı öyle derinlerde ki
Ağırdan ağırdan vuruyor yakıyor her nağmesi
Nice arabesk şarkılar sönük kalır yanında
Hep içime akıttığım gözyaşlarım her bir tanesi...

Gözlerimin kuytusunda beklettim hep seni
Nereye gidersem gideyim sen hep gözücumda saklıydın
Her bakışında senden izler
Her gördüğümde senden bir şeyler vardı sanki...

Yarım yamalak hayatımın eksik parçası sendin
Hiç bir şeyim tamam olmadı sensizlikde
Gülüşüm yarım,sevişim öpüşüm hep yarım kaldı
Ben hep eksik kaldım bir yarım yokken senelerce....

Babamın gözleri sözleri geliyor aklıma
O zaman nasıl ezilip bükülüp girdiysem yerin dibine
Her defasında aynı hislerle buza dönüşüyor kalbim
Ve sızım sızım sızılıyor derinlerde isyanlarım...

Çalınmış hayatımın en usta oyuncusuyum ben
Yüzüm hep güldü,içim kan ağlarken
Omzunda ağlayıp bir kere baktım ya gözlerinin içine
İlk ve sondu baba kokusunu çektiğim içime....

Her şey olması gerektiği gibi
Hayaller hayatlar.....
Benim hayallerim gerçekleşmeden bitti
Hayatım yaşanılmasını istedikleri gibi
Ezbereydi.....

Yüreğimin sızısı ince ince her telden çaldı senelerce....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1043883/yurek-sizisi.html>

Soğuk

[italik]

Gözlerinin bakışı öylesine soğuk ve donuk ki
Buz gibi kalbimde ...
sanki her biri bir bıçak darbesi
üşütüyor beni...

...Oysa ben gözlerinde yandığım zamanları özlüyorum...

Bu sessizlik öyle ağır geliyor ki bana
Saatlerce susmak konuşmamak
Ne kadar acı veriyor yüreğime bir bilsen
Bilsen bu kadar susmazdın zaten
İçimde duymak istiyorum sesini
Ama yok....
Bir bakışın var gözlerimin önünde,, buz gibi soğuk donuk...

Bu taş ses vermez bana biliyorm ama
İçimi üşütmesen artık
Ellerimle dokunduğumda ellerim yansa
yüreğim alev alev olsa
Ve sen dolansan saçlarımda yüzümde...
Fısıldasan kulağıma ismimi....

_____İsmim hiç kimsenin dudaklarına sen kadar yakışmadı
Hiç o kadar sıcak ve içten söylenmedi sen gideli.. _____

Alaca karanlık kuşağı içim sanki
Hep siyah kar yağıyor tepemde hep üşüyorum
Benimde gözlerim soğuk ellerim soğuk sen gideli
Hiç gün yüzü görmedim hiç ısınmadım inanki...

Sen yoksun senin sevgin yok sıcaklığın yok
Ölüm kaderimiz korkmuyorum.
Ayrılığının ızdırabı ürkütücü sadece

Hiç dönülmeyecek bir yolculuk içinde bedenler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1044564/soguk.html>

Yağmurlar Yağıyor Gözlerimden Gönlüme

Bugün hüzün yağmurları birikmiş gözlerime
Biz birbirimizden gideli ne çok zaman oldu değil mi?
Boynumda asılı zamanın o keskin urganı
Gözlerim dolu dolu sanki kan çanağı
Bazen kadeh kaldırasım geliyor gidişine
Bazen de ver yansın edip gitme diye bağırasım
Ne biçim bir sevdanın kucağındayım ben
Ne varlığına sevindim ne yokluğuna üzüldüm çoğu zaman
Sen on yedilik çağlarımın destansı aşkı
Zaten kaç uzun zamandır ayrı bedenlerimiz
Ruhlarımızı da serbest bırakma zamanı gelmedi mi artık
Git artık uykularımdan git artık uyanışlarımdan
Rüyalarımda gördüğüm o kömür karası gözlerin
Artık eskisi kadar yakmıyor canımı
Pişmanlıklarımın hepsini alıp alaca karanlığa bıraktım
Kabus olup geliyorsun her gece bu yüzden
Gözlerini gözlerime dikiyorsun korkuyorum artık senden
Nefesim sıkışıyor, uykularım bölük pörçük
Biz seninle hiç yaşamadık ki; hiç yaşayamadık
Nasıl bir sevdandı nasıl bir tutkuydu hala anlamış değilim
Hiç ellerin ellerime değmedi, hiç koşturmadık kırlarda çayırlarda
Hiç masalsı bir zaman geçirmedik seninle
Çünkü masallar yalandı çünkü masallarda kötü ruhlar vardı
Masumdu bizim aşkımız yeni doğmuş bir bebeğin yüreğiyle sevdik
Tertemiz hiç kirletilmedi... Hayallerimiz olmayacak hayaller değil di ki
Çok bir şey istemedik yanyana olsak ,beraber yürüsek, birlikte yaşlansak dedik sadece
Ama olmadı;
O hiç sevmediğimiz masallardan çıkıp gelircesine sardı etrafımızı kötüler
Kötülükler....
Ve biz yaşayamadan sevdamızı yaşarken öldük....

Her defasında diyorum bugün yolcu edeceğim seni ömrümden
Hayallerimden çıkıp gitsen diyorum, Ama olmuyor yapamıyorum
Canım yanıyor sensizlikte, Buz tutuyor her şey her yer sanki
Kilitlenip kalıyorum senli benli zamanlara

Ve üşüyorum sensizlik düşüncesinde,
Yağmurlar yağıyor gözlerimden gönlüme...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1051865/yagmurlar-yagiyor-gozlerimden-gonlume.html>

Affet çocuk

Gözlerinin buğusunda oturup çay içelim mi çocuk?
Çayın buğusu uçup gitsin rüzgara..
Sen anlat nedir gözlerindeki hüznün sebebi?
Anlattıkça gülümsersin, belki gözlerinde canlanır salıncaklar
Çocuk olduğunu hatırlarsın
Hiç olmadığı kadar...
Belki gölgesine sığınacağıın, şefkatiyle şımaracağıın birileri yok
Omzunda dünyanın yükü
Etrafında daha birbirini kaldıramayan üç beş çocuk...
Hem baba hem annesin belki...
Öldürme be çocuk öldürme
Sen büyüdükçe büyüsün içindeki çocuk
Gözlerinin buğusunda dans etsin hiç sahip olamadığın oyuncaklar...
Ben çocukluğumu kaybedeli yıllar oldu be çocuk
Sen daha yolun başındayken bil kıymetini
Ben sana bu hüznü yükleyen herkes adına özür diliyorum senden
Affet çocuk hadi gülümse, hayata inat kadere inat gülümse...

Kaybolup gitme bu köhne hayatın içinde
Parla ay gibi parla ne olur ışık ol geçmişine gelmişine.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1052227/affet-cocuk.html>

C/esaret mi silik ehrem in ifadesizliği?...

Sen gideli öyle çok zaman oldu ki
Benim de bir adımlık canım
Bir alımlık nefesim kaldı... .

C/esaret mi silik ehrem in ifadesizliği?...

Hangi vurgun yemiş sevdanın yolcusuyum acaba?

Bir mr beni yaşatan mı?
Yoksa bir ömür beni ağlatan mı?
Sen gözümü kırıpmadan sevdiğim adam
Bir cesaret edip dünyayı karşıma aldığım
Deli gözlerimle lrcesine sahiplendiğim
Bu esaret kalbime prangalarla bağlanmış sanki
Ne aşk diyebiliyorum adına
Ne aşk ile bağlanabiliyorum sana..

Buralar cehennem nerdesin cennetim?
Gel artık bitir bendeki bu deli C/esaretini
Karşı koyacak gücüm yok artık sensizliğe
Ya gldr ya ldr artık sende esir kalmış yüreğimi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1053753/c-esaret-mi-silik-cehrem-in-ifadesizligi.html>

Gelişini gözlemek bir içimlik sigara zamanı gibi olsa keşke....

[italik]

Sensizlikte öyle çok canım yandı ki;

Hırsla çaktım kibriti ,bir nefeste yarıldım sigaram ,
Bir nefes dolu dolu bir nefes çektim kendimi öldüresiye
Dışarıda yazdan kalma bir gün,özlüyorum seni bilmediğin kadar...

Kışın çıplak ayakla sokakta kalmış bir çocuk gibiyim sensiz

Ayakkabı bulup giysem ayaklarım ısınacak sadece

Beni ısıtan kavuran güneşim olmadıktan sonra ayaklarım donsun boş ver....

Bütün mevsimler sende gizli zaten...

Gelişini gözlemek bir içimlik sigara zamanı gibi olsa keşke....

SENİ Beklemek ne kadar güzel...

Yağmurla gelirsin biliyorum
Her damlada canlanır seninle ruhum
Atarım kendimi yağmurlara...

Ve diner yalnızlığım yağmur yağdıkça...

Hep ben de kal...

Sebep olma yalnızlığıma...

Sensiz kal(a)mam ben

Bu yalnızlık hiç iyi değil
Seni çok özlüyorum....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1054345/gelisini-gozlemek-bir-icimlik-sigara-zamani-gibi-olsa-keske.html>

Nefes Alamazsın Bende Boğulursun...

[italik]

Ben çok konuşmam suskundur dilim.
Sen daha beni tanımıyorsun.
Seni bir kalemde maziye gömebilirim
Kalemim dilimden keskin olur bazen
Seni yerden yere vurup öldürebilirim
O yüzden sen çok çözüp açmaya uğraşma beni
Beni bu kördüğüm halimde bırak
Ben bile uğraşmıyorum artık çözmeye kendimi
Gece hüzün ,gündüz öylesine bir hallerdeyim işte...

Kendi bedenimde asılı ruhum
_____İntiharım bile sessiz sedasız oldu
Etrafımdaki bu sevgi yumağına aldanma
Hepsi yapmacık hepsi dillerinde zehir besleyen ruhlardan ibaret sadece...

Sen uzaktan bile bakma gözlerime
Boğulursun inemezsin kalbimin derinliklerine
_____Mapushane duvarları gibi rutubet dolu yüreğim.
Nefes alamazsın bende ...

Ben söz verdirdim yüreğime ne olur kalbim ne olur sevme
_____Sevme diye...

Nefes alamazsın ölürsün bende.....ölürsün....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1055595/nefes-alamazsin-bende-bogulursun.html>

Yağın yağmurlarda sen varsın.....

[italik]

Soğudu her yanımda yokluğunda
Her adım başı seni aradım
Yürüdüğüm sokakları arşın arşın dolaşırken
Etrafım kalabalıkmiş aldirmedan
Kimseyi görmeden sadece seni aradım...
O kadar işlemişsin ki iliklerime kadar sen dolusun
Yanmak la donmak arası bir haldeyim...

Hiç bu kadar zor gelmemişti yokluğun
Mevsimlerden sonbahar
Belki ondan bu kadar hüzün doluyum
Sarıp savrulmuş yapraklar gibiyim
Rüzgar nereye götürse
_____ o kadar bıraktım kendimi yani
Attığım adım sayısı kadar yalnızım...

Yağın yağmur damlaları kadar sen dolusun içimde.

Çünkü; yağmurlarla gelirsın bilirim...
Yalnızlığım aldirmedan atarım kendimi sokaklara...
Yağın yağmurlarda sen varsın.....

Ve şimdi yağmur yağacak üzerime
İliklerime kadar sen dolacaksın..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1055780/yagan-yagmurlarda-sen-varsin.html>

Hiç üşümezdim Seninleyken.

[italik]

Parmaklarımda ağırlaşmış izmarit kokusu.
Yüreğimde yorgunluk.
Zifiri karanlıklarda haps oldu uykularım.
Dilimde nasırlaşmış ne kadar kelimelerim varsa,
Kalemimde satırlara düşmeyen bir sürü geveze cümleler...

_____Uykusuz gecelerimin güneşi..
_____Hiç üşümezdim Seninleyken.
_____Bugün yokluğunun ilk günü ;
ve ben sessizlik limanının kuytusunda,
Sensiz uyuyorum seni düşlediğim koynumda...

Başımı yorganın altına gömmek bile yetmiyor.
İçim üşüyor bu gece.

_____Ne kadar çok sensizlik doluştu odama.
_____Her yer grimsi hüzün.

Gece gibi karardı içim.
Ve ben seni özledim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1056433/hic-usumezdim-seninleyken.html>

Gülüşünü Bırak Gözlerime...

[italik]

Mevsimler belli belirsiz geçip durdu
Saçlarımızda dans ediyor beyaz kelebekler
Her bir telinde o çok sevdiğim karanfil kokusu sanki...
Avuçlarımda kaybolup giden yıllar
Kelimelerimin arasında yetim kaldı...

Bir sevda masalından arta kalan
Son sözleri söyleyecek kadar nefesin yok.
Bu yorgunluk da bitecek az sonra,
Bırak kendini...
___ Bir içimlik derinden bir ah çekiş gibi..

Ve bil kömür gözlüm.
Ben en çok bu susmalar da sevdim seni...

Bakışlarının ferisi söndü soldu yıldızlar
Ömür perdesi kapandı işte.
___ Ruhumun perçemi kayıp gitti gözlerimden
___ Gül kurusu ellerimde titrek bir cansızlık
Gözlerimin buğusuna yazdığım adın sanın siliniyor
Göğsüne dayandığım bağrımda bir soğukluk hakim şimdi
Yüzünde binlerce korkudan izler..

Hadi git artık bitti...
Gülümse son kez
Gülüşünü bırak gözlerime...

Bak yalnız değilsin...

Sabah ayazında çığlık atıyor martılar
___ Gidişine ağıt yakarcasına....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1058215/gulusunu-birak-gozlerime.html>

Gittin mi Sen Şimdi?

[italik]

Bir tek ölüm ayırır demiştin ya hani
hiç ayrılmadık ki....
Sen şimdi öldün de; benden gittin mi?

yok musun şimdi bende?
gecemde gündüzüm de yok musun?
ellerin ellerim de değil mi?
ya da gözlerin gözlerimde
sesin yok mu nefesimde
kokun yok mu bu evin içinde?
yatağımda yorganım da tenin
çatalım da kaşığı da ellerin yok mu?
gittin mi sen şimdi
gittin mi sanıyorsun?
sorgusuz sualsiz
oturup kaldın yüreğimin baş köşesine
baktığım gördüğüm her yerde her şeyde sen varsın
gözlerini gözlerimde bırakmışsın giderken
nefesini bıraksaydın ya ;bir nefes olsaydın baş ucumda
gittin mi sen şimdi?

köşedeki koltukta müzik dinliyorsun işte tembel tembel
delirdim her halde gözüm görmesin diyorum
elimde çayım sigaram balkona çıkıyorum
Ne ara geldin bilmem kapmışsın yine mavi tabureyi
sigara keyfindesin.
her sabah benimle beraber uyanıyorsun
ele dokunur ne varsa her şeyini attım evden
ne ara nerde giyinip soyunuyorsun da
kahvaltıya benden önce oturuyorsun
gözlerim kan çanağına döndü artık uykusuzluktan
kurudu içim dışım ağlamaktan
sen öldün de gittin mi sanki benden?
eşyalarını resimlerini kaldırıp attım
fakir fukaraya dağıttım
ama yüreğimi çıkarıp atamadım içimden
ordasın biliyorum....

Hiç bir şey değişmedi seninle yaşıyorum seninle yaşlanıyorum

bu sabah kalkamadım ...
Yatağım yorganım toplanmamış sen de gözük müyorsun etrafta
bu yatakta yatan ben miyim?
elimde senden kalan tek hatıra
kurumuş bir papatya
nasıl da huzurlu uyuyorum
öldüm galiba
saçlarım upuzun sevdiğin gibi,kestane rengi
üstümde beyaz elbisem
ve yanımda sen
hadi gidelim artık

işte şimdi gittin;gittik bu evden....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1059579/gittin-mi-sen-simdi.html>

Bir Rüzgar Bekliyorum

[italik]

Gözlerinin girdabında bir sonsuzluk limanı gizli
Demir attım haberin yok gibi
dudaklarımda kandan çizgiler
yağmuru bekleyen çatlak topraklar misali...

sol yanım nasıl acıyor bir bilsen
gölgeni alıp yattığım yanımda; kokun ciğerlerimde
bir nefesimin biri senin
yaşama sebebimsin işte...

gözlerinin ıssız kıyısında kaybolsam
yüreğinin derinliğinde boğulsam...

sabahlar doğmuyor şehrimde
zifiri karanlıklarda yorgun bedenim
ay gökyüzünde çevresinde dans eden yıldızlar
güneş kim bilir nerede diye merak etmiyorum
biliyorum. . . .
kesin senin olduğun yerde

dizlerimin bağı çözülüyor sensizlikte
hasretini çekecek dermanım da kalmadı artık
bir rüzgar bekliyorum
essin savursun alsın götürsün beni
kapılıp giderim gözüm kapalı
sen her neredeysen...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1060731/bir-ruzgar-bekliyorum.html>

Senin Sessizliğin

[italik]

Senin sessizliğin
benim beynimde kargaşa
sessizliğinde kopuyor içimde en büyük depremler
artışını lęemediđim kadar korku doluyum

bekliyorum
sesine glşne hasret kaldığım
bu susmalar bitecek elbet
dilimizde biriken gnaydınlara aydınlatacak dünyamı
ve bahar gelecek yeniden
sen geleceksin...

hadi susma artık ...

şimdilik....
gamzelerinde uyuyor sessiz gülüşler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1062817/senin-sessizligin.html>

Gece senin gözlerinde kalsın...

[italik]

Bir kış masalının esiriyim
Üşütüyorsun buram buram her yerimi
İçimden çıkarıp atasım var artık seni
Gözlerinde gece karanlığı
Kalbinin buğusu bile yazdırmıyor adımları artık bakışlarına
Yüzünde sonbahar esintileri belli belirsiz
Ve adresi belli olmayan yalancı gülüşler
Dudaklarında...

Dilini bilmediğim bir ülkede yaşıyorum sanki
Sol yanın yabancı
Ve her sözün anlamsız...

Her hangi bir zamanın içinde uyudu galiba aşk
Arayacak dermanım da yok zaten
Lakin ayak izlerim silinmiş geri dönüş bile imkansız
Gönül tezgahında neler işliyorsun bilmiyorum
İlmik ilmik sökölüyorsun içimden
Mevsimler gibisin artık
Gittin benden, değiştin...

Gece senin gözlerinde kalsın...

Yeter artık gözlerinde uyuduğum...

Karaları çıkarıp attım
Ve yüreğimdeki bütün ışıkları yaktım
Uyandım...
Ay doğuyor şimdi...

Sensizliğimin ilk gününe...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1063690/gece-senin-gozlerinde-kalsin.html>

Ve içimde kaybolup giden Sen..

[italik]

başka başka şehirlerdeyiz sanki
bir arada olup da bu kadar yabancı olmak nasıl bir duygu
iki dirhem bir çekirdek değil şimdi sevdamız
çul çaput hesabı hangi kefeye gireceği belli olmayan
bir sürü yalan dolan...

aynı göğün ışıkları altında
beraber kurduğumuz ne hayaller vardı oysa
birbirimize anlattığımız masalların içinde kaybettik aşkımızı
sen yalancı çoban oldun senelerce
ben de uyuyan güzel dizlerinde...

Şimdi;
pencereden özgürlüğe bakan bir mahkum gibi yüreğim.

gecenin en karanlık zamanında
yıldızlar dökülür tek tek
gözlerimin daldığı gençliğime
hep gülüşlerimde sakladım hüznümü

umut yok..

ve gardiyan oldu gözlerim
kesti cezanı...
hükümsüzsün artık...

Sustuğum şeyler var, hiç konuşmadıklarım ...
İçinde kaybolduğum şehir ...Ve içimde kaybolup giden sen...

_____Şiirlerime her zaman sesiyle can veren nefes olan ,canım dostuma, ömürlük arkadaşşıma Gamzelimm e
gönülden teşekkürler...Bahar gülüşüm. . .

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1065418/ve-icimde-kaybolup-giden-sen.html>

Kan tadı var yenilen her lokmada...

[italik]

Ne desek ne söylesek boş belki de
yine yangın yeri çığlıklar kopuyor
kaç can gitti kaç hayal söndü
yirmili yaşlar gömüldü
umutlar öldü...

hangi söz hangi ağıt anlatır yaşanan acıları
anne acısı diner mi
kokusunu ciğerlerine çektiği
şehadet şerbetini içti
ve gitti mehmetcikler
cebindeki üç beş kuruşla umuda giderken ölüme...
kan dökülen dudaklarından
belki hasret dolu sözler dökülecekti

belki çok özledim geleceğim anam diyecekti
babasını sorup hal hatır edecekti
sevdiğine aşk dolu sözler söyleyecekti
sen üzülme rahat uyu
şehitler ölmez vatan bölünmez diyecekti....

gözlerdeki çaresizliğin adı yok
öldü çocuk gülüşler
öldü nice yiğitler
ekmek kana bulandı küçücük avuçlarda

ve kan tadı var yenilen her lokmada...

gençlik eskidi yok oldu artık
o çağa gelemeden yitirdirdi ömrünü çoğu can
her şey yarım kaldı eksildi umutlar
büüyemedi çocuklar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1066072/kan-tadi-var-yenilen-her-lokmada.html>

Benim şehidim yok olmaz

[italik]

çocuklar şarkıyla uykuya dalmıyor artık
cesetler arasında ağıtlar duyuyor
herkes bir parçasını arıyor
can kırıkları arasında
ve korkuyor çocuklar
baba yok, ağabeyi yok
nerdeler acaba?
küçük bedenleri büyüyemeden
gözleri büyüyor korkudan

artık hiç kimse kendi kendine ağlamıyor
memleketim ağlıyor, millet ağlıyor.

maşer yerinde yağmurdan ağır göz kanları
ve artık silinecek gözyaşı kalmadı

bombalar patladı
dağılan parçalanmış vücutlarda
kim bilir ne hayaller ne umutlar saklıydı
hepsi bitti
hepsi gitti...
hatıra defterlerinde kaldı hasret dolu şiirler
hayat bitti bir anda
gözlerdeki ışık söndü

bu yaralar iyileşmeyecek
çünkü bu acı fazla gerçek

dökülen gözyaşları sicim gibi ağır
öfkem hüküm sürüyor yüreğimin her köşesinde
bunca cana kıyan şerefsizler
hangi akla hizmet kendinizi parçalarken
koca bir ülkeyi yakıp yağmalarsınız?

ve bilin ki ;
siz yok olup gidersiniz
zebaniler karşılar sizi gittiğiniz o cehennemde

benim şehidim yok olmaz
bir ölür bin doğar benim memleketimde....

Ne Mutlu Türküm Diyene...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1066525/benim-sehidim-yok-olmaz.html>

Yokluğun Hatırlamak İstemediğim Kadar Acıymış

[italik]

Yüzümdeki çizgiler kadar sevdim seni
Gün gün çoğaldın yani
Bazen okyanus olur taşar
Yüzümdeki her çizgiden gönlümün derinliklerine gözyaşlarım.

Yine bugün her zaman ki gibi cam kenarındayım
Hani şu sokağı gören balkon tarafındaki
Şimdilerde ağzıma bile sürmediğim tadını unuttuğum
Çay muhabbetleri yaptığımız balkon belki...
Gözümün bakışında saçımın arasında taşıdım hayalini
Hiç bir resim senin kadar güzel değildi
Ve hiç değmedi saçlarıma başka bir el

Ne kalabalık sokak
Hiç birini tanımıyorum ama hepsine bakıyorum işte
En son ne zaman yürüdüm acaba o kaldırımlarda
Neden şu köşe başına takılır bazen gözlerim?
Gümüşe boyandı içimdeki tüm maviler
Gözlerim geçmişin aynasında senli benli düşlerde çoğu zaman
Özlemimi dile getirecek kelime bulamıyorum
Kekeliyorum çoğu zaman konuşurken
Adını unuttum...

Kendi kendime gülümsüyorum bazen
Bugün ne yapacaktım acaba derken
Kendine faydan yok otur oturduğun yerde sokağı izle diyorum
Bazen bu ev yabancı
Etrafımda koşuşturan küçükleri bile tanımıyorum
Ama sevgiyle bakıyorlar gözlerime
Diyorum galiba onlar canımın canları...

Genelde bu cam kenarında oturuyorum işte
Beklediğim yok.

Köşe başında bir silüet beliriyor bazen
Kömür gözlü...

Tam köşeyi dönerken kaldırıp başını bakıyor balkona
Benim beklediğimi biliyor.
Bembeyaz kelebekler yolluyor yüreğime kapkara gözleriyle.
Böyle zamanlarda sol yanımda inanılmaz bir sancı
Adının ne olduğunu unuttuğum duygular nasıl coşuyor gözyaşlarım
Her bir çizgiden çağlayan olup akıyorlar yavaş yavaş.
Nefesim sıkışıyor...
Kalkıp kapıya koşmak istiyorum ayaklarım.

Yokluğun hatırlamak istemediğim kadar acıymış
İyi ki unutmuşum kendimi
Unutmak böyle zamanlarda güzelmiş....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1067822/yoklugun-hatirlamak-istemedigim-kadar-aciymis.html>

gölümsediğini gördüğüm an aydınlanır içim....

[italik]

Karanlık(lar)dayım

yüreğimin zifirisinde boğuluyor aydınlığım
hiç bu kadar uzak olmamıştım yıldızlara
hiç bu kadar can çekilmemişti bedenimden
bu kadar gömülmemiştim siyaha
ve hiç korkmamıştım kaybetmekten bu kadar...

gözlerimin dolduğu o anlarda
içimdeki okyanusların taşkınlığı uğradı mı yüreğine?

kalbimde yanan ateş ellerimi ısıtmaya yetmedi
ve buz kesti her yerim
nasıl parçaladığımı görebilseydin
gök yüzündeki yıldızları bırak
tek yıldızım olduğunu bilseydin
ışığı olduğunu bilseydin
atmazdın beni bu karanlığa...

bu koskoca evren bana nasıl dar geldi bir bilsen
iki kanadım olsun istedim uçayım
bir göreyim yüzündeki ay ışığı
sesindeki yaşanmışlıktan bir tutam mutluluk alayım
gözlerinde ki yıldızdan bir nem
hiç ses çıkarmazdım bakardım bir köşeden sessiz sessiz

ve gülümsediğini gördüğüm an
aydınlanır içim....
biter karanlığım....

____Şiirime sesiyle nefes olan can veren ömürlük dostum GamzeLiMM'e gönül dolusu teşekkürler.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1070799/gulumsedigini-gordugum-an-aydinlanir-icim.html>

Hiç Bitmiyorsun Bende...

[italik]

Kalbim kendi mühründe yazılı kalmış
Bir senin sevdanı tanıyor
Bir de senden gelen fısıldamayı
Uykularımın firara çıktığı gecelerde

Gidişini kabullenmeyen yüreğimi
Sen yaralayabilirsin sadece
Ve sen şifa olabilirsin hayalinle olsa bile...

Öyle uzak ya da yakın olman fark etmiyor biliyor musun?
Yeter ki hissetsin kalbim seni
Her nerede olursam olayım
Sen doluyorsun her yere aniden
Sen kokuyor tüm evren

Bu gece kahvemi yalnız yudumluyorum sanıyordum mesala
Sigaramın dumanında gördüm hayalini
Bir fincan daha geldi sanki
Kahvem lezzetlendi...

Öyle çok hatıran birikmiş ki gönül defterime
Uykularımın bölük pörçük olduğu saatlerde geliyorsun aksi gibi
Yıldızlarla bakışıyorum o zaman sabahlara dek
Onlar bana göz kırıyor ben resmini çiziyorum her birinin kuyruğuna
Kayıp gidiyorsun...ve bıkip usanmadan yeniden geliyorsun
Hiç bitmiyorsun bende...

Yüreğinin mührü yüreğimde kalmış
Bu yüzden geliyorsun uykularıma
Almadan gitmeyeceksin biliyorum..
Bir gün birlikte takılacağız bir yıldızın kuyruğuna...

Ve huzur bu sonsuz uykuda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1072899/hic-bitmiyorsun-bende.html>

_şimdi ki aklım olsaydı keşke...

[italik]

aşk benim ,aşkım benim kime ne
pazarlık payı yok
hayat benim
ister yaşarım, ister yaşatırım size ne!!!
ya da bir kalemde siler atarım sana ne
ben sevdim sevildim
kimi seveceğim kimi sevmeyeceğim karışırısın
gönlümün kahyası mısın?

sol yanıma prangalara vurun isterseniz
hayallerime kelepçe
gençliğimi soldurun bir çırpıda
daha 17 yaşındayım nasılsa
işinize geldiğinizde çocuk gelmediğiniz de koca kız olduğum bir yaştayım
hani şu her aklınıza estiğinde yargıladığınız azarladığınız kızım
saçları örgülü lise son sınıfta okuyan
sizin kızınızım ya!!
canınızdan can olan hani!!!
ya da öyle olduğumu zanneden küçük kız
aslında küçük değilmişim
okul bitiyormuş bu sene evlenmeliymişim koca kız olmuşum
bunca yıl okumuşum zaten daha okuyup ta ne olacaktım
benim adıma kararlar verdiğiniz

ve evlendirdiğiniz kadını şimdi...

kime ne, size ne, sana ne
aşk benim aşkım benim kime ne
diyebilseydim keşke
hayat benim hayatım diyebilseydim
içime attığım suskunluklarım ilk dizelerde

ve pişmanlıklarım da burada...

bu son cümle de

___şimdi ki aklım olsaydı keşke...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1073434/simdi-ki-aklim-olsaydi-keske.html>

Gömdüm Sevdanı

[italik]

Bugün günlerden ne olduğunun bir önemi yok.
Hangi yıldayız hangi mevsimdeyiz anlamsız.
Boş bir gün.

Tadım tuzum yok işte.
Mekan /sızım /.
Zaman /sızım /...

Bugün hayatımdan bir kesit attım.
Az önce gömdüm geldim seni sonsuzluğa.
Her masal mutlu sonla bitmiyor ne yazık ki;
Tüm perdelerini kapattım yüreğimin.
Ağrısı sızısı içinde kalsın yansımam, kendi kendine ağlasın...

Gözlerim güzel bakmıyor eskisi kadar,
Gördüğüm ne varsa kap karanlık.
Zifiriye bürünmüş evren.
Beyaz diye bir renk kalmamış sanki,
Ne kadar çok öldürmüşsün içimi.
Ve ne kadar çok bitirmişsin bende ki beni.

Ellerimi neye attım sa avuç içlerimde kayboldu maviler,
Yeşile hasret kaldı yüreğimdeki kelebekler.
Geceyi gündüzü birbirine harmanladım.
İçimde ne varsa gitti .
Ve sana ait olan ne varsa göç ettiler birer birer...

Ciğerlerim yandı, nefesim sıkıştı.
Ve gömdüm sevdanı her şeye rağmen,
Geçmişin en ücra en tenha kentine...

Şiirime ses olan nefes olan ömürlük dostum Gamzelimm' e gönül dolusu teşekkürler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1074835/gomdum-sevdani.html>

Kadının Aşkı Hiç Bitmez.....

[italik]

Kim ne derse desin aşk kadınıyım ben...
Hayattan tat almayı biliyorum
Seviyorum,seviliyorum...
Üç günlük dünya burası...
Bugün varız,yarın yokuz belki...
Güzel olan her şeyi,herkesi seviyorum.
Kimseye küskünlüğüm yok
Kimseyle derdim yok.
Kimseyle de iddalaşmam.
O şunu almış,O bunu giymiş
O şuraya gitmiş,Bu bununla gezmiş..

Hiçç işim olmaz...

Eşime dostuma surat etmem
Üç günlük dünyada kimse için kimseyi üzmem.
Kimseye gönül koymam.
Bugün varsa yerim içerim.
Yoksa dün yediğime içtiğime şükür ederim...

Evet aşk kadınıyım ben...
Hayata aşığım..
Bugün yarın yaşadığım müddetçe
Güzel olan,güzel geçen
Her ana,her saniyeye aşığım

Derler ya; Aşk iki kişiliktir
Aşk tek kişiliktir kardeşim...
Bir taraf hep daha çok sever,daha çok özler ya hani...
Aşk göreceli bir kavram değildir...
görülmez
Yaşanır hissedilir..
İnsan aşkı içinde yaşar içinde hisseder
Bir erkeğe ya da bir kadına duyulan his değildir sadece AŞK...
Aşk küçük 3 harften oluşan...
başlı başına kocaman bir dünyadır işte....

Benim de kocaman bir aşk dünyam var.
Dedim ya güzel olan her şeye her saniyeye aşığım ben.

Kadın;
Eşine aşıktır,çocuklarına aşıktır,

zamana aşıktır.

Çünkü zamanın içinde saklıdır her şey....
Ve kadının aşkı hiç bitmez.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1075728/kadinin-aski-hic-bitmez.html>

İçimdesin Zaten

[italik]

ellerimde nasırlaşmış hayat çizgileri
her biri birbirinden kıymetli
avuç içlerimde hala sıcaklığın
ve gözlerimde saklı hayalin
bilir misin aşk üstüne ne şiirler yazdım sana?
ya da kaç kere gömdüm seni öyle lafın gelişi

içimdesin zaten
hem aşkını gömdüm, hem seni
_____bunca yıl nasıl yaşadım sanıyorsun
_____bir canım varsa yarısı sensin işte

bir kelebeğin ömrü kadar yarım kaldı her şey
tadım tuzum hiç olmadı
bağrıma taş bastım seninle beraber
içimde sevdim seni bembeyaz düşlerimde
dışım karanlık
kalbim sessiz
senli anıların yol geçen hanı oldu artık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1077433/icimdesin-zaten.html>

Gözlerim Açık Ölmüşüm.....

[italik]

kilidi olmayan kapılar gibi gözlerim
_____ardına kadar açık sana
senin ayak izlerin olmalı,
_____donmuş yüreğime inen yolda

sen onu ısıtıp geri döndüremezsen eğer
ruhum sensizlikte soğuk bir yerde uyuya kalacak
uyandır beni bu soğuk uykumdan
kanıma kan, canıma can gelsin
tut ellerimden bak gözlerime
düştüğüm bu karanlıktan kurtar beni

bende ki eksiklik ne biliyor musun?
senin nefesin
senin sesin
senin dokunuşun
sen yokken sensizliğin girdabında hissisleşiyorum
nefesimi boğuyorum içtiğim sigaralarla
parmak aralarımda sen sıkışıyorsun sanki her defasında
zar zor çıkıyor soluğum
maviler kayboldu,sıcak ülkeler buz tuttu yokluğunda
ve göçmen kuşlar kanat çırpıyor sonsuzluğa
geri dönüş yok.

ölümle yaşam arası bir çizgide bıraktın beni
daha ne kadar saklanabilirsin ki kapılar ardında
içimdeki karanlık ruhumu uyutuyor
ışıklarımı söndürmüşüm.
bütün gün hiç konuşmadan kıpırdamadan yatıyorum
beynim de karanlığa gömüldü artık
gözlerimin açık durmasına gerek yok
bir kaç gündür ben yaşamıyor muşum aslında

_____gözlerim açık ölmüşüm.....

_____Şiirime ses olan ,nefes olan ,can veren, ömürlük dostum GamzeLiMM' e gönül dolusu teşekkürler.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1077536/gozlerim-acik-olmusum.html>

Kahramanım

[italik]

içime attığım bütün korkularımdan çok yoruldum
en çok sensizliğin acısı derin yaralar açtı yüreğimde
kan kırmızısı güllerle donanmış bir zırh var sanki
görmeni istemediğim gönül evimde
eğer gitmek istiyorsan git demiştim
Gittin....

olması gereken buydu
küçüktük biz daha
savaşamadık dost sandığımız azılı düşmanlarımızla

hem gitsen de varlığın beni yalnız bırakmıyor ki
unutulmuyorsun yani
unutamıyorum.
ağladığımda gözyaşlarımı silen
ve çığlık çığlığa kabuslara giyindiğim gecelerde
bütün korkularımla savaşan sen
ben yanıdayım deyip sıcacık elleriyle saçlarımda gezinen
hayallerimde hep yanı başımda ,yoldaşım olan
sessiz sedasız yüreğimdeki yerinde mesken tutan
kahramanım....

gözlerinin ışığıyla büyüledin sen beni
ve gittiğin günden beri
bu büyü ayakta tutuyor bedenimi
belki kaderdi bizi birbirimizden ayıran
olması gereken buydu
sen gittin diye bitmedi ki hiç bir şey
unutulmadın unutamadım
kirpik aralarım sıkıştırdım sevdanı
yüreğimde yaşadım yaşattım seni
17 lik çağlarımın destansı aşkı

gölgeni bir ömür yanımda yatıracağım
kahramanım....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078175/kahramanim.html>

Seviyorum Seni.

[italik]

hani birini tanır çok seversin
onsuz yaşayamam dersin
o yokken eksikim hiç bir şeyim tamam değil dersin
yokluğunu düşündüğünde korkarsın
boğazına bir şeyler düğümlenir,ölüyorum sanırsın
hayat ondan ibaret dersin
maviyi yeşili siyahı beyazı onunla seversin
gökkuşağı saklıdır gözlerinde
denizin martısı,
çölün yeşil kalan tek çiçeğidir o

onsuz nefes alamam
onsuz hiç bir şeyin tadı tuzu yok dersin
çocuklar gibi şensindir onunleyken
ne kadar küçük yanların varsa çıkar ortaya şirinleşirsin
sevilirsin seversin...
o yokken zifiri karanlıklarda kayboluyorum sanırsın
ışığı kesilir sanki tüm kentin
bütün beyazlar küser geceye
yokluğunda ölüyorum zannedersin
kramplar girer midene

her şeyin en iyisini en güzelini onunla yaşamak
onunla bir ömür yaşlanmak istersin
öyle anlar olur ki bazen
için kan ağlasa da;
ona belli etmezsin,
_____çünkü yüzündeki gülücüğe ömrünü verirsin
o güldüğünde bahar gelir
kış biter yüreğinde

kendinden çok onu düşünürsün
gözünde bir damla yaş görsen okyanusları taşar yüreğinin
akıtığı her damla için hesap sormak istersin
meydan okursun gücün yettiğinde

gözlerinin içinde dünyayı görüyorum zannedersin
nefesim dersin ,her şeyim dersin
kısaca hayatım dersin
onunla düşlersin geleceğini
ve onunla bitirirsin geçmişini

_____ işte ben bu duygular içinde seviyorum seni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078736/seviyorum-seni.html>

Artık Yeter.....

[italik]

avuçlarım kan kokuyor sanki
tıpkı memleketim gibi
gözlerimde patlıyor kıvılcımlar
okyanuslar sıcıyor yüreğimden
kan kırmızı bakıyor artık gözlerim

parmak aralarımından düşüyor dualarım

tıpkı kaybolup giden hayaller gibi
tıpkı yok olup giden umutlar gibi
hava alaca karanlık,hava ağlamaklı
gökyüzünde binlerce çığlıklar
yağmur olup düşüyor karış karış memleketime

ve semaya açılın eller
artık yeter.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1079629/artik-yeter.html>

Karanlıklardayım....

[italik]

Şu elimdeki yırtık pırtık solmuş eskimiş resim
Nasıl da hala gözlerini dikmiş bakıyor bana
Kaldırıp atıyorum bir yerlere gözüm görmesin diyorum
Sonra duygularıma yenik düşüyor yine alıyorum elime

Parmak uçlarımla silmeye çalışıyorum ara ara oluşmuş lekeleri
hepsi bana yaşattığın anıların izleri
kirpik aralarımnda mesken kuran hayalin
sol yanımda bıraktığın viraneyi onarmaya yetmiyor ne yazık ki,,,

Nasıl bir çelişki nasıl bir duygu bu anlamadım
Gözlerin hep üstümde sesin kulağımnda
Nefesin ensemdede, kokun evin her yerinde
Sanki omuzlarıma degecek gibi az sonra ellerin
Nasıl ürperiyor içim nasıl da tarif edemediğim duygular sarıyor içimi
_____bir bilsen...

Ama geç de olsa anladım artık biliyor musun?
_____Aşk ve nefret hep aynı kefedeymiş meğerse

Hep önümde arkamda sağımnda solumdasın sanki
Kaldırıp atıyorum resmini çekmeceye olmuyor.
Kocaman kalın bir kitabın sayfalarına haps ediyorum seni.
Ama gözlerin kalkmıyor üstümnden,
Sesin nefesin gitmiyor,
Bitmiyorsun...
Aşk mı ,nefret mi?.....

İkisi de aynı ulan ikisi de aynı işte
Varlığınla yokluğunla hep bendesin

Her ne olursa olsun çıkmıyorsun aklımdan...
Kaldırıp atamıyorum seni hayatımdan.

Oysa;
ben kömür karası gözlerinde sevmiştim gün ışığını
_____Karanlıklardayım....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1080295/karanliklardayim.html>

Güneş gülüşünün ülkesindesin

[italik]

Gökyüzüm senden ibaret
Bütün yıldızlar şahit
Her biri kayıp giderken birbirinden
Hepsinin kuyruğuna takılı gülüşlerim
Ben tuttum seni gözlerimle
Maviliklerin içinde....kaybolmana izin vermedim...

_____Bazen dünya tepindi üstümde
_____Aldırış etmedim...

Sen yeşillerin en güzelini serpiştirdin yüreğime
Ne kadar aşk çiçeği varsa büyüdü senin ellerinde
Gökkuşağını giydirdin ömrüme
Her biri başka yakıştı üstüme...
Eteklerimde uçtu hep beyaz kelebekler
Saçlarım yarış ediyor rüzgarın uğultusunda
Kafama taktığım ve beynimin içinde gezindirdiğim en güzel şeysin sen...

Gülüşlerimin sebebi
Güneş gibi doğan sensin yüzüme
Biliyor musun?
Buz tutsa da her yer, benim yüzüm hiç üşümedi...

Senli ben li aşk şarkıları biriktirdim ceblerimde
Elimi ne zaman atsam
Aşk doldu avuçlarıma
Kendi etrafımda çakılı dans edişlerim
Gözlerimdeki ışığı görüyor musun kömür gözlüm?
Bak burası neresi biliyor musun?
Kederlerin hiç olmadığı
Mutlulukların havaya saçıldığı bir yerdesin
Burası benim dünyam.

Güneş gülüşünün ülkesindesin
Hoş geldin....

_____Ve hep bendeydin zaten...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081598/gunes-guluslunun-ulkesindesin.html>

Bir Dilek Tusalım Seninle

[italik]

bir dilek tusalım seninle
kk bir kır kahvesinde buluşsun ellerimiz
kırk yıl hatırı olsun yreğimin yreğinde
gzlerimizde huzur kokulu Şiirler
eteğinden tusalım gk kuşadığı dşlerin
mavi bir Şarkı dolaşsın avu ierimizde
pşlerin sslediği yzlerimiz,ieklensin bahar glşleriyle

bir dilek tusalım seninle
iri gzl yağmurlar yağsın bardaktan boşanırcasına
iliklerimize kadar aşk'la ıslanalım
her yıldız kaydığında bir buse kondur dudaklarıma
gk yzm ol,al beni sonsuzluğuna
Őiirden bir ev inşa edelim,aşk olsun harcı
odalarında Turgut,Cemal,Ediplerden izler
buram buram mutluluk ve huzur koksun
aynı yastığa baş koyalım bir mr boyunca

bir dilek tusalım seninle
aynı gnaydınlara uyanıp,her gece aynı dşlere yatalım
umutlar ykleyelim beyaz martı kanatlarına
salarını ezberlesin parmaklarının her dokunuşunu
nefesin baharlar atırsın drt mevsim sol yanıda
ılık bir meltem gibi sarılsın kolların bedenime
sonsuzla kadar srsn masalımız hi bitmesin
gğsnde yatarken ocuk glşlerim ısıtsın iimi

bir dilek tusalım seninle
bir mr yanıda ol ve sol yanıda sakla sevgimi...

___Şiir: GamzeLiMM / Meryem Ayan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1082281/bir-dilek-tusalim-seninle.html>

Beni Kaybettin....

[italik]

bugün bir kez daha yalnızlığın en dibine vuruldum
kanadı kırık kuşlar gibi umutlarım

parmak aralarımından düştü gözyaşlarım
gözlerimden yanaklarıma bir dere boyu iz oldu
kuytulara birikti okyanuslar
__neden çok geldik birbirimize
__oysa neler sığmıyor ki küçücük yüreklerimize..

artık kimsenin hatasına tahammül edecek kadar sabırlı biri değilim
Günde beş kez arınmadık mı günahlarımız dan ?
Avucumuzu açıp 'tek olana' dua ederken, şükür etmedik mi?
sevmedik mi, sevilmedik mi? onca sene içinde günümüzü gün etmedik mi?
unutulmasın diye en güzel karelere hapis etmedik mi gülüşlerimizi?

ve ben hep kendimi sana anlatmak zorunda olmanın
o derin hüznünü yaşıyorum şimdi içimde
vazgeçtim her şeyden
sen nasıl olmasını istiyorsan öyle olsun
ben çekildim köşeme
beklediğimi sanma sakın
beklemiyorum..

sorgulamadan yargılarken beni kaybettin....

____.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1083471/beni-kaybettin.html>

Duamdasın...

[italik]

sen yine sessizliğe gömülürken
ben de içimdeki depremlerin enkazındayım
hiç sevmiyorum sensizliği

varlığının tiryakisi, yokluğunun hastası olduğum

duvarlar konuşmuyor
etrafımda konuşanları da ben anlamıyorum
lakin hiç birisi bana sen kadar iyi gelmiyor...
gözlerimin buğusunda adın
akıtığım her damla da hasretin var
duamdasın...

yürekten sesleniyorum sana
iyi ol ve gel artık bana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084033/duamdasin.html>

Bu bile bana yeter...

[italik]

Sen hiç bitiremediğim bir şiir
dinlemeye doymadığım şarkı gibisin.

kalbimde öyle hissediyorum ki varlığını
gelip geçici değil hiç bir şey biliyorum
ki özlemimi anlatacak kelime bulamıyorum
eksik kalıyor her defasında
seni seviyorum ,seni bekliyorum la başlıyorum
sonrası yok.
___boğazıma takılıyorsun boğum boğum boğuluyor cümlelerim

düşlerim ipi kopmuş balonlar gibi uçtu gitti
sevdiklerim sevenlerim oldu
hatta sevmediklerim sevmeyenlerim....
gidenler ve tekrar dönenler
ve bir de;
gidip de hiç dönmeyenler oldu

Sen yokluğunda yarım kalmışlığım
yalnızlığım.
ve bu sessizliğine dayanamadığım

Gittin ya...
Sen koktu ardından her şey...
ekmeğim de aşım da tuzum da sen kaldın
bütün çiçekler sen açtı...

her seferinde odaların yalnızlığına geri dönüyorum
rutubet kokulu yalnızlığımla baş başa kalıyorum

dokunamayacağım kadar uzaksın
Ama;
gözlerimi kapattığımda kirpik uçlarım kadar yakınımdayım

___hadi bir ses ver bana,bitsin içimde ki keder...
kuşlar gibi kanatlansın umutlarım
gelme ama sesinin var olduğunu bileyim
___bu bile bana yeter...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084325/bu-bile-bana-yeter.html>

Giderken ...

[italik]

sen giderken her şeyi götürdün
eskitilmiş bir gençlik kaldı senden bana geriye

yüreğimin yarası
___seninle aldığım nefeslerden kalma

enkazdan sağ çıkmış virane gibi bedenim
susuzluğum yorgunluğum hayata direnişime engel değil
ben sensiz yaşamayı da başardım
bize bir adım kala vazgeçtim her şeyden
uykularımdan çalındı düşlerim

ben hayata inat dimdik yaşadım
mavi düşlere yazıp aşkı tek tek topladım her gece
ceplerimde biriken hüznler
sabahlarıma öğlelerime akşamlarıma yayıldı öğün öğün
sensizlikle büyüdüm çığ gibi
yokluğunla besledim yüreğimi

___sol yanımda yatan soğuk gölgenle hep kavgalıydım
senelerce yük gibi gözlerimde her yeri seni taşıdım
ama bu kadar işte .
bir yük oldun içime
aşk diye bir şey kalmadı

_____giderken götürdün ne var ne yoksa....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1086108/giderken.html>

ekşimsi günler yaşıyor ömrüm

[italik]

gözbebeklerimde son çığlık gibisin
yüreğimde nefes nefese kalmış bir sürü hıçkırık
cebelerimde ağlayan çocuk feryadı
tutamıyorum bakışlarından
bir nem alamıyorum sesinden
hiç sevmediğim bir sessizlik içindeyim bu aralar
kendi kendime susmayı emir ettim
ezberini unutmuş cümlelerle bağlandı ağzım dilim
sussam bana zarar konuşsam bilmiyorum ne işe yarar?

sabahlarımın tadı tuzu yok
ekşimsi günler yaşıyor ömrüm

pusu kuruyor sanki hayallerim bana
ana vatandan kopmuş bir yurt parçası gibi sensiz yüreğim
sahipsiz vatansız hissediyorum kendimi
gün saymaya ömrüm yeter mi bilmiyorum
zamansız seviyorum seni
ucu bucağı olmayan sonsuz yolumsun benim
Ve ben hep zamansız sevdim seni

dilimde ay keşiği kelimeler
ciğerim param parça yüreğim virane sanki
___gelmiş geçmiş hayatımın son seferiydin sen

gölüşünde kelebekler nasıl kanat çırpardı bir bilsen
kendimi unutturdum sana bakarken
ben benden geçeli öyle çok seneler oldu ki
yüreğime hükmedemediğim günden beri
gölüşüne adadım tüm ömrümü
suskunluğa gömdüm tüm bedenimi
gözlerin gözlerimden gittiğinden beri
mühürledim tüm cümlelerimi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1086578/eksimsi-gunler-yasiyor-omrum.html>

Bir Ses Bekliyorum Sadece Bir Ses

[italik]

Kaç gündür yerde miyim gökte miyim bilmiyorum
İçim buruk binlerce off offf dilimde
Canım sikkın.
Her iç çekişim de binlerce sen doluyorsun içime
Seni çok özledim.

Sesimi dinliyorum sessizce
Sesime ses veren sesin yok
Yokluğunu sevmiyorum.
Elim ayağım buz kesmiş
Ne odalara sığabiliyorum ne de balkon aydınlatıyor içimi
İçtiğim çayın sigaranın tadı yok
Sokaklardaki seslere sağır kulaklarım
Bahar gelmiş bana ne...
Benim içim kıştan çıkmadı ki hala

___Kaç izmarit can veriyor parmaklarımın arasında bir bilsen
___Tadı tuzu olmadığı halde kendimi boğuyorum gri nefeslerde

Gözlerim kan kırmızı.
Başımda dinmek bilmeyen ağrılar
Bir ses bekliyorum sadece bir ses
Yüreğime binlerce hıçkırık sıkıştı
Boğazım düğüm düğüm hasretinden
Şimdi sen olmalıydın
Sesime ses vermeliydi sesin
Ve gülüşün içimi aydınlatmalıydı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1089709/bir-ses-bekliyorum-sadece-bir-ses.html>

Hiç Oldun

[italik]

Beni bana unutturan ve beni ben yapan sendin.

Sen geldiğinde
binlerce martı kanatlarıydı yüreğimde
sessiz sahillerin kıyısından dalgalara kavuşurcasına
Yanaklarım kırmızının en güzeline bulanır,
Dizlerimin bağı çözülür,
dilim lal olur,
gözlerim konuşurdu.

Saçının karmaşalığına acılarımı gömdüğüm
Sensiz aldığım her nefes
göğsüme batıyor şimdi
Ciğerlerim katran karası mızrakların ucunda can çekişiyor.
Gözlerimde
okyanuslar yanıyor cayır cayır.
Her bir damlası gidişine ağıtlar yakıyor.
Sensizliği senden çok kabullendim ben,

Ve sen
yokluğunun yoksulluğunu ceplerime dolduran zavallı.
Göz çukurlarıma mezarını ellerimle kazdığım,
Daha kaç kere can vereceksin
yüreğimin en ücra köşelerinde,
Kim bilir daha kaç kere öleceksin?...

Şimdi sol yanımda binlerce konuşan ses var.
Ölüm beynimde bir ateş misali kaynıyor.
Yaşam ise yüreğimde soğuk bir nefes.
Sensiz yarım kaldım
kayboldum meçhulde.
Bir toz zerresiyim
savruldu rüzgarın önünde.
Gözlerine saplanıp kalacağım bir gün.
Ve gördüğün son yüz olacağım belki de.

Benden çok mu sevdiğin bensizliği?
Kim yaşamış ki dertsiz
ya da hangi sevda yaşanmış tertemiz?
zaman/sızım mekan/sızım

Esaretin tüm çıplaklığıyla hüküm kurmuşken beynimde
Ben seni sevmenin o doyumsuz taze lezzetini yudum yudum içimde yaşadım sadece
O da çok eskiden di
yani sen ölmeden önce

_____Bilmiyorum hangi ölümün sonrasıydı
_____Uçup gittin. El oldun .Yel oldun. Hiç oldun.....

Meryem Ayan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1090037/hic-oldun.html>

Özledim...

[italik]

senden sonra sana benzemedi hiç kimse
sen gittiğinde
sana benzer ne var
ne yoksa silindi her yerden.

biraz ondan kattım
biraz bundan kattım hesabı
seni bulmak istedim etrafımda
hiç biri sen kadar olmadı
yapmacık ve sahteydiler
o yüzden senden başka kimseyi bu kadar sevemedim
sevemedim ben

kokun geliyor bazen uzaklardan
__oh diyorum canım burnumda
nasıl bayram ediyor ciğerlerim bir bilsen

dudaklarımın en ücra köşesinde öldürüyorum sensizliği
gözlerimin kentinde seni yaşıyorum
seni görüyorum

özledim biliyor musun?
titrek dudaklarındaki sıcak nefesini
can alıcı gülümseyişini
başımı göğsüne dayadığımda hissettiğim sevgiyi
özledim...

seni özlemek ateşlerde yanmak gibi
susuz kalmak gibi...

hadi gel
Bir gölge gibi üstümüze çöken
Hasretlik bitsin artık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1094201/ozledim.html>

Anne:(

[italik]

kadın kaç parçaya bölünür bilir misiniz?
kırıldıkça kırılır ama yine dimdik ayaktaadır
yarım yamalak olsa her bir parçası
o tamamlar kendini
kendi sarar yaralarını
kınalı kuzusunu asker eder
hem ağlar hem gururla gülümser
kızını gelin eder hem oynar hem ağlar
yüreğinde saklar hüznlerini gözlerinde taşır mutluluğunu
aynı anda herkesi sever
yufkadır yüreği
ağlarken gülebilir aynı anda
ve göstermez acıdansa gözyaşını
sevinç gözyaşını paylaşır
etrafına mutluluk dağıtır
derman olur yaralı bir kuşa
derman olur gönlü kırık evladına
komşunun çocuğunu da sever
sokakda gördüğü her hangi bir çocuğu da

her zorluğa katlanacak inanılmaz bir gücü vardır
o zarif bedeninin içinde cengaver bir savaşçıdır
gözlerinde her zaman hazırdır gözyaşı
saçları okşadığında diner her evladın acısı

ve gülümsemesi....
Annenin o sıcacık gülümsemesi dünyalara bedel
ve her anne gücünü sevgiden alır sevgi ile besleniyorsa eğer....

_____ Böyle bir gün yok anne her zaman ANNE....
_____ Bugün aslında nice acıların tazelendiği şehit annelerinin en acı günü.....:(

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1096438/anne.html>

__DÜŞ__

[italik]

Bir zamanlar nasıl da yanardı gözlerim gözlerinde
parmaklarım avuçlarının arasında ürkek kuşlar gibi titrerdi
dudaklarından dökülen her cümle
yere düşmeden düşerdi yüreğime....
benim yol yordam bilmeyen utangaç hallerimi sevmiştin hani
Ne çabuk sildim seni
Sen de şaşırıydın değil mi?
ama o kadar çok yalan kattın ki aşka
ben masumiyetimi sen karakterini yitirdin,
yolun açık olsun sen hangi sevdalara yelken açarsın bilmiyorum
ama ben seni hiç tanımamışcasına siliyorum....

Daha ne kadar düşebilirsin bilmiyorum
Gözümden gönlümden silindi izlerin işte

____ düş /kırıklarını/ ben toplarım ____

Toparlarım yüreğimi
gidişine papuç bırakmam
Yıkılıp dağılıp paramparça olmam
düş ama ;
her düştüğünde ayağıma dolanma istersen
çünkü seni ayak ucumda bile istemiyorum artık ben

sen düş/de gör beni
başka görüş yok zaten.....
bak gözlerime birbirimize ne kadar yabancıyız...
d/üşüyorum/ ben de düşlerinde
ve biz artık ayrı dünyaların insanıyız...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097304/dus.html>

Bu Benim Hikayem İşte....

[italik]

Ben küçükken hiç evcilik oynamadım.
Çizgi oynadım,beş taş oynadım,top oynadım.
Dizleri yırtık bir sürü pantolonum vardı
Ve ceblerinde rengarenk cam bilyelerim
Sokaklara doymadığım,oyundan bıkmadığım zamanlardı
Sabahları kendimi dışarıya nasıl atacağımı bilemezdim
Beni beklerlerdi
__Rifat,Ali,Cengiz,Hüseyin...
Akşama kadar o sokak benim bu sokak benim gezerdik
Top oynardık,bilyelerini alırdım.
Bir kafalığım vardı ;sanki içinde samanyolu saklıydı...
Akşamları eve nasıl gireceğimi bilemezdim
Yorgun,,,sofra başında uyurdum.
Annem şikayetlenirdi babama_Bu erkek Fatma başımıza iş açacak bir gün.
Bakkal Rıza nın oğlunun başını yarmış yine diye...
Babam kızardı,ama gülerdi de bıyık altından birazcık
...Okula başladığımda yıllar yılı pantolon giyen bacaklarımda
Nasıl da eğreti durmuştu o siyah önlük yürümeyi bile beceremedim
Dizlerime dolandı utana sıkılıla gittim okula
Okulda da kavgacıydım.Defterim,kalemim yırtık pırtık
Annemin kaybetmiyeyim diye boynuma astığı silgi her kavgada kopar giderdi.
Artık cam bilyelerim ceplerimde değil,kavanozun içindeydi
Sokaklara da çıkmıyordum,bir radyom vardı o müzük çalardı,ben ders yapardım.
...Liseye başladığımda sayılı bir iki arkadaşım vardı
__Ama hiç hiç erkekden arkadaşım yoktu...
Sessizdim,duygusaldım,içime kapanıktım
Siyah beyaz dünyamdan sadece cam bilyelerim vardı aklımda
Samanyolu gibi rengarenk çocukluğumdan kalan tek rengim onlardı..
Okul dönüşü bir köprüden geçerdim karanlık,annem beklerdi hep o köprünün ucunda
...Bir gün küçük bir kız yaklaştı avuçlarıma bir kağıt tutuşturdu
^^Bunu abim gönderdi,abim seni seviyomuş dedi^^ kaçtı gitti.
Nasıl kaydı ayaklarımdan altından yer,korktum,titredim hiç bilmediğim bir duyguydu
Ve uzaktan annemin sesi geldi koştum...mektup avuçlarımda
Ben annemin kolunun altında girdik eve.
O mektubu okuduğumda küçük küçük kelebekler canlandı içimde
^^Ben her sabah seninle okula geliyorum ve seni köprünün ucuna kadar bırakıyorum
Seni seviyorum,benimle arkadaş olur musun*^^
Hiç tanımadığım bilmediğim biriyle nasıl arkadaş olurum ki
Bi de erkekdi ..ne bileyim kimdi,neydi,neyin nesiydi
Sabah okula gideceğim düşüncesi var ya;hiç o zamana kadar beni o kadar yormamıştı.
Karış karış ezberlediğimi sandığım yol meğer hiç tanıyamıyormuşum.
Köprünün ucunda bir ev varmış,ve köprünün ucunda bekleyen biri..Hiç görmemişim.
Başım önümde gidip gelmişim o yolu yıllarca
...Sonra annem biriyle tanıştı,çok samimi oldular
Önceden bizim sularımız akmazdı,çarşamba ve cumartesi günleri su doldurmaya giderdik.
Annem orda tanışmış onunla! öğrendim ki onun annesiymiş
O tanıştırmış annesini annemle...
Yani biz ailece görüştük senelerce, lise bitinceye kadar yani...
Akşamları topluştık
Kağıt oynadık,yılbaşı çekilişleri yaptık,yedik içtik oturduk eğlendik.
Ama biz onunla hiç dışarda görüşmedik
Hiç buluşmadık,hiç gezmedik,hiç eli elime değmedi.
Okullar kapanmak üzereydi
Yine bekliyordu aşağıda dışarda,,,
her defasında hadi bir yerde oturalım demekten de bıkmıyordu
Ama bu sefer çok farklıydı nolur dedi nolur ilk ve son bir yerde oturup konuşalım
tamam dedim,,

Küçük bir pastaneye oturduk,ben ilk salepi orda içtim,tadını orda bildim
Gözleri gözlerimin içindeydi,simsiyah ama pasparlak
Ellerimi avuçlarının arasında tutmaya çalışırken
Ben birisi görür düşüncesiyle nasıl çekeceğimi bilemezken o bırakmadı
Tuttu sımsıkı dedi ki-----^Okul kapanmak üzere ve ben askere gidecem
ya ben askerdeyken sen evlenirsen dedi^
O ne demek dedim ^Ben okucam,öğretmen olacağım^ tamam dedi...
^Sen beni bekliceksin, ben seni bekleyeceğim^ tamam dedim...
____Ama olmadı...
Haziran da okullar kapandı,o askere gitti
_____Ve ben kasım da evlendim, evlendirildim.....
.....
Ve bir şey diyim mi; ben o günden sonra hiç salep içmedim.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097614/bu-benim-hikayem-iste.html>

Seni Yaşamak...

[italik]

Buram buram sen kokan
Ayuçlarımından kayıp giden şehrin
ayaklarının dibindeyim şimdi.
Bir zamanlar koşarak çiğnediğim yolları
-elim belimde zor arşınıyorum.

Hava sen kokuyor
rüzgarında bile o ilk salebin doyumsuz tadı...

Gözlerim eskiye dair ne varsa karış karış aradı
Kaburgalarımın arasında sakladığım yüreğim
-sığmaz oldu bedenime sanki.
Bir film karesi gibi geçti ömrüm gözümün önünden
-bir kaç saniye...
Ne çabuk bitti her şey.

Haydi gel, gel artık düş düşlerimden yeter.

Senin aldığı havayı solumak yetti aslında
Şimdi veda zamanı.
Bir kırk yıl daha yaşar mıyım ?
Muamma ...

Seni görmüş gibi oldum
Şehrinden ayak üstü geçmek bile

Canıma can verdi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100342/seni-yasamak.html>

Huzur...

[italik]

Hiç bir şey söylemeden
Sessizliği dinlesem seninle
Başım göğsünderken
Yüreğin anlatsa her şeyi kulaklarım.
Sinen de hissettiğim o sıcaklık
Yıllardır buz tutan duvarlarımı eritse...

_____Bir an dursa dünya...
Sen ve ben dönsek birbirimizin etrafında

_____Ve yok olsa bütün uzaklıklar...

Zamana yenik düşen bütün ezberlerim yıkılsa
Kaybolsam senin gerçeklerinin içinde
Ateşten geçmiş kavrulmuş yüreğimle geldim sana
Senden hiç vazgeçmedim,hiç vazgeçmedim ki
Sonbahar yağmurlarında,
Kara kışların zemherisinde yanmaya devam ettim
Göğsüne dayanmış başım
Şimdi nasıl kayboldu yüreğinin derinliklerinde bir bilsen
Gözlerim oda oda dolaşüyor her bir köşesini

_____Mesken tutmuşum belli
Sustu bütün dünya ve şu an bitti yalnızlığım...

Nefesini dinliyorum sadece
O anlatıyor her şeyi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101992/huzur.html>

Baston...

[italik]

Hastahane önünde
Bir Nine...

Kimsesiz yalnız sahipsiz.
Hafiften kamburu çıkmış.
Gözleri yeşile çalıyor.
Yüzünde ki her çizgide belli ki ayrı bir hikayesi gizli.
Zar zor yürümeye çalıştığı yolda yanında bir elinden tutanı yok.
Gözünden akan her damlada belli ki kırgınlıklar gizli.
Kim bilir kaç fidan büyüttü, kaç fidan besledi,
Ama hiç biri yok şimdi yanında.
Tuttum elinden oturduk.
Öyle, sessiz sessiz bakıştık...
Sonra dedi ki;

___Yaşım seksen
Yanımda bir nefes yok, evimde bir ses yok.
Geceleri yattığım yerde ,baş ucumda sadece şu bastonum
Çoğu kez el yordamıyla bulurum onu ve bulduğumda sıkıca sarılırım.
Bilirim ki düşerim yoksa o benim tek dayanağım.

Nasıl burkuldu içim...
Dedim bir ana kaç evlat büyütür, kaç evlat bakar?
Kaç gece sabahlara kadar uykusuz kalır?
Kaç gece bekler başında, düştüğünde canı ne kadar yanar?
Ağladığında nasıl sızlar?
Şimdi hiç biri yok.
O göğsünü siper etmiş
Ama şimdi göğsünde bir dirhem yer yok.
Acısı yüreğinden okunuyor belli
Ama yine de gülümsüyor evlatlarından bahsederken

___Biri doktor oldu, biri avukat.
Biri çokk uzaklarda paraya para demiyor.
Erim öleli nerdeyse yirmi yıl oldu.
Allah çocuklarıma çok versin ,uzun ömürler versin
Bu baston yetiyor bana.
O beni taşıyor, o beni gideceğim yere yavaş yavaş da olsa götürüyor.
Bugün varım yarın yokum.
Hee bugün hastahaneye geldim medet mi umuyorum sanki sanırsın?
YOOKK...
Öyle kalabalık işte burası.
Dolanıyorum, geziniyorum şurda oturup bir çay içiyorum.
Güvercinlere simit atıyorum.
Hasta değilim yani iyiyim.
Akşam ediyorum buralarda.
Sonra yavaş yavaş gidiyorum evime.
Gidiyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102104/baston.html>

Gidemem

[italik]

Sevmek icin geç ölmek icin erken yaştayım
Bazen Azrail başucumda bekler sanki
Ruhumdaki kelekleri öldürürcesine
Sancılar eksik olmaz göğüs kafesimden
Avuclarımdaki nasırlaşmış cizgiler
Mil çiziyor gözlerime
Sana bakamam seni sevemem ki

Sen tum yeşillikleri gülüşünde taşıyorsun
Ben camları süsleyen kasımpatılarda

Sen bir kelebek misali rengarenk
Ben hep siyah beyaz malesef
Ellerimde merhabalardan çok
Elvedalar saklı biliyormusun?

Bu yüzden tutma ellerimden
Ne sıcaklığını hissedeyim
Ne de gidişine zaman biçeyim
Gözlerim de biriken okyanusta bogulursun
Yanaklarımda izleri durur akan her damlanın

Bu yüzden sebep olma yağmurlara
Bırak ben kurak mevsimlerde kalayım
Sen yelken aç yeni sevdalara...

Ama yıllar geçip gider
Ben senden gitmem,gidemem
Tüm zamanların anlamı sensin
Sana kurulu ömrüm
Ve ben ayarı bozuk saat gibiyim sensiz

Şimdilerde;
Hangi ayda,hangi mevsimdeyiz bilmiyorum.
Yıldızlar şahit uykusuzluğuma
Ay koca bir taş gibi oturdu gözlerime
Ben uykuya hasret
__O bulutların ardına....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104376/gidemem.html>

Yokluğunun SEN Hali...

[italik]

Yokluğunda anladım
Seni aslında sandığımdan daha çok sevdiğimi
Sana ne kadar çok bağlandığımı
Sensizliğin dipsiz kuyular kadar karanlık
Derme çatma yapılar gibi darmadağınık olduğunu anladım

Hiç bir şey tat vermedi
Yediğim içtiğim gözümde yoktu
Herkesle konuştum komşu gezmelerine gittim
Hatta yalandan yere güldüm kahkaha attım
Bir kaç komik fıkra anlattım
Onlar fıkraya gülerken ağladılar
Ben yokluğunun acısıyla...

Hep boş işler peşindeyim sensiz.
Aksiyim ,çekilmezim, suratsızım .
Saçlarımı kestirdim bir ara,
Uzun zamandır bakmadığım aynada gördüm kendimi .
Sensiz ne kadar çirkinim .
Hiç sevmedim, hiç beğenmedim bu halimi .
Saçlarımı da boşuna kestirdim işte .
Ömürden ömür keser gibi...

Dinlediğim her şarkıda senden izler var gözlerim dolu dolu .
Biliyor musun? en çok katran karası gözlerini özledim .
Ellerim yüzünün her noktasında gezinirken ,
Binlerce yıldız dans ederdi içinde .
Ve güldüğünde hepsi secdeye dururdu sanki avuç içlerimde ...

Sesinin buğusu yankılanıyor bazen kulaklarımda.
CaNıM dediğinde canım çıkacakmışçasına eridiğim ...

Hayalin de geliyor ara sıra ama çok kısa .
Bir adımlık yol gibi,bir nefeslik can gibi ...

Genizime dolan hıçkırıklar nefesimi boğuyor artık.
Kendini bu kadar özletmeyi nasıl başarıyorsun?
Bana da öğret ne olur...
Sen de; benim seni özlediğim kadar özlesen
Gelirsin....

Ve biter yokluğun.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105116/yoklugunun-sen-hali.html>

Ve Onlar...

[italik]

Yere göğ'e sığmayan,ele avuca gelmeyen yanlarımızı yitirdik
Gecenin kör karanlığında yüreğime ay gibi doğan
Ve bir bebeğ'in ana kucağ'ında can bulması gibi
Tenimde büyüyen içime işleyen sevdanı öldürdüm az önce...

___Ne oldu da nefesin tuz olurken dudaklarıma
___Şimdi toz oldu avuçlarımda?

Gülümsediğ'ini gördüğ'ümde gül bahçesi açardı gönlümde
Gülleri dalından koparmaya kıyamazken
Sen hiç utanmadın,hiç korkmadın
Gönlümü darmadağ'ın edip çekip gitmeye...

_____Ve sen hep öldürdün beni CAN alıcı gülüşünle...

___Yalancı cümlelerin içinde kaybettik birbirimizi
Sorgulamalar başlamadan içimize düşen kurtlar yedi bitirdi beynimizi
Aldırış etmeden büyüyen yüreğ'imiz vardı oysa
Şimdi aldanmışlıklara aldırılmış her nedense

Sigaramdan düşen küller gibi hayallerim
Yüreğ'im üzerine izmaritler basılmış kül tablası sanki
Gözümde düşenlerin ise haddi hesabı yok.

___Ve ONLAR...günaha girerler ;
_____Hangi rüzgarın önüne kapıldılarsa....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106330/ve-onlar.html>

Temmuz Sıcağında Kışı Gördüm!

[italik]

Bugün gülerek kalktım yatağımdan
Gecenin hüznünü ilişitirdim yastık ucuma

Karşı ki komşum zoraki günaydın dedi balkondan
O çok bildiğim gülüşünü giydiği suratıyla
ve gün aydı böylece :)

İki büklüm olmuş umutlarımın içinden doğruldum.
Yüreğimin tamam dediği beynimin kabullenmediği ,
Ne kadar düşünce varsa hepsine çizik attım .
Ohhhh be ne kadar rahatım .

Olursa olur ,olmazsa olmazlardayım artık .
Canımı sıkıyorum yani ; sıkılacak bir can da yok üstelik.
Yüreğime buz düştü .
Ne kadar nefesim varsa derinlerde tutuyorum.
Alsam! korkuyorum karşı ki dağlar oynayacak yerinden .
Çığlıklarımı boğuyorum içimde,

Boş verdim! küfürler biriktirdiğim dilim pas tuttu artık.
___Sövmüyorum bile...

Dün yaşandı bitti mazi oldu .
Yarın ise muamma zaten .

Sol yanımda buruş buruş du ne zamandır
Bir ütü çektim ne kadar kırılgan anılarım varsa
Yanarı yaktım, yanmayı attım.
Ve itina ile katladım elimde kalanları.

___Ne kadar çöp birikmiş içimde
Oh be içim ferahladı bom boşum bugün...

Dümdüz ettim gelmişimi geçmişimi
Ele avuca sığmadı geride kalanlar
Küçük bir ah çekiş sadece...
O kadar işte ...

İçimde bembeyaz bir kardan kelebek
Ne kadar yangınım varsa söndü

Ohh be temmuz sıcağında kışı gördüm
O kadar serinledi ömrüm.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107916/temmuz-sicaginda-kisi-gordum.html>

Seni Unutacağım...

[italik]

Sana bir sürü derme çatma aşk sözleri söylemeyeceğim.
Seni kaç kere gömdüm maziye
Ben bile bilemiyorum sayısını
Her seferinde bir bahane bulup geldin düşlerime
Utanmadan sıkılmadan mesken kurdun düşüncelerime
Artık seninle ilgili ne kadar anım varsa
Hepsini derleyip toplayıp atmak istiyorum bugün.

Kesin ve net söylüyorum bak
Bu sefer çok ciddiğim, seni unutacağım.
Kıyıda köşede gözle görülür hiç bir hatıran yok
Hepsi beynimin içinde..
Ve sen koskoca bir imparatorluk kurmuşsun orda
Zırhların, kalelerin duvarların yıkılıyor bugün

_____Haberin olsun...

Sonra hazırlıksızdım, boş bir anıma geldi deme
Ben yıllardır savaşıyorum seninle
Hep sen kazandın
Hep en zayıf zamanlarımda yakaladın beni
Belleğimi aldın, yaşama hevesimi çaldın
Seninle olur olmaz hayallere daldırdın.

_____Hiç yaşanmayacak bir hayatın senaryosunu çizdirdin bana senelerce.

Kendimi unuttum çoğu zaman
Çevremdekileri yakınımdekileri suçladım, kırdım
Belki sevilmeyi hak eden O kişiyi sevemedim senin yüzünden
Hep keşkelerle geçti ömrüm
Daha ne kadar yaşayabilirim ki böyle
Yoruldu...
Çizik attım dün'e bugün' e
Beynimde neyin var neyin yok hepsini topladım
Gözlerimin bakışından yüreğimin atışından sildim seni
Tam on iki den vurdu tüm hayallerimi

Hakkımı helal ediyorum
Hadi git artık ben kazandım
Sen yenildin...
_____Unutuldu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108995/seni-unutacagim.html>

Yabancı

[italik]

Şimdi sensizliğin mevsimindeyim.
İlk defa üşüyorum,ilk defa sensizim,ilk defa çaresizim.
Sen bile yaşamak istemezsin burda
Burası soğuk,burası ıssız,burası ayaz.
Dört mevsimi bitirdim ben.
Tüm renkler ölü burda
Şarkılarını unutmuş binlerce serçe
Maviliklerden uzak,hepsinin kanatları kırık.
Her yerde hüzzam sonbahar.
Ve her yer hüznün yığını...
Yüreğimin kıyısına bile uğramak istemezsin
İnan inan bana sen bile bu kurak mevsimde yaşamak istemezsin
Gelme gelme sakın düşlerime

.....

Bir sürü kırlangıç göç etti yüreğimden
Buz düştü içime
Gözlerim kar yangını
Yüreğim buzul çağı
Neye dokunsam yanıyor soğuktan.
_____üşüyor avuçlarım.

Bütün acılarım yığılıyor en dibime
Kendine hayrı olmayan mum alevi gibiyim.

Deli çılgınlıklar büyüyor içimde
Göz bebeklerim masum değil
_____Sen yoksun bakışında
Hıncını çıkarıyor zaten damlalar yalnızlığın
Koca bir ay taşı oturmuş her bakışıma
_____Gözlerinin kuyusuna geceyi gömdüğüm
_____Gözlerinin karasında güneşi bile soldurdum.

Sessizliğin yorgun bekçisiyim her gece
Kaç bardak çay yudumlarım geceye bilinmez
Üfürdüğüm gri dumanlarla birlikte
Birbirine değmeyen yıldızlar gibiyiz
Bazen çok uzak,bazen çok yakın bazen yan yana
Ama o kadar işte.

_____Aynı göğün içinde birbirimize yabancıyız....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109643/yabanci.html>

İzin Ver

Ben bile kalbimin yerini unutmuştum.
Sen nasıl oldu da bulup,
Ona dokundun.?
Nasıl çıkardın dipsiz kuyusundan?
Bir bakışınla nasıl erittin buz tutmuş yanlarını?
Nasıl bir ateş düşürdün içime?
İzin ver... Ya kaçıp kurtulayım.
Ya da ateşinle yanıp kavrulayım.
Korkularımın girdabından çıkarıp al
İzin ver ya sonsuza dek seninle kalayım
Ya da dön sırtını git hiç ateşinde yanmayayım.
Kalbim ellerinde nefesinle can bulan bir serçe gibi
Kanatlanıp uçacak bir öpüşünle
Bak gözlerime hadi izin ver
Dokunduğun kalbe sevmeyi öğret.

____ Beni ya kölen ya yoldaşın yap.
Ya arkana saklanıp pusayım.
Ya da izin ver aşkınla güç bulayım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1120931/izin-ver.html>

Özledim

Gün aymıyor
birbirimize günaydın demeyeli,

Hem biliyor musun?
Geceler de iyi değil artık.
İyi geceler demeden uyumaya başladığımızdan beri...

___Çok özledim seni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1121443/ozledim.html>

BENDEN ELLERİNİ ÇEKME.

[italik]

Bebek bakışlı güvercinler konuyor balkonuma.

Biraz sen ben gibi
Hiç bitmiyor muhabbetleri...

Havalar soğudu artık.
Dalları döküldü perdemin,
Sarıp soldu yer yer, açıldı sokağa gün gibi.
Masamda toz toprak,dünkü rüzgardan kalma
Kanepem de uçuşan kararmış yapraklar.
Soğuktan diplere sıkışmış bir sürü börtü böcek.
Ekmek kırıntılarına karışan uğultulardan
Küçük sevinçler yaşıyorum kendimce
Kumruların her öğününde.
Ve uzaktan bakıyorum bu tatlı hoş hengameye...

Gülen suratlı fincanım da soğuyor çayım.
Ben de üşüyorum iliklerime kadar
Hem sarmıyor artık balkon havası
Rüzgarın uğultusunda sarmaşık duygular.
Ciğerlerime kadar işledi özlemin
Burnumun direkleri sızladı.

Çayın dem'i Nem oldu gözlerimde

Bir nefes daha çekiyorum sigaramdan.
Ellerimde hasret yüklü hoş geldinleri saklıyorum.
Dudaklarımda busemi.

Sen her bahar gel.
Benden ellerini çekme....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1124552/benden-ellerini-cekme.html>

Kader...

[italik]

Söylesene neden geç kaldık biz birbirimize?
Halbuki aynı zamanın insanlarıydık.
On sene önce gelseydim de öyle tanısaydım seni diyecek kadar bir uzaklık yoktu aramızda.
Sen onyediy ben onbeş yaşındaydık daha
Gözlerimizden kalbimize inen yolu keşfettiğimizde
O yaşıma kadar çok şeyi sevmiştim biliyor musun?
Bir sürü arkadaşım vardı onları sevmiştim mesala...

Ama hiç biri gül kondurmamıştı yanaklarıma

Hiç biri ağzımı dilimi bağlayıp
Saçmalık yaptırmamıştı cümlelerime.

Kekelememiştim kimseyle konuşurken

Sakarlaşmamıştım, elim ayağıma dolanmamıştı hiç.

Nefesimi göğüs kafesime sığmayacak kadar çoşturmamıştı hiç kimse.

___Aşk mı bu
Daha yaşım onbeş
Çok erken...___

Zaman su gibi geçti
Çabuk büyüdük belki
Sen asker...
Ben gelin oldum
Sen derbeder.
Ben ölüm oldum...

Geç kaldık.
Birbirimizsiz yaşlandık.
Olmadı olduramadık.
Aşamadık önümüzde ki engelleri
Anlatamadık, anlamadılar.
Yenildik...
Her şeye herkese karşı yenildik
Zaman hızlı ilerledi ama biz birbirimize çok geç kaldık.

Yaşamadık mı?
Yaşadık.

Nasip kısmet işte....
Bak hala nefes alıyoruz
Sensiz yaşayamam diye bir cümle yok hayat felsefem de.
Yaşanıyor....
Çok Şükür...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1126253/kader.html>

Unutmak...

[italik]

Bana bak dedi kadın :

__Her kimsen bugün hep benimleydin, seni tanımıyorum.

Adam dedi ki usulca:

__ Ben seni on beş yaşından beri tanıyorum

Uzun bukleli saçların vardı.

Yanakların al al dı.

Bir keresinde sırf seni görebilmek için dalmıştım bahcenize

Baban taşla sopayla düşmüştü peşime.

Ben hiç vazgeçmedim seni sevmekten.

Kocaman sevgi dolu bir yuvamız oldu

Yavrularımız oldu.

Onlar erken terk ettiler bizi

Biz bize kaldık.

Dün hatırlamıştın beni

Bugün yine unuttun.

_____Olsun...

Dün sarılıp boynuma ömrüme ömür katanım dedin ya.

Bugün ömrünün geri kalanıyım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1133476/unutmak.html>

YOKSUN

[italik]

Uzansan koluma
Başın değse omuzlarıma
Sen yüreğimin gümbürtüsüyle uyumaya çalışırken
Ben saçlarını koklasam doyasıya
Sen dolsa ciğerlerim

Kokuna hasret kalmış içimde
Son bulsa bütün korkularım
Binlerce kelebek kanatlınsa yüreğimde

Nefesim nefesinle sarmaş dolaş
Sessiz sakın uyusa hiç kıpırdamadan

Biliyor musun ey sevgili?
Ben her gece bu hayalle
Bir kolum boşlukta uzanıyorum yatağa...
Düşlerim düşüyor ağır ağır
Sabah oluyor

__Ama sen yoksun.
_____Düşmüyorsun gözlerime.
Gelmiyorsun hayallerime

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1146986/yoksun.html>

Hükmün Yok.

[italik]

Katran karası uykularda,gecelerle sevişir ruhum
Aynaların buğusunda son nefesini verir can cekislerim.
En son ne zaman tertemiz bir uyku çektim bilmiyorum.
Kan revan içinde kaldı gençliğim.

Bir papatya misali döküldüm avuçlarına
Her defasında kopardın en masum yanlarımı...

Yüreğimin ıssız kentinde yıkıldı kurduğum hayaller.
Bu sevgi kıtlığında çim salar mı hiç öpüşlerin?

Darmadağın bir enkazın içinde mahkumum şimdi
Beni bana hapis ettin sen.
Unuttum sevişini, gülüşünü
Gözlerinde gördüğüm gök yüzünü.

Karanlığa attım bakışlarımı.
Gözyaşlarım içimde yıkıyor acılarımı
Korkmuyorum.
Uğruna yaşanan her şeyi silip attım bir çırpıda.

Biliyormusun?
Sana kör sağır dilsizim artık...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1152183/hukmun-yok.html>

Vay...

[italik]

"Dünya dediğin nedir ki bir gamhane
Kimi mal ister, kimi güzel eş, ya da bir hane"

Dünyalık nimetlere sarılır
ahireti unutursun bir an
Şeytan yoldaşın olur farkına bile varmadan
Allah, İmtihan eder imanını ölçer
Kul dediğin sabretmeli şükür etmeli ki, ersin kemale

Kul hakkı yer, gıybet edersen
Edep ile hayayı terk eder her şeyi ben bilirim dersin
Büyüğe saygı hürmet, küçüğe sevgi vermezsen
Bir de orda burda ahkam keser büyüklenirsen
Ve her şeye rağmen hani var ya şeytanın bir vesvesesi
___Ama benim kalbim temiz
Alnım secdeden kalkmıyor ki, dersin
___Vay haline...

Hem der ki
Yunus Emre;
"Elbiseye kan bulaştığı zaman onu yıkamadıkça temiz olmaz.
İnsan gönlünden dünya pasını temizlemedikçe kıldığı namazlar da yerini bulmaz."

Sen affedicisin.
Sen aciz kullarının ellerini semaya açmasını,
Tevbe etmelerini dilersen beklersin
Senden başka gidecek kapımız yok
Senden başka konuşacak kimsemiz yok

Sen bizi yoluna girenlerden
Kabeyi Tavaf edenlerden eyle
Yüzümüze nur, dilimize dua
Gönlümüze aşkını doldur.
_____Aşkını doldur Ya Rab...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1156434/vay.html>

Masal

[italik]

Sen bana uçurum oldun
Baktıkça düşmekten
düşersem tutmamandan korktum

.....

okyanuslarının derinliğinde can bulmaya çalışırken
ben ilk vurgunu gözlerinden yedim
kırıldı sanki yüreğimin bütün kıyıları
lime lime boğuldu duygularım

oysa ilk bakışın
göğüs kafesimde özgürlük için tepinen aşk kelebeklerini nasıl uçurmuştu
gökyüzüm oluvermiştin bir an
bütün göçmen kuşlar yüreğimde mesken kurmuştu
öylesine sıcak, öylesine bereketli bir vatan oluşmuştu

___Sonu olmayan bir masalmış her şey!
bir varmış,bir yokmuş işte...

Şimdi yüreğimin dar ve engebeli sokaklarında
adım atmana izin yok.

hücrelerime varıncaya kadar kemirdin
neyim var neyim yok hepsini bitirdin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1164561/masal.html>

Bu şiirde baskül yok :)

[italik]

bir adamakıllı diyete başlayım dedim
3 kilocuk verebildim.
elimde su şişesi
otur yat kalk egzersiz hareketleri anam gitmiyo bu kilolar .
göbek desen şaniyla şerefiyle oturuyor oracıkta bi gıdımcık erimiyor
ne edicem ben böyle yaa. .
inşallah gider bu eriyesice kilolar.

Akşama börek yapsam iyice bi doysam
Sabaha kadar aç kalıcam zaten
Kötü mü olur acep enerji depolasam
Gün boyu limonlu su içirim
Arada kimse görmez kaçamak yaparım
akşamdan kalma börekten bir dilim kapıveririm

Ah ah çıtır çerez olmak hayali
Çıtır çıtır patetes getirdi bak aklıma
Üzerine ketçap mayonez
Ne güzel olur yanında bir de soğuk gazoz

Sıkı diyeteyim yani
Midem isyanda gurul gurul çenesi hiç durmuyor maşallah
Göbek dersen yaymış kendini
Bir endam bir ihtişam
O kadar emin kendinden
Bu gidişle bu bünye harcamaz beni diyor

E haklı anam
Neyse ben gideyim
Acıktım.

.....
Çay var mı çay :)

Pohaça yanaklıyım lokum gibi tatlıyım.
Az boyum uzun olsa zayıfım aslında
Bir baktım ki yaz gecmiş, güz gelmiş
Göbek hiç erimemiş.
___amenna
Yani ben böyle iyiyim
Diyete elveda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1165105/bu-siirde-baskul-yok.html>

Sonra

[italik]

Sevmem ben vedaları
Öyle uzun uzadıya bakamam gözlerine
Kendine iyi bak falan da diyemem
Ya da görüşürüz

Bir vedanın arkasına gizlenip
Kavuşacağımız günü bekleyemem
Ya da hayal edemem.

O yüzden uzaklaşırım
Küserim,küstürürüm

Beni kötü bil kötü hatırla isterim
Veda bile etmeyecek biri haline getiririm kendimi
Sen için için kan ağlar, üzülür kahrolursun
Ben sırf inadımdan güler eğlenirim
Sonrası mı?
Sonrasını da
Benim kendimle olan kavgalarım girer devreye
Geceler boyu
Ay keşiği cümleler birikir dilimde
Gözyaşlarım boncuk misali dizilir avuç içlerime
Kimse görmez içimdeki yangını
Kendi kendime yanar yanar sönerim

Ve kime sorsan beni
O çok iyi ya demek ki seni hiç sevmemiş
hayret cevabını alırsın.
Sen şaşkın
Ben kaçkın
Veda etmeden bitiririz bir ömrü böyle

Sevmem ben vedaları
Sevmem işte

Olur da bir gün gelirsen
Korkma
Hoş gelirsin yine.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1166375/sonra.html>

Kırgın

[italik]

Çingene pembesi hayallerim geliyor aklıma
Hepsi birden raks ediyor dudak kıvrımlarımda

Her evcilik oyununda
prenses olmayı isteyen o mızıkçı kız nerede acaba

Gözlerimin daldığı çocukluğumda
Tarifi imkansız bir tat parmak uçlarımda

Biraz ekşimsi biraz tuzlu

...

Pembe panjurlu evler yalanmış

Kumdan kaleler yapıp yıkan
üzülmeyen çocuk yüreğimi istiyorum ben.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1168661/kirgin.html>

Avazım çıktığı kadar

[italik]

Uykuya ks bir yanım
tütün sarısı tenimde sndryorum geceyi
sensizlik diz ktryor sabahlarıma
dş kırıklarım uyur yanı başımda
umarsızca.

Bıraktım kendimi
dnsz yarınlara
sonrası h/içli ağlamalar
deli gibi
parçalanırcasına

Yaş aldıkça soğuyor nefesim
titrek ellerim geceye yarenlik ederken
bir yudum çay
ilaç gibi geliyor kurumuş kursağıma
tadı olmasa da

En son ne zaman gözlerime değdi gözün
bir düşün.
sonra ık karşıma

ben de sana kürüm
haberim olsun

Hiç bir sevda yakmıyor artık kavrulmuş yüreğimi
yağmurlara inat gözyaşım
kapattı kendini
göz mevsimlerine

Avazım çıktığı kadar susuyorum
Bir ahh düşüyor gözlerimden

şyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1169362/avazim-ciktigi-kadar.html>

Altı numara

[italik]

İçim ürpererek kalktım
Sıcacık yatağımdan
Korkarak
Sabahın köründe çalan bu kapı zili
Hiç hayra alamet değil di sanki

Amcam ölmüş

O cana yakındı yakışıklıydı
Delikanlıydı
Karayağız
boyu poslu bir adamdı
Simsiyah gür saçları vardı
Her sabah
musluğun altında yıkadığı
saçları
Hacı Şakir kokardı
Bir limon boca ederdi sonra
Sert rüzgarlarda bozulmasın fiyakası
Dağılmasın diye
Hep siyah çizgili takım elbise giyerdi
Ve hiç çift çizgi olmazdı pantolonu
Kızgın kül dolu ütü ile itina ile ütülerdi
Yatağın altına koyup sabah cillop gibi giyinir
Yeşilçamdan fırlamış artist gibi dolandırdı ortalıkta
İlk bayram harçlığımızı o verirdi
Şakacıydı
Güleryüzlüydü
Bir oğlu iki kızı vardı
Bir tanesi de yolda
bugün yarın doğdu doğacaktı
Amcalarımın içinde en baba yarısı olandı
Sekiz kardeşin altı numarasıydı

Bir hafta önce görüşmüştük köyde
Hayırlı bir işimiz vardı
Pazar günü yine toplanacaktık
Şekeri çukulatayı ben hallederim dedi
Biz öldük mü hallederiz dedi

Bayrama da on gün falan kalmıştı
Bayram öncesi sözü keselim
düğün Allah kerim dedi
Güldü
İnciler döküldü
Bıyık altı gülüşlerinden

/soğuk bir şubat gününde ağıtlar eşliğinde uğurladık/

Bayram geldi geçti
Yokluğun koca bir taş gibi oturdu
Kalabalığın ortasına
Yine de yenildi içildi
gülündü bile

O düğün de oldu

Hatta ahh Mustafa Allah rahmet eylesin
O olaydı ne güzel oynardı bile dendi

...

Yani hayat devam etti
Ediyor işte
Allah nefes verdiği müddetçe
/Mekanın nur cennet olsun /

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1169648/alti-numara.html>

Yağmur

[italik]

Bugün yağmur var
Sokaklar ıslak
Gök gürlüyor ara sıra
Deli deli çakıyor şimşekler
hasretliğin canıma tak dediği gibi

Camların buğusunda belirir hayalin

Sonra
Kaldırıma düşen damlalar kadar ağırlaşır özlemin

dalgınım
yalnızım

Dolu dolu yağıyorsun soluma

Boğulsam bana zarar
Çırpınsam bilmem ne işe yarar

Buram buram toprak kokuyor her yer
Belki de son defa çekiyorum ciğerlerime
Üstüne başka bir koku sinmeden

sensiz mevsim geçmez sanırdım
Zaman ne kadar zalim
ne kadar acımasız

Bu kaçınıcı sensizlik bilmiyorum
Zor da olsa yaşıyor ayrılığımız

Böyle havaları severim
Sokaklara atarım kendimi
Göz kapaklarıma düşen damlalar
karıştır gözyaşlarıma
Kimseler bilmez, görmez
Yağmur damlalarıyla yarışır
Yanaklarımdan süzülen göz yaşlarım

Bir ömür geçti
Yaşadık işte
Sen bensiz
Ben sensiz

Sustu yağmur

Şimdi
İçimde parçalanan anılar
Sessizce bir kenara çekilip ağlıyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1171962/yagmur.html>

Kelebek

[italik]

Çok uzaklara gitmek
Kaybolmak istiyorum
Hatta bir adım ötesi
Ölmek istiyorum bazen
Silinmek
Yok olmak

Sonra
Bir fırtına kopuyor
Sesin duyuluyor
Karanlığı yırtarcasına
Uyan

gülen gözlerin
Küsmelerin
Dudak büzmelerin geliyor aklıma
o gülüşün
Onu tarif etmek imkansız

Utaniyorum kendimden
Senin bana
Benim sana ihtiyacım var

Bir an gittiğimi düşündüm

Bir kız çocuğu ilişti göz ucuma
Yalnız, hırçın
Boynu bükük
Bir sürü kedisi var
Ama mutsuz

Benden dolayı herkese kızgın
Sanki bir adım ötesi
Benim şimdiki halim

Kendi karanlığıma kapatmışım
Tap taze umutları

Hakkım yok
Özür dilerim

Sen benim nefesim
Prensesim.

Tut elimden hadi
Çıkalım dolaşalım
Karanlığı boğacak
Bir sürü hayal toplayalım

Bir düşünsene
Büyümüştün
Benim etrafımda
Sana benzeyen
İki kelebek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1173038/kelebek.html>

Duy Sesimi

[italik]

Katilim sensin

Dün gece içimdeki çığlıklarımı haykırdım duydun mu?
Sana ulaştı mı haykırışlarım?
Hissettin mi sıkışan yüreğimin sancısını?

Aniden lime lime doğrandı mı etlerin
Kalkıp dolandın mı evin içinde çaresizce?
Baktın mı aynada canavarlaşmış yüzüne
Ağladığımı yalvardığımı duydun mu yine
Ellerine bak nasıl kıydın bana

Senin hiç çocuğun yok mu amca
Sen hiç mis gibi evlat kokusu çekmedin mi burnuna
Benim annem koklamaya kıyamazdı beni
Babam prensesim diye severdi mesala

Ya sen
Sen canımı yakıyorsun
ağlıyorum
Küçücük bedenimde
Koskoca yaralar açıyorsun

Korkma
Senden başka kimse duyamaz benim sessiz çığlıklarımı,
Senden başka kimse hissedemez benim ağladığımı,
Gözlerimdeki korkuyu
Şeytanlaşmış ruhuna asıyorum
Ölünceye kadar hisset beni
Ölünceye kadar duy sesimi

Katilim sensin

Hangimiz ölmeli bilmiyorum

Ben cennetin baş köşesindeyim

Haberin var mı bilmem
__Zebaniler dört gözle bekliyor seni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1173521/duy-sesimi.html>

Gelsen

[italik]

Özlemine ikiye katlayan
Koca bir hüznün var yüreğimde
Gözlerinin kahvesinde demlenmek
Sıcacık bağrında dinlenmek istiyorum şimdi
Nerdesin

Seni özledim

...

Gelsen
Tane tane öpsem gözlerinden
Usluca dokunsa dudaklarım tenine
Ürkme
Öyle özledim ki
Bırak dolansın buselerim her yanını
Sana doyumsuz biliyorsun
Kaç senenin hasreti var gözlerimde
Bırak dolansın bakışlarım her yerini

Gelsen
Tek kurşunla öldürürüm zamanı
Sensizlik biter
Ellerim mih gibi çakılır
Dudaklarının kıvrımlarına
. Gülümsersin
Mutluluk dolar avuçlarıma

Yüreğim
tozu dumana katar
o zaman
Altın kafesinden kaçan bülbüller gibi
şakırım etrafında

Ah bi gelsen
Sarılısam
Boyun bükmüş hasretliğim son bulur kollarında.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1175774/gelsen.html>

Geldim İşte

[italik]

Senden kopmadım
Koparıldım...

Kaç parçan kaldı gözlerimde
Ruhumu bıraktım sende ben
...

Kırdım zincirlerimi
Prangalar vurulmuş hasretliğimi
Dindirmeye geldim
Gece yağdı içime
Katran karası gölgelerin
Elleri hiç gitmedi ömrümden
. Nefes alamıyorum sensiz

Her gece
Yıldızları ayırdım tek tek
Işığım ol diye

Biliyorum
Elin ayağına dolanır senin şimdi
Kalbim yerinden çıkacakmış gibi
Affet
Bunca seneden sonra
Mahcubum sana

Belki kırgınsın
Kızgınsın

İçimde uzak şehirlerin türküleri
Buraların gecesi ayaz
Gündüzü bağı yanık yalnızlık
Ben hep sana koştum durmadan
Yakalayamadım
Hep bir adım geç kaldım
Ellerine

Geldim işte
Ötesini berisini boş verelim ne olur
Ardımda başı bozuk bir hayat
Kanatları kırık baharlar bıraktım
öldü içimde yeşiller
Bir rüzgara küsmedim
Kokunu getirdi bana hep

Nedenleri niçinleri sildim
Herkes kadar suçluyum işte
Herkes kadar korkak

Deli cesaretine bürünüp geldim
Bir fiske vur hadi yalnızlığıma
Bitsin sensizliğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1177628/geldim-iste.html>

Bu Şehir

[italik]

Çok uzun bir zamandan sonra
İlk adımlarım bu şehirde
Sensiz
Ama seninle dolu

Küllü şehrin kaldırımlarında gezindim
Kuğulu park
Okuduğum lise
Belediye durağının karmaşası
Ve ardımdan gelen ayak seslerin
senin hayalin

Kalabalığın içine karışmış çığlıklarım çınladı kulaklarımda
Hem çok yakındık
Hem de çok uzak

Yaşanmışlığın çizgileri nasıl yansıyor yüzüme
O kafenin önünden geçerken
Yine utangaç tedirgin kızı gördüm
Acı bir gülümseme belirdi yüzümde
İlk sahlepin kokusu geldi burnuma
Boram boram
Ve koşar adım yürüdüğüm
İsli kaldırımlar

Siyah beyaz çekilirdi bizim zamanımızda resimler

Sen gelince renklendi dünya
On yedilik çağlarımda

Şimdi fark ettim
Ne kadar kırgın olsam da
Martısı bol
Mavisi eksik
grimsi denizi
Kömür kokan bu şehri
Özlemişim.

En çok da dudaklarına sarılmayı özledim
Gamzelerin gelincik tarlası gibi açarken
Gözlerinin kısılmış aralığında kaybolmayı özledim

Kırgın olmakta haklı değil miyim?

Bir ben geçtim şimdi sana ait olan bu şehirden
Yıllar önce kırıldım dağıldım
Barışmam bir daha
Ben bu şehre dargınım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178987/bu-sehir.html>

Hadi Gülümse :)

[italik]

Bugün çayımı termosu
simidimi çantama alıp
Dışarı çıktım
En masum yere gittim
Kahkaha sesleri çınladı kulaklarımda
Cümbür cemaat oyun oynayanlar
Toz toprak içinde takla atanlar
Düşenler kalkanlar
Ağlayanlar
Salya sümük kolu burnunda dolaşanlar
Salıncak sırasında küçük tatlı atışmalar
Ağaçların yeşili eksikti biraz
Ama olsun

çocuklar ah o sevgi kelebekleri
Her biri taze fidan gibi bu parkta
Onlar nefes nefese
Ben
sakin sessizce
Bir köşede oturup izledim
her birinden payıma düşen gülüşü aldım sadece

Hep beraber
Gülelim mi biraz
Dostlar da sarsa etrafımı
Keyfime diyecek yok valla

Güle oynaya
Sohbetin en koyusuna yelken açalım mı
Unutulmaya yüz tutmuş
Şarkıların ardına saklanmış
gülüşlerimizi azad edelim hadi

Her şeye herkese inat gülelim
Bugün gülelim
Yarına Allah kerim

Sizin var mı
Yüzünüzdeki gülücüğün bir sebebi

Yoksa yıllar yılı kederlere takılı mı kaldınız
Boş verin gülmek en iyi ilaçtır
Azad edin o gülüşleri

Ben az önce kahkahalarla güldüm mesala

Bir dostla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1182857/hadi-gulumse.html>

Değişmedi

[italik]

Uzunca bir aradan sonra
Yine sen düşüyorsun kalemimin ucundan...

Karanlığın ortasında
Uyku ile cebelleşirken
Sahlep kokuyor burnuma
Geçmişten ese ese
Sıcacık.
Beynimin en derinlerinde
Gömüldüğün yerde
Rahat durmuyorsun
Gece gece bu sahlebin işi ne düşlerimde

Kaç uzun yıl geçti
Her şey değişti
Şu oturduğum şehirde
Kaç ev değiştirdim bir bilsen
Gördüğüm yüzler
Konuştuğum sesler
Ağaçlar çocuklar
Kokladığım çiçekler
Hatta mahalle arasındaki
Kediler köpekler bile değişti

Bir sen değişmedin

Unuttuğumu sandığım her an
Hiç ummadığım bir şekilde
Düşüyorsun aklıma
Her yerde peşimdesin
Hep benimlesin

Ben bile değiştim
Saçlarımda kar yangını
Gözlerimde yılların yorgunluğu var
Yanaklarımla alı soldu
Ellerim titrek çoğu zaman

Kendimi unuttuğumda
Unutur muyum acaba
Seni hangi zamana gömdüğümü

Bir şey var hiç değişmiyor
Zamanın külleriyle örtülse bile
Aşk aynı aşk.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1185952/degismedi.html>

Bir Bilseniz...

[italik]

Benim adım Eylül...

...

Benim sizden
Sizin benden
öyle çok alacağımız var ki

siz suçunuzu attınız
sevdayı yaprak misali savururken

ben rüzgarımın önünde taze tomurcuklar taşıdım yeşilliğe

yürekleriniz
ayların belki de yılların yorgunluk sarhoşu iken
umarsızca harcadınız aşkı
yükünüzü sallayıp attınız omuzlarınızdan
kaç milyon insanın gözyaşları yığıldı dibime
kolay değil
ilkbahara gebeyim şimdi
ilk kırptılar bende gizli yani

Yüklemişler sırtıma hüznü
Sarı en çok bana yakıştı
Hâlbuki benim suçum değil
Bu kadar sararıp solmak
İnsanoğlu işte
Yüklendikçe yüklendi üzerime

Diğer on bir ay severken
Ayrılık için neden beni seçtiniz
Oysa ben yaprak hışırtılarında
Çok seven ayaklar gezdirdim
Üşütmeyen yağmurumun altında
Çok yürekler ısıttım
Kavurucu sıcakların ateşini attınız serinliğimde

Göçmen kuşlar bile göğümden kaçıp gitti
Halbuki bir bilseniz
Benden aldıkları güzellikleri kanatlarında taşırlar
İlgıt ılgıt....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1186425/bir-bilseniz.html>

Dalgalar

[italik]

Bu şehrin hikayesi hiç bitmez bende
Gri ile mavinin oyunu

.....

Kazanan deniz
Üstünde gemiler
Göğünde martılar
İçinde bereketli balıklar

Dalgaları kalbimin kıyılarına vurdukça beni geçmişe taşıyan

Aniden bir ses çınlıyor kulaklarımda
Lokomotifler
Elleri yüzleri simsiyah
Bir sürü kömür toplayan çocuk
Gözleri ıslık ıslık
Bir avuç sıcaklık yerden aldıkları

Ah hırçın dalgalar ah
Nasıl temizlenmediyse bu şehrin karası
Benim de yanıyor hala yüreğimde acısı
Ne zaman bu şehre ayak bassam
Bir gölge takılıyor peşime
Sesi nefesi hemen kulağımın ardında
Elleri elime geliyor bazen
avuç içlerim sızlıyor
Kalbimin can çığlıklarında

Bu şehir uyutmuş sanki bizi

Ne zaman gelsem
Yine kaldığı yerden devam ediyor
Aşk hikayesi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1187812/dalgalar.html>

Yıllar Önce...

[italik]

Sen & ben
biz olamadık zaten hiç

Yürek eski çağlarda kalmış
ufak bir kıvılcımı büyütmüş içinde

Uzak şehirlerde kaybolmuşuz biz
Ölmüşüz belki de

Ağır ağır işlemiş zaman
Geçmişin kollarında kalmışım
Sen istersen
Bir iki cümle kur bırak geleceğe
Vakti gelince uyandırır derin uykulardan
Sağır kalmış tüm yanlarımı

Eylül savururken sarı saçlarını
Hiç canım yanmadı
Kanım aktı toprağın en dibine
Bir damla yaş akmadı gözlerimden
Ne dediği belli olmayan
dilsiz bir martı uçu yüreğimden

gömdüm seni
Sisli puslu bir kente
kıyılarında dolanma
Dalgalar yok seni şaha kaldıracak
Sular durgun, tertemiz artık

Biz
Biz olamadık....
Dizlerimde uyumadın hiç
Dizelerimde rahat uyu emi

Yaşadığımızın şahidi de yok zaten
Birbirimizi bile koruyamadık kendimizden

Başka başka şehirlerde yaşadık
Yıllar önce öldük

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1188868/yillar-once.html>

Acı. . .

[italik]

Sol yanımı parçalıyorlar anne
Lime lime edip kesiyorlar
Bu yara derinlerimde
Her gün kanayan yanlarımı da söker mi?

Yedi erkek kardeşin birtanesiydim ya anne
Şimdi hiç biri yok etrafımda
Gözlerimden boncuk boncuk akan yaşlarım
Toprağından yüreğine ulaştı mı anne

Hepsi dünya işine daldılar anne
Olmaz bir şey için düşmanlık ettiler
Kardeşlikten men edip
Yabancı bildiler
Beni yaşarken öldürdüler anne

Uykularım acı
Rüyalarım yabancı
Nefesim kesiliyor anne
Boğazım düğüm düğüm
İçimin sancısı kabrine doldu mu anne

Kaç senedir yüzüme bakmayanlar
Şimdi ah vah ediyormuş duydum
Ne ölüme ne dirime gelsin diyenler
Aynı karında yatmamış gibi düşmanlık edenler
Sol yanımın gidişine ağlıyormuş annem

Ahh bilmezler anam giden sol yanım olsun
Neleri öldürdüler
Neleri yok ettiler bende.

Allah nefes verirse yaşarım
Toprağından bir nefeslik güç aldım anne...

Not : Bu şiiri göğüs kanseri olan ve Allah ın izniyle çarşamba günü ameliyat olacak halamın iç dökümlerinden esinlenerek yazdım. Allah tüm hastalarımıza şifa versin inşallah.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1189583/aci.html>

Har

[italik]

Zembereği bozulmuş saatlerde
Ölüm kurnazca sokulurken koynumuza
Kırpıklerinin yanaklarına düşen gölgesinde
Bağdaş kurmuş acılar

.....

Gecenin ağıt yakan karanlığında
İçimin çığlıklarında ürperiyor sesim
Genizimde boğulan gözyaşlarım
Ne yarama, ne acıma su serpmiyor

Ben de geleceğim
Onlar şunlar bunlar herkes gelecek
Bekle...
Kimse ölümsüz değil

Duygularımı intihara saldım
şah damarımdan çıkıyor canım
Üşüyen parmaklarım
Kendi harında ısınmaya çalışırken
Geceyi örtüyorum gözlerime usulca

Biliyorum sen gidince
Ardın sıra gitti her şey

Binlerce göçebe kuş
Kanat çırpıyor göğsümde
Hepsi yönünü yitirmiş
Kör sağır dilsiz
Kendi göğüme gömdüm göğsümü
Nefes alamıyorum

Tane tane yaşadım zamanı seninle

Sana sarıldığım gibi
Sarılıyorum son bakışına
Bakışlarının değdiği her yerimde
Can kırıklarım var

Gözlerinin kuytusunda yatır beni...
Yaralı avuçlarımdaki sızıyı öp
Dinsin acılarım

Bütün ışıklar söndü
Gece kumpas kuruyor düşlerime

şimdi ellerim bağırında bağlı kaldı

Ve bir de gölgede gülüşlerin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1192325/har.html>

Beni Güzel Hatırla

[italik]

Beni gömerken hatıralara
Çok derinlere itme
Vurgun yerim kuytu köşelerde
Nefes alamam
Güzel bir yer ayır
Gözden gönülden uzak olmasın pek

Mesala yağmur yağarken hatırla
Saçlarına doluşan damlaların ağırlığına
Dalgalarla sarmaş dolaş olmuşcasına
Sırılsıklam ıslanırken
Sana yudum yudum yağdığımı unutma

Güneş açtığında da gülüşümü hatırla mesala

Şarkılarımız çaldığında
hatırla
Ya da geç buldum çabuk kaybettim dinlerken Müzeyyen abladan
Ben seni unutmak için sevmedim de
Fısılda
Ben duyarım .

Karanlığın içinde parlayan gözlerimi hatırla
Ellerimin sıcaklığını
Sonra birden buz kesen dudaklarımı
Gözlerimden dökülen incilerin
Yanaklarıma açtığı yaraları hatırla

Ve
Yalnızlığının acısını yaşarken

Aslında hiç biz olmadığımızı hatırla
Kendim ettim kendim buldum de
Fısıldama
Haykır
Herkes duysun

Sitem etme kırılma bana
Beni kınama

Bu kadar çok aklına geldiğim için şaşırma
Belki sevgi
Belki nefret
Belki de pişmanlıklar
Adı her neyse bilmiyorum

Ara ara hatırlarsan üzülürüm
Beni unutmaya çalışma

Beni güzel hatırla işte
Başka bir şey istemiyorum. . .

Kaynak:

Sınav

[italik]

Her şeyden vazgeçmişken
Ben den vazgeçilmediğini hissettim bir an

Mum yandıkça dibine akar ya
Ben de uyandıkça içime doğdum hep
Bir aydınlık çöktü ruhuma
Yeniden yine büyümeye çalışıyorum ben...

Düşündüm.

Toprak ve sudan ibaret değil mi vücudum
Geldiğim yer de belli
Gideceğim yer de
Hiçbir şeye sahip değilim
Boş bir ceset yığını her yerim
Bu gören gözlerim
Konuşan dilim
Yazan tutan ellerim
Bana ait değil
Kalbimin zikrini duyuyorum sadece bu aralar
Ne güzel bir sesleniş
Hesap kitap işlerinden anlamam pek
Ama biliyorum
Yapılan her şeyin bir bedeli var
Ya bu dünya da
Ya öbür dünya da
Ödemeler alınacak tek tek
Yaşadığımız her anın
Gün/ahımızın sorumlusu biz değil miyiz?

Şimdilerde gözlerimi kapattığımda
Korkuyorum
Korkunun ecele faydası yok derler ya hani
Ölmekten değil
Beynimin içindeki gerçeklerden korkuyorum

Hiç bir şey tat vermiyor artık.

___ Bu dünyaya tat almak için de gelmedik zaten

...

Bazen bir dost sesi geliyor uzaklardan

O zaman ayrı bir huzur duyuyorum
Biliyorum ki
Manevi bir bağla bağlıyız
Ve o bana bir vesileyle geldi
Bunun için Rabbim e hep şükür ediyorum
Tabi ki ondan medet ummuyorum.

Tek sığındığım kalpte ki sonsuz aşk
Ve O beni aşka doğru götüren
Yönelten
iyi bir yürek.

Yaşanan her şey sınav
Sığındığım ve sustuğum müddetçe huzurluyum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1211398/sinav.html>

İç/sel.

[italik]

Sen'li şiirler biriktirdim
Kalemimin ucuna
Ben yazmak istemesem de
Doğum acısı çekiyor belli
Sancısı gün gün büyüdü içimde
Şimdi hazır düşmeye...

sana olan
özlemim
keser nefesimi
daha da büyür
gözlerin
gecelelerin
karasında
sarılırım sigaraya
iyice artar bağımlılığım
kokun düşer
sonra geceye
dağılırım

ah
bu geceler
şafaklarına küslüğüm
ayrılık tarihini
attığın
güne rastlar

can çekişirken iç çekişlerim
düştüğün yerde can bulur düşlerim

Burada deniz hep maviye hasret
Kömür tozuna karışır bulutlar

Bu şehrin sokaklarında sensiz dolanıyorum şimdi
Değişen hiçbir şey yok

Her şey aynı
ben yaşlanmışım sadece biraz
Sensizim derken ;
yanımda yoksun
Ama bu şehrin içinde bir yerlerdesin
Olsun
Bu bile bana yetiyor

Kalbimin hiçbir şeyden haberi olmamalı
Yoksa sığmaz göğüs kafesime
Dünü olmayan yarınlar
Atar kendini

Üşürüm
Sonra bir çift göz belirir karşımda
Kömür karası
Sıcak salep kokusu tüter burnumda
Isınırım

döküldü hayallerim
Sabah olmuş

Düş/tü

Bitti.

Şiirime ses olan nefes olan Gamzelim'e gönül dolusu teşekkürler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1213161/ic-sel.html>

O' na Söyle

[italik]

Ona söyle kalbim
kan damlıyor gözlerimden
Baktığı herkeste onu görmekten
Usandı
Göz çukurlarıma kaç hasret birikti bir bilse
Utanır belki gece gibi düşlerime çökmeye
Daldığı derinliklerde boğulmayı beklerken
Kulaklarımda çınlıyor sesi
__Gitme.

Nadasa bıraktım körelmiş duygularımı
Ona söyle kalbim
Bir dökümlük gözyaşı kaldı gözlerimde
İçime aksa merhem
Dışına aksa irin sanki
Her biri kurşun gibi ağırdı

Ona söyle kalbim
Azat etsin beni gülüşlerinden
Gözlerinden
Düşüncelerinden
Artık senin de takatın kalmadı bak
Tekliyorsun ara sıra
Kaburgalarımın arasında can çekişiyor
Benim unutmak
senin uyutmak istediğin duyguların

Ona söylemeye zamanın yok
Sen unut
Olmaz mı?

Ne kendini yor
Ne beni
Şurda köşede duralım biraz hadi

Nefes nefese kalmış geçmişimiz
Dinlensin biraz .

Boş ver
Uyuruz unuturuz
Unutuluruz belki

Hey kalbim
duyuyor musun beni?
Sesin soluğun çıkmıyor

Anladım

...
Bir yerlerde bir kalp durdu sanki...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1214240/o-na-soyle.html>

KALDIR BAŞINI BENİ SEVDİĞİNİ SÖYLE

[italik]

Gözlerin hiç bu kadar soğuk bakmamıştı bana
İçim dondu korktum,ürperdim,üşüdüm.
Kalbime binlerce hançer sokuldu sanki;
Dondum kaldım,ağlayamadım...

Kaldır başını beni sevdiğini söyle
Alevinle yak ısıt yaşat beni
Gözlerinin ateşi canlansın yeniden
Kalk ne olur bana sevdiğini söyle.

Bu korkunç rüyadan uyandır ne olur beni
Düşlerinde gördün soğuk yüzümü de
Tut kaldır ellerimden;
Kaldır başını ne olur geçti bitti rüyaydı de...

Ellerin hiç bu kadar soğuk olmamıştı
Üşümemişti hiç avuçlarının arasında ellerim
Buz tutmuş sanki tüm bedenin..
Korkutma beni ne olur;
Kaldır başını boz bu soğuk havayı...

Hani ilk tanıştığımızda ben konuşamamıştım
Donmuş kalmıştım sanki hatırlarsın değil mi?
O zaman
nasıl da sımsıcak bakmıştın,gülmüştün
Nasıl da ısıtmıştın kalbimin derinliklerini...

O zaman olmayacak değil mi artık hiç?
Kaldırıp başını bakmayacaksın artık gözlerime.

Bu beyazlar hiç yakışmadı ki üzerine,
Oysa en çok o rengi severdik seninle...

Hani biz hiç ayrılmayacaktık,
beraber gidecektik her yere

.....
Ve öldüm bende....

Şiirime ses olan nefes olan can veren Gamzelimm 'e sonsuz teşekkürler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1216817/kaldir-basini-beni-sevdigini-soyle.html>

Uykudan Önce

[italik]

Adresi belli olmayan kurşunlar sıkılırken nağmelere
Olay yeri inceleme hiç bir iz bulamadı
Kan revan içinde oysa her yer
Avuç içlerim yokluğunla sınanmakta
Buz kesti her yanı
Nerdesin?

Deliller kalktı ortadan
Kim vurduya gitti dinlediğim şarkılar
Kaç kere dinledim
Sil baştan Şebnem Ferah dan

Esmeray söylüyor "beni unutama"
Unutamadım ki!

Ben hangi şarkının hangi notasında can verdim bilmiyorum

Bir cinayet işlendi satır aralarında
Kaç kere öldüm hatırlamıyorum
Şahidim yok kendimden başka
Ben de kendime kıyamıyorum

Papatya kokusu sinmiş her yere

Kuşların kanat sesleri eksik gökyüzünde

Hüzün yığını bulutlardan geçiyorum
Bu aralar
Merak etme iyiyim ben

Selda bağcan bağıyor kulak ardımda
"Bir gün gelir de unutmmuş insan"

Sahi unutabilir miyim
En sevdiğim hatıraları

Şimdi nefes almalıyım
Vazgeçtim şarkılardan
Ninni söylesene

Gözlerimin buğusu nem olsun gecelere

Bütün ışıklar sönsün.

Saç tellerimi umutla ördüğüm zamanlar geldi aklıma
Kırpiğime düşen kahkülüm
Ordan burdan fırlayan
saçlarımı tutturduğum siyah tel tokalarım
Kırmızı kurdelalı papuçlarım
Beyaz çoraplarım

Yarın ki dersimi de yapmadım
Olsun
Elektrikler kesildi
Bakkalda da mum kalmamış derim

__uykuya dalmadan 6nce
Nihayet daldığım sesinle gülümsedim _

Geceyi indiriyorum gözlerime usulca

"Üşüdüm üstümü örtsene anne"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1218926/uykudan-once.html>

Kendime Hediye

[italik]

Bir gülümsemenin içinde ne kadar hüznün saklanabilir ki

Yaş almak mı?
Yaşlanmak mı?

Göz kıyılarımdaki kaz ayakları
Gülümsediğimde pek de kötü durmuyor aslında
Her nedense;
Şimdilerde bir hayli belirgin
Eskiden hiç yoktu
Olsun
Ben bu halimle de gülümsemeyi sevdim

Önceden üçer beşer çıkardım merdivenleri
Eee o zaman çocuktum gençtim yani
Her şey toz pembe
Bir kanadım eksikti uçmak için nerdeyse

Şimdi asönsere biniyorum
hiç yoramam ayaklarımı
O da yoksa oflaya poflaya
Otura kalka gidiyorum işte
Zaten mümkünse düz yolu
Bir de yokuş aşağı olanı tercih ediyorum
Ayaklarım ağrıyor
Üşengeçlik değil benimki inan ki
Sonrasın da çekiyorum zaten acısını

Aslında bunlar işin gırgırı
En basiti taksi çağırmak
O da olmazsa ambulans tek kurtuluş
Benim tansiyonun yükseklik korkusu var biraz bu aralar
Acilde ,acil müdahale yapılır
Düşürürler on dakikada
Sonra çık bahçeye
Ohh gel keyfim gel
Zahmetsiz gezmiş olurum işte
Bir de hastane önünde
Çay sigara keyfi
Güvercinlere de iki simit ısmarlarım
Karınları doyar biraz

Elbet bir arayanım olur
İyi ki doğdun iyi ki varsın diyenim olur

Hiç kimse aramazsa
Dostlarım var benim
Kapı gibi çelikten
Sapasağlam
Onları ararım

Felekten bir gün çaldım...
Şükür bugün de yaşıyorum.
^^iyi ki varım,iyi ki varsınız^^
Doğum günüm kutlu olsun bea:)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1220399/kendime-hediye.html>

Korkuyorum

[italik]

Bütün ışıklar söndürüp
Karanlığa kapatmışım kendimi
Dünsüz yarınları yaşadım
Öylesine
Sıradan her gün ki gibi

Issızdım
Gönlümün kıyılarına düşecek
Bütün gemileri yakıp yıkmıştım
Yıllar önce...

Kelebeklerin uçuşmalarını hissetmek
derinden usulca
Yapma
Korkuyorum
Gelme
Mühürlenmiş yüreğimin sokaklarında dolaşma
Bakma gözlerime
Ne olur aynı acıları tekrar yaşatma

Küllerinden yeniden doğurma bu aşkı ne olur
Yakma yeniden

Ben bile kalbimin yerini unutmuştum.
Sen nasıl oldu da bulup,
Ona dokundun.?
Nasıl çıkardın dipsiz kuyusundan?
Bir bakışınla nasıl erittin buz tutmuş yanlarını?

Nasıl bir ateş düşürdün içime?
İzin ver
Ya kaçıp kurtulayım.
Ya da ateşinle yanıp kavrulayım.

ya sonsuza dek benimle kal
Ya da dön sırtını git
hiç sana dair hayaller kurmayayım

Korkularımın girdabından çıkarıp al
Tut ellerimden

Beni ya kölen ya yoldaşın yap.
Ya arkana saklanıp pusayım.
Ya da izin ver aşkınla güç bulayım...

Kaburgalarımın arasında can çekişen kalbim
ellerinde nefesinle can bulan bir serçe gibi
Kanatlanıp uçacak bir öpüşünle

Bak gözlerime
Dokunduğun kalbe
Yine yeniden sevmeyi öğret.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224744/korkuyorum.html>

Her neyse ne

Yere göğe sığmayan, ele avuca gelmeyen yanlarımızı yitirdik.

Gecenin kör karanlığında yüreğime ay gibi doğan,
Bir bebeğin ana kucağında can bulması gibi;
Tenimde büyüyen , içime işleyen sevdanı öldürdüm bir çırpıda.
Hiç acımadan .
Canımın yandığı kadar acımadım, acıtmadım.
avuç içlerimden dökülen gençliğime de yanmadım.
Avutmadım kendimi...

___ Ne oldu da nefesin tuz olurken dudaklarıma
___ Şimdi toz oldu avuçlarımda?

Koskoca bir yalan
Derme çatma bir viraneymiş ömrüm.
Gözüm kör, kulağım sağırmış
Sen hiç utanmadın, hiç korkmadın
Gönlümü darmadağın edip
Yıkıp dökmeye.

_____ Ve sen hep Canımı almadan.
öldürdün beni CAN alıcı gülüşünle...

___ Yalancı cümlelerin içinde kaybettik birbirimizi
Nankörlük diz boyu büyürken
Zerre kadar umursanmadan küçüldün yok oldun gözümde.

Şimdi aldanmışlıklara aldırılmış
Aldatılmış...
Yüreğimle beraber ayaktayım.

Sigaramdan düşen küller gibi hayallerim.
Yüreğim üzerine izmaritler basılmış kül tablası sanki
Gözümde düşenlerin haddi hesabı yok.
Neden her neyse ne;...
Bilinmiyor işte.

Ben küllerimden yeniden doğdum.

___ Ve ONLAR... günaha girdiler ;
_____ Hangi rüzgarın önüne kapıldılarsa....
_____ orda öldüler.

Meryem Ayan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1490883/her-neyse-ne.html>

Sızı

Canımız sağ olsun yeter ki
Görüşürüz....

Canımız sağ ama görüşemiyoruz.

Özlemek hiç bu kadar uzun ve yorucu olmamıştı.
Gözlerimin bakışı dalarken maziye
Artık hiç bir hatıra o kadar net değil .
Bölük pörçük tutunuyorum senli benli zamanlara...

Adın , sesin,gülüşün, nefesin
Yüreğimin içinde mıh gibi.
Sapasağlam.

Ayaklarımın dermanı yok sadece.

Ellerim titrek, yüzümde sayamadığım kadar yaşanmışlık...
Gözlerimin de ferî yok epeydir
Aynalara küseli çok oldu.
Bir sis bulutu ardında kaldın sanki
Ne erişebiliyorum, ne de görebiliyorum.
Unutmak istemeyeceğim kadar çok sevdim seni.

Hem bir sızı hem bir ateş,
Yanmakla yok olmak gibi içimde bir yerdesin.
Aklımdasın.

Bir nefeslik canım var.
Ve seni yanımda istiyorum.

Nerde olursan ol
Beni gülümsetiyorsun.

Meryem Ayan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1491042/sizi.html>

İhtimal

dil söylese de
gönül yorgun
asırlar oldu sanki
yarin sesinden
bir yudum ab-ı hayat içmeyeli...

kırılgan bir baharın sonuna tanıklık ettiğimden belki

ya da her sokağın çıkmazında
mevzilendiği için sözcükler
okuduğum tüm şiirler küfür gibi acıtıyor dudaklarımı şimdi

oysa bilsen ne çok duam vardı öznesi sen olan
bu yalnızlık, bu kimsesizlik hissi gri bir sis gibi çökmeden önce
şehirdeki evlerin çatılarına

bir sevda uğruna ise bu bitişler
söyle ne avutur şimdi
her bitimsiz sancıyla durmadan devinen yüreğimi .
...

bir ihtimal var gözlerinde
saklanmışken en kıymetli anıların zulasına
hani ansızın yağmur yüklenir ya bulutlar
öksüz bir ikindi vakti
öyle nemli
öyle dokunsan ağlayacak
sükut etsem olmaz
konuşsam hiç...

bir ihtimal var gözlerinde
hani uyku tutmayan gecelerde
en sevdiğin şarkıya tutsak olur kelimelerin
adımlarsın şiirlerin hüzün koridorlarını
gölgen ıssızlığından büyük
kurtulsam dersin bu esaretten
kırsam sevda parmaklıklarını
kucaklasam gökyüzünü yeniden
firar etsem olmaz
kalsam hiç...

bir ihtimal var gözlerinde
hani birkaç adım atsan kor gibi yakan insanı
dokunsan
parmak uçlarında buharlaşan serap gibi
yaklaşsam olmaz
gitsem hiç...

bir ihtimal var gözlerinde
hani sonu görünmeyen uçurum kenarlarında
ölümle karışmışken nefesleriniz birbirine
bir türlü adlandıramadığın yarım kalmışlık hissiyle
hayata o son bakış var ya

hani bir kez öpsen acılarımdan
geçecek sanki yıllardır kanayan yaralar
ölsem olmaz
yaşasam hiç ...

bir ihtimal var gözlerinde
kınından çıkmış bıçak gibi keskin
geceye yoldaş olan yıldızlar kadar göz kamaştırıcı
bir ihtimal var
sevsem olmaz
sevmesem hiç ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1491806/ihtimal.html>

Umutsuz

Bu bir ayrıştırma
Ya da uzaklaşmak
Kalabalıklar içinde
Yalnız kalmak...

...

Kaç ömür sığdırdık
Sığınmacı yüreğimize
Mülteci umutlarımızı sakladık
Savunmasız hayatlarımıza.

Kaçamaz denilen ne varsa
Yaşanmışlığın tadına varmadan
Kursakta kalan lokma hesabı
Bir bir yuvalandılar
Yuvası olmayan köhne kaldırımlara

Aşk yolunu kaybetmiş kör bir dilendiydi .
Sevmek dışında bütün algıları açık
Ama bir o kadar da saygısız .

Küfürbaz dünyanın
Alayına
Gelmişine geçmişine mil çektim
Karanlığa dalmak değil bu
Bütün ışıklar arasında ki
Göz karmaşıklığı.

Bu bir vazgeçmişlik herhalde
Umut çok uzak
Gökyüzünün bir yanı eksik
Kuşların kanatları mı kırık ne?

Ben
ne mi yapıyorum bu arada?
Kendime bir yer edindim
Görüdüğüm yerde vuruldum
Kurşuna dizildi hayallerim.
Sığamadım yani
Geldik gidiyoruz denen dünyaya.

Meryem Ayan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1492001/umutsuz.html>

S/onsuzluk

Gözlerinin dergâhında huzur ile
Meşk ederken yüreğim
Sana kucak açmış gençliğim geldi aklıma

.....
"Gözlerin derken ; onlar da elimde kalmış bir fotoğraftan ibaret"

.....
S/onsuzluk diye bir şey yok
Biliyorum.

.....
Tarifi imkansız duygularımda boğuldum.
Sen bir ateş yaktın
Ben yanmamak için direndim senelerce
Adı her neyse bilmiyordum ki
Kelebekler uçuşuyordu kalbimde
Ve sevdim seni
Ele avuca gelmeyecek
Ucu başı görünmeyecek şekilde
Umarsızca .
Bir rüzgâr esti
Uzak diyarların göğsünde nefeslendik.

Ve şükür ettik
Bir yerlerde hala kalp atıyor diye.

O zaman takıldım işte arabesk şarkılara .

Geceden kalma düşlerimden
Gün ağarırken siliniyor gibisin
Her bitiş,yeni bir başlangıca gebe
Kısır döngü bu.
Ağırlığınca taşıdım zaten seni göz bebeklerimde...
Ömrümce.

Şimdi çıkıp gelsen
Sarılısam doya doya
Kokunu çeksem
ciğerlerim patlayıncaya kadar sen dolsan içime
Kaybolsam.
her nefeste bir yaş daha gençleşsem
ve dönsem ;
Gözlerinin kuytusunda dans ettiğim günlere.

Uzak bir ihtimalin hayâli de olsa
Yaş almış bedenim
Bir türlü biz olamayan sevdada çırpınıp durdu yıllarca .
Kalbimin her odasında mesken tutun.
Bir çelme at hadi
Yığılıp kalalım .

Gözlerinin kuytusuna göm beni.

Meryem Ayan.

MAHKÛM

Bir mahkumiyete kaç müebbet sığar ki?

Bir mevsim geçişi değildi
Gözlerimin gözlerine göç etmesi

Gelişi güzel yerleşenleri atıp
Kendi zevkine göre dayayıp döşeyip
Her bir köşesini
İstila ettiğin kalbim
Fırtınada kanatsız kalmış kuşlar gibi çırpınırken
Tutuldu sana...

Şimdi ;

Yirmi dokuz harfin milyarlarca yer değişmiş halinden çıkıp gelen bir hayâlsin.
Ne ben anlatabildim,
Ne sen anlayabildin.
Yüreğimin daracık sokaklarında
Zincire vurulmuş
Kördüğümüksün.

İçten içe kanayan yaramsın
Çürüyüp küf tutmuş
Rutubet kokusu dolmuş ömrümün
En ağır yüküsün

Aldığım her nefesin korkusu
Bir sonraki nefesi verememek.

En büyük kıyametim oldu
İhanetin...

Gözlerimden düştün önce

Halbuki
İçimde kök salmış ağaç gibiydin
Gölgesine sığınıp serinlediğim
Gözüm gözüne değdiğinde
Aldığı nefese şükür ettiğim

Karabasanlar savaşıyor beynimde
Devriyeler geziyor
Ruhumun arka sokaklarında.

Yoksun.

...

İçimde ölen biri var
Kusursuz bir cinayet

Faili meçhul değil
Bu gün çözüldü, kalbimin kelepçesi

Özgürüm...

Meryem Ayan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1494914/mahk-m.html>

MERHABA

Yokluğuna sarılarak uyandığım
Kaçınıcı uykum bu acaba?

Sabah kalkıyorum
Sesin soluğun yok
Pijamalı bir adam dolanmıyor mutfakta
Gidip fırından sıcak simit alan
Kahvaltıya yumurta melemen isteyen de
Her şey bir eksik masamda
Eskisi gibi ütü de birikmiyor
Kim giyecek jilet gibi pantolon

Çerçeveler yerlerde
Kaç gece yüzüne baka baka ağladım kimbilir
Küflenmiş gözyaşlarım üzerinde.

Giderken bıraktığın ses var kulaklarımda

*Kendine İyi Bak.
Hoşcaka!

Sen olmadığın sürece benim hoş kalmam mümkün mü?

Her karanlığın aydınlığı olur da
Her ayrılığın kavuşması olmaz
Kendime iyi bakmıyorum
Sensizlikte ne anlamı var ki
Kendime iyi bakmalarımın

Diyorlar ki ;
Ne oldu sana evin dağınık
Saçın başın karışık
Gözlerin sönük, bakışların çökük
Kasımpatılar ölmüş balkonda
İzmarit dolu kül tablaları cam kenarlarında
*Toparlan artık dünyanın sonu değil ya *

Ben bile tanıyamıyorum artık aynada gördüğüm yüzü
Korkuyorum yansımadından
Kurtulmam gerek artık
Bu yokluktan

Bu sabah evdeki herşeyi topladım
Önce yorganımı çarşafımı kaldırıp attım
Yeni yatak yaptım
Beyaz bir sayfa açar gibi
Bütün resimleri kaldırdım
Sana ait hiçbir şey bırakmadım
Kıyı köşe her yeri temizledim
Kokunu silip attım evden
Ve seni de temizledim yüreğimden

Balkonda içtim keyif çayımı
Simit ısmarladım kendime fırından
Para üstü bıraktım çocuklara

Sevinçlerine ortak oldum hoplaya zıplaya
Teldeki güvercinle selamlaştım
Karşı komşuma gülümsedim ilk defa

Bir kelebek canlandı göğüs kafesimde
Giyindim süslendim, hatta şarkı bile mırıldandım
Aynaya baktım
Bir de göz kırptım,
öpücük bile attım
Gülümsedim bu halime

Şimdi hayat bana güzel

Kendime merhaba
Sana elveda.

Meryem Ayan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1495850/merhaba.html>